

సనాతన సారథి

జులై 2012

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 55
సంచిక 7

జులై 2012

ప్రచురణ తేదీ
జూన్ 23

1. తొలి పలుకు	సం॥	266
2. గురువు 'అలారం' వంటివాడు	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	268
3. స్వామి సాక్షాత్తు సూర్యుడు	గౌ॥ ఇ.ఎస్.ఎల్. నరసింహన్	274
4. "...ఆరోగ్యం మూలముత్తమం"	శ్రీవారి దివ్యబోధ	278
5. అభిప్రాయ వేదిక		281
6. విశ్వ పరంజ్యోతి	ఆర్.జె. రత్నాకర్	282
7. కారణ గురువు భగవాన్	సి. జయాశాస్త్రి	285
8. జ్ఞాపకాల పందిరి (9వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	287
9. '... దివ్యలీలా విచిత్రాలు' (గత సంచిక తరువాయి)	"సాయిదాసు"	290
10. శ్రీకృష్ణ శంకర సంవాదము	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	292
11. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (16వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	294
12. సాకారము - నిరాకారము	డా॥ ఎస్. జగదీశ్వరరావు	297
13. భక్తుల కర్తవ్యం	ఆదూరి శ్రీనివాసరావు	298
14. పన్నీరు స్నానం!	ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి	300
15. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	301
16. ఆదర్శ గురువు	చిన్నకథ	303

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుస కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైటు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

సనాతన సారథి: www.sanathanasasarathi.org

E-mail: editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

చెఱువులో నిలబడి జాలరి వల విసిరినప్పుడు అతని పాదాలచెంత సంచరించే చేపలు మాత్రమే ఆ వలలో చిక్కుకోకుండా తప్పించుకోగలుగుతాయి. అదేవిధంగా, భగవంతుడు విసిరిన ‘మాయ’ అనే వలలో చిక్కుకోకుండా తప్పించుకోవాలంటే మానవుడు ఆయన పాదపద్మాలను ఆశ్రయించాలి, అన్నారు భగవాన్. కనుకనే, తమ అవతార ప్రకటన అనంతరం మానవాళికి అందించిన తొలి సందేశంలో **“మానస భజరే గురు చరణం దుస్తర భవ సాగర తరణం”** అని ఉద్ఘోషించారు. గుణాతీతుడు, రూపరహితుడు అయిన దైవమే నిజమైన గురువని వారు పలుమార్లు స్పష్టం చేశారు. చెవిలో మంత్రం ఊడి చేతిలో డబ్బు గుంజేవారందరూ గురువులు కారనీ, మానవుని అజ్ఞానమనే నిద్రనుండి మేల్కొల్పడమే గురువుయొక్క కర్తవ్యమని తెలియజేస్తూ భగవాన్ అనుగ్రహించిన గురుపూర్ణిమ దివ్యోపన్యాసాలలో కొంత భాగాన్ని **‘గురువు అలారం వంటివాడు’** అనే శీర్షికతో అందిస్తున్నాము.

“భగవాన్ బాబా మనమధ్య లేరంటే నేనాప్పుకోను. ప్రత్యక్షంగా కనబడకపోయినంతమాత్రాన సూర్యుడు లేదనలేం కదా” అంటున్నారు ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నర్ శ్రీ ఇ.ఎస్.ఎల్. నరసింహన్ గారు. శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవాల సందర్భంగా 2012 ఏప్రిల్ 24న చేసిన ప్రసంగంలో స్వామి తనకు ప్రసాదించిన అనుభవాలను వారు భక్తులతో పంచుకున్నారు. **‘స్వామి సాక్షాత్తు సూర్యుడు’** అనే శీర్షికతో ప్రచురితమైన ఆనాటి వారి ప్రసంగం శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైశిష్ట్యాన్ని వివరించడమే కాక స్వామిపట్ల వారికి గల ప్రగాఢమైన భక్తి విశ్వాసాలకు అద్దం పడుతుంది.

‘బుట్టను నింపినట్లు పొట్టను నింపరాదు’, ‘ఎట్టి పుడ్డో అట్టి హెడ్డు’, ‘అతి తిండి మతి హాని, మిత తిండి అతి హాయి’ మొదలైన భగవాన్ సూక్తులు మితాహారమునకు, మితాహారమునకు వారు ఎంత ప్రాధాన్యత నిస్తారో స్పష్టం చేస్తున్నాయి. మనం కొనుగోలు చేసే కారు తక్కువ

పెట్రోలుతో ఎక్కువ మైళ్లు నడవాలని ఎలా ఆశిస్తామో అదేరీతిగా, మన పొట్టలో వేసే ‘పెట్రోలు’ తక్కువగానూ, మనం చేసే పని ఎక్కువగానూ ఉండాలి, అంటారు భగవాన్. ఆనందమయమైన జీవితముకొరకు ఆహార విహారాదుల విషయంలో మనం తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలను వివరిస్తూ 1958 సం॥లో పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి వార్షికోత్సవ సందర్భంగా భగవాన్ బాబావారు అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసంలోని కొంత భాగాన్ని **‘...ఆరోగ్యం మూల ముత్తమం’** శీర్షికతో ఈ సంచికలో అందిస్తున్నాము. మిగిలిన భాగాన్ని రాబోయే సంచికలలో ప్రచురిస్తాము.

ఒకానొక రోజున భగవాన్ మందిరం వరండాలో విద్యార్థులతో ముచ్చటిస్తున్నారు. మాటల సందర్భంలో తమ అరచేతిని చూపిస్తూ,

“వాట్ ఈజ్ హియర్?” (ఇక్కడేముంది?)

అని అడిగారు. విద్యార్థులు భగవాన్ ప్రశ్నలోని ఆంతర్యాన్ని గ్రహించలేక ఏమని జవాబు చెప్పాలో తెలియక తికమకపడుతుంటే స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ,

“నథింగ్” (ఏమీ లేదు) అన్నారు.

వెంటనే, **“బట్ దిస్ నథింగ్ ఈజ్ ఎవ్రిథింగ్”** (కానీ, ఏమీ లేదనిపించే ఈ హస్తములోనే సమస్తము ఇమిడి ఉంది) అన్నారు.

అంతటితో ఊరుకోలేదు. చుట్టూ ఉన్న పరిసరాలను చూపిస్తూ, **“దిస్ ఎవ్రిథింగ్ ఈజ్ నథింగ్”** (ఉన్నది అనిపించే ఈ దృశ్యకల్పితమైన జగత్తంతా మిథ్యయే) అని వెల్లడించారు.

“బ్రహ్మ సత్యం జగత్ మిథ్యా” అనే మహోన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని ఎంత సరళ సుందరంగా వివరించారు భగవాన్! విశ్వసాయి విరాడ్రూపాన్ని దర్శింపజేసి, సృష్టి, స్థితి, లయములు సాయి భగవానుని హస్తగతములు; పంచభూతాలు, సూర్యచంద్రాదులు వారి ఆజ్ఞానువర్తితాలు అన్న సత్యాన్ని సుస్పష్టం చేసే రచన **“విశ్వ పరంజ్యోతి.”**

స్వామి ఒక గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా గురువుల్ని ఎనిమిది రకాలు వివరిస్తూ, జీవునికి దేవునికి భేదం లేదని నిరూపించే కారణ గురువే ప్రధాన గురువనీ, అట్టి గురువు ఒక్క దైవం మాత్రమేననీ పేర్కొన్నారు. ‘మాయ తెరలు తీసి... ప్రేమ అరలు తెరచి.... పరమాత్మ నీవని తెలిపే రాజహంస గురుసాయి నమో నమో...’ అంటూ స్వామికి కృతజ్ఞతా సుమాంజలి అర్పిస్తూ భక్తుల నలరించే రచన ‘కారణ గురువు భగవాన్.’

“తల్లికంటె మిగుల దైవంబె దగ్గర, సన్నిహితుడు తండ్రికంటెను చాల” అన్న పద్యసూక్తిని ఉటంకిస్తూ, సాయి భగవానుని వేయి తల్లుల దివ్యప్రేమ 1978 దసరా మహోత్సవాలలో తొలిసారిగా తన అనుభవానికి వచ్చిన అద్భుత ఘట్టాన్ని వర్ణిస్తూ, స్వామి సర్వవ్యాపకత్వానికి నిదర్శనంగా తాను చిత్తూరు జిల్లాలో స్వయంగా చూసిన మహిమలు రెండింటినీ వివరించారు అనిల్ కుమార్ గారు ఈ మాసం **“జ్ఞాపకాల పందిరి”**లో.

“శివుడవో మాధవుడవో.... ఎవరని నిర్ణయించేదిరా రామా నిన్ను?” అని ఆనాడు త్యాగరాజస్వామి గానం చేశారు. ఈ తరం భక్తులలో కల్లుల్ జోగారావుగారికి కూడా అటువంటి సందేహమే కలిగింది. ఒకనాడు ఆయన భగవాన్ ని వారి నిజస్వరూపం తెలుపవలసిందని కోరగా భగవాన్ మాటతో కాకుండా మహిమ చూపి ఆయనకు సమాధానం చెప్పారు. నిదర్శనపూర్వకంగా స్వామి చూపిన వారి నిజస్వరూపమేమిటో, **“ఛాయాచిత్రాలు దివ్యలీలా విచిత్రాలు”** చదివి తెలుసుకోండి.

దివ్యజీవన సంఘ ప్రతినిధులైన సచ్చిదానందస్వామి 1957లో వెంకటగిరిలో బాబావారిని దర్శించినప్పుడు భగవాన్ ఆయనకు ప్రత్యేక సంభాషణావకాశమును ప్రసాదించి, అంతకు 37 ఏళ్ళ క్రిందట ఆయన పొందిన రహస్యమైన యోగానుభవాన్ని వివరించగా ఆయన విస్మయంతో, “స్వామీ, మీ జన్మమునకు ముందే నాకు కల్గిన ఈ అనుభవం మీకెలా తెలిసింది?” అని ప్రశ్నించగా, భగవాన్, **“నేను పుడుతున్నానా, చస్తున్నానా!”** అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేశారట! భగవాన్ కాలస్వరూపులు, కాలాతీతులు. కాలగర్భంలో కలిసిపోయిన వెంకటగిరి రాజావారి తల్లిని ఆయన కోరికమేరకు సజీవంగా సాక్షాత్కరింపజేయడం, ఒక వృద్ధ భక్తురాలి అభ్యర్థన మన్నించి, 1910లో గతించిన ఆమె భర్త ఛాయాచిత్రాన్ని చిత్రావతీ సైకతాలనుండి సృష్టించడంవంటి అద్భుత ఘటనలు సాయి భగవానుని సర్వశక్తిమత్వానికి అద్దం పడతాయి. శ్రీ సత్యసాయి అవతార లీలావైభవాన్ని ఎంతో రమణీయంగా, కమనీయంగా ఆవిష్కరిస్తూ పాఠకులను ఉత్తేజపరుస్తున్న **“మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి”** ధారావాహికంలో వీటి వివరాలు తెలుసుకుంటారు.

భగవాన్ మనకు పంచి ఇచ్చిన ఆధ్యాత్మిక భూమిని పెంచి ఆనందమనే పంటను పండించి పదిమందికి పంచినప్పుడే స్వామికి ఆనందం కలుగుతుందని తెలుపుతూ, స్వామిచేత, “ఐ యామ్ హ్యాపీ విత్ యు” అని అనిపించుకొనే స్థాయికి భక్తులు ఏవిధంగా ఎదగవచ్చునో తెలిపే హృద్యమైన రచన **“భక్తుల కర్తవ్యం”**

- సంగ్

చందాదారులకు గమనిక

‘సనాతన సారథి’ క్రమం తప్పకుండా ముందు నెల చివరి వారంలో (ఉదాహరణకు, జులై పత్రిక జూన్ నెల 23న) పోస్టు చేయబడుతుంది. అందుచేత ఏ నెల పత్రిక ఆ నెల మొదటివారంలోపు చందాదారులను చేరవలసి ఉన్నది. కనీసం రెండవ వారంతానికీకూడా మీకు చేరని పక్షంలో దయచేసి మీ స్థానిక పోస్టల్ కార్యాలయాన్ని సంప్రదించండి. అయినప్పటికీ పత్రిక లభ్యం కాకపోతే వెంటనే పోస్టు/ ఫోను/ ఇమెయిల్ ద్వారా మీ చందా నెంబరును ఉదాహరిస్తూ మాకు తెలియపరచిన వెంటనే మీకు పత్రిక పంపగలము.

- కన్వీనర్

గురువు 'అలారం' వంటివాడు

దేహభ్రాంతి లేని మోహమింతయు లేని
త్యాగశీలురైన యోగివరులు
గురులు నాడు, నేడు గురువులట్టివారలే
సత్యమైన మాట సాయిమాట

సర్వ సద్గుణములు చక్కగా లేకున్న
వారు గురువులు కారు వాస్తవముగ
సవినయుండుగాక సచ్చరిత్రుడెట్లగును?!

ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట

సాధకులకు అనేక విధములుగా ప్రయోజనకరమైన సలహాలతో కూడిన 18 పురాణములను లిఖించి, గురుస్థానములోనున్న వ్యాసునికి కృతజ్ఞతను అర్పించు దినము గురుపూర్ణిమ. గురువంటే దేహతత్త్వమును అతిక్రమించి, జయించి, ఇంద్రియముల ఉద్రేకానికి అవకాశమియ్యనివారు. అట్టి గురువు ఎవరు అని చెప్పాలంటే ఒక్క దైవము తప్ప మరెవ్వరూ లేరు. ఏదో భ్రమచేత, భ్రాంతిచేత, చిక్కినవారందరినీ గురువులని భావించటం అజ్ఞానముయొక్క లక్షణము. వారిని అధ్యాపకులు అనవచ్చునేకాని వారేనాడూ గురువులుకారు. గుణాతీతుడు గురువు. అజ్ఞానమనే చీకటిని దూరము చేసి ప్రజ్ఞాన జ్యోతిని వెలిగించేవాడు గురువు. ఇట్టి శక్తి దైవమునకు తప్ప అన్యులకు ఏమాత్రము ఉండదు.

మూలాధారమైన ఆత్మతత్త్వమును బోధించువాడే గురువు

ఈ రోజును గురుపూర్ణిమ అని, వ్యాసపూర్ణిమ అని అనేక విధములుగా ఈ జగత్తునందు వ్యవహరిస్తున్నారు. పూర్ణిమ అనగా చంద్రుడు పూర్ణస్వరూపమును ధరించడం. అనగా, పవిత్రమైన మనస్సుయొక్క తత్త్వము పరిపూర్ణ స్థితిలో ఉండటమే! అనగా అభిమాన, మమకార, అహంకారములతో ఏమాత్రము సంబంధము లేనటువంటి

‘మానస భజరే గురుచరణం దుస్తర భవసాగర తరణం’

స్థితియే పూర్ణిమకు సరియైన అర్థము. గురువుయొక్క హృదయము పూర్ణిమనాటి చంద్రునివలె ఉంటుంది. అలాంటి గురువైనవాడు వ్యాసుడు కనుకనే, ‘వ్యాసో నారాయణో హరిః’ అని అన్నారు. నారాయణుడే వ్యాసుడుగా వచ్చి జగత్తునకు, ‘అనంతో వై వేదాః’, అనంతమైన వేదతత్త్వాన్ని విభజించి ఇచ్చి మానవులకు ఊర్ధ్వలోకమునకు పోయే అవకాశాన్ని కల్పించాడు. రజోగుణ సంబంధమైన ఈ జగత్తునందున్న ప్రతి మానవునికి, సాత్వికమైన శుద్ధతత్త్వమైన ఊర్ధ్వస్థానమునకు ప్రయాణము కల్పింపచేయడానికి సోపానములు ఏర్పరుస్తూ వచ్చాడు. కానీ దురదృష్టవశాత్తు ఈనాడు లౌకికమైన, భౌతికమైన ఆధారములకు అనుష్ఠానములకు మనము అలవాటు కావడంచేత మన మనస్సు మరింత బలహీన స్థాయికి దిగజారుతూ వస్తున్నది. గురుబోధలలో జగత్తుకు సంబంధించినది ఏమాత్రము ఉండకూడదు. జగత్తుకు సంబంధించిన బోధలు చేసే గురువు సరియైన

గురువుకాదు. మూలాధారమైనటువంటి ఆత్మతత్వాన్ని ప్రబోధించేవాడే గురువు.

అజ్ఞానాంధకారమును నశింపజేయువాడే గురువు

ప్రతి సంవత్సరము వ్యాసపూర్ణిమను గురుపూర్ణిమగా ఆచరించటము సాంప్రదాయమయినది. గురువులను శిష్యులు ఆరాధించటము, దైవమునుకూడా ఆ దినము దాసులు భజించటము ... ఇంతమాత్రముతో పండుగ నెరవేరునా? దానియొక్క అంతరార్థమేమి అని తెలుసుకొనక ఆచరణ సంపూర్ణము కాదు. గు (అజ్ఞానమును) రు (నిర్మూలము) చేసేవారు గురువు. అంటే, అంధకారమును నశింపజేయునట్టి ప్రకాశ తత్త్వము. సర్వప్రకాశకుడైన స్వప్రకాశ స్వరూపునికే ఇది సాధ్యమగును. అంధకారము అర్థభాగము కాదు, ముక్కాలు భాగము కాదు; పూర్తిగా నిర్మూలము చేయునట్టివారికే 'గురువు' అనే పేరుకు అర్హతయుండును. పూర్ణిమ చంద్రునియొక్క స్వరూపము. చంద్రునికి, మానవుని మనస్సుకు దగ్గర సంబంధమున్నది. "చంద్రమా మనసో జాతః" అని శ్రుతి చెప్పుచున్నది. తెల్లగా, చల్లగా, ప్రకాశవంతముగా పూర్ణిమనాటి చంద్రునివలె మనస్సును మార్చుకొని, గురుపూజ చేసితే ఆయనకు పరమ సంతృప్తి.

ప్రకృతియే మానవునికి ప్రథమ గురువు, ప్రధాన గురువు

పవిత్రాత్మ స్వరూపులారా! ఇంద్రియములకు గోచరమైన అనేక మార్గముల నందించుచూ కంటికి కనిపించునది, తనువును కదలించునది, మనసును మురిపించునది, మనుగడను వెలిగించునది ఈ ప్రకృతి. ఇదే మానవునికి ప్రథమ గురువు, ప్రధాన గురువు. జాతిభేదము లేక జనుల కాశ్రయమిచ్చి సమత్వమును చాటుచున్న తరువులు; చలి, ఎండ, వానలను శాంతముగా ఏకరీతిగా సహించుచున్న గిరులు; రేపు గురించి వాపోవ వలదనుచు సంతృప్తితో జీవించుచున్న విహంగములు, ఇవన్నీ మానవులకు గురువులే!

ప్రకృతి నేర్పే పాఠాలు ఒకటి, రెండు కావు. అవి జీవితాంతమూ నేర్పుతుంటాయి. కనుక, నిజమైన గురుత్వమనగా దైవత్వముతో నిండిన జగత్తత్త్వమే. దైవము

ప్రత్యక్షముగా వచ్చి చెప్పుటకు వీలుకాదు. కనుక, ప్రకృతి రూపాన మనకు పాఠాలు నేర్పిస్తుంటాడు. మనము చిన్న పిల్లలకు 'ఓం' నేర్పిస్తుంటాము. 'ఓం' అని పలుకుటయే కాకుండా 'ఓం' అని పలకమీదకూడ వ్రాస్తుంటాము. అలాగే ఈశ్వరుడు జగత్తు అనే స్లేటు (పలక) మీద 'ఓం' అని వ్రాశాడు. మనకు పాఠాలు నేర్పేందుకే భగవంతుడు ఈ జగత్తును సృష్టించాడు. అందువలన జగత్తును నిర్లక్ష్యం చేయరాదు. జగత్తు ఈశ్వరతత్త్వము. కనుక, మనము జగత్తును త్యాగము చేయరాదు.

హృదయమే ఉత్తమ బోధకుడు. కాలమే ఉత్తమ గురువు. ప్రపంచమే ఉత్తమ గ్రంథము. భగవంతుడే ఉత్తమ మిత్రుడు. కనుక, గురువుల నిమిత్తమై మనం బాధపడ నవసరములేదు. దైవసంకల్పముచే నిర్మితమైన ఈ జగత్తులోని ప్రతి పదార్థము, ప్రతి జీవి మనకు అనేక పాఠములను బోధిస్తున్నాయి. కుక్కవలన మనము విశ్వాసము అనేదానిని నేర్చుకొనవచ్చును. గాడిద ఓరిమిని నేర్పుతుంది. సాలెపురుగు పట్టుదలను బోధిస్తున్నది. చీమ దూరదృష్టిని నేర్పుతున్నది. గుడ్లగూబ ఏకపక్షీ వ్రతమును బోధిస్తున్నది. ఈవిధముగా జీవరాసులు మానవునకు అనేక సత్యములను నిరూపిస్తున్నవి.

మానవుడొక్కడికే 'సీజన్ అండ్ రీజన్' లేదు

ఈ విశ్వముయొక్క దివ్యత్వాన్ని చక్కగా గుర్తించాలి. మనము ఒకరోజు త్వరగా నిద్రపోవచ్చును, త్వరగా లేవ వచ్చునుగాని, ప్రకృతియొక్క శాసనమును అనుసరించి ఋతువులు ఎంత చక్కగా సక్రమంగా వస్తున్నాయి! సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయములు ఎంత క్రమముగా నడుస్తున్నాయి! అన్నియూ ప్రకృతిలో నియమాలు పాటిస్తున్నాయి. మానవుడొక్కడే తన నియమాలను ఉల్లంఘించిపోతున్నాడు. కనుకనే, ఈనాడు మానవునికే సర్వ ధర్మములు అత్యవసరమయినాయి. పశువులు తమ ధర్మాల్ని తాము పాటిస్తున్నాయి. మృగములు తమ నియమాలను తాము పాటిస్తున్నాయి. వాటికి 'సీజన్ అండ్ రీజన్' ఉంటున్నాయి. ఏ సీజన్, ఏ రీజన్ లేకుండా పరితపించేవాడు మానవుడే. అట్టి మానవునికే సుబోధలు అత్యవసరం. అట్టి మానవునికే ఈనాడు ధర్మప్రబోధములు

అత్యవసరం. అట్టి మానవునికే నీతి, నిజాయతీలు అత్యవసరం. వీటన్నిటికీ ఒక నియమాన్ని పాటించాలి. ఆ నియమమే ఆధ్యాత్మికము. ఆధ్యాత్మికము లేకపోతే మానవుడు ఏమాత్రమూ ప్రకాశించడు, వికసించడు.

ఆచరణాత్మకంగా ప్రబోధలు సలిపేవారే గురువులు

ఈ దినం పౌర్ణమి. పూర్ణచంద్రునిలో తెల్లదనము, చల్లదనము ప్రధానమై యుండును. గురువు ఎట్టివాడై ఉండాలి? భక్తిప్రపత్తులతో, సహన శాంతులతో, పరిపూర్ణ తేజస్సుతో వెలగాలి. ఆచరణరూపమైన ప్రబోధతో అజ్ఞానమును నివారించేవారే గురువులు.

గ్రంథపఠనమువలన చిత్తశుద్ధి కలుగవచ్చు, కానీ, విషయస్వరూపము అర్థం కాదు. అందున్న ఆత్మతత్త్వ పరిజ్ఞానమునకు కీలకం, ధ్యానమువలన లభించే అనుభూతులే! మహాపురుషుల ప్రేమను సంపాదించి వారి ప్రబోధలను విని మననము చేసి నిదిధ్యాసన మొనర్చినప్పుడే అది సాధ్యము.

ఈశ్వరుడే గురువులకు గురువు. ఈశ్వరానుగ్రహము వలన, గ్రుడ్డివాడు దర్శించగలుగుతాడు; కుంటివాడు పర్వతమును దాటగలుగుతాడు; మూగవాడు చక్కగా మాట్లాడటానికి అవకాశముండును. స్పృహద్వారా కర్మఫలమైన పాపములన్నిటినీ నశింపజేసి పవిత్రముగా నిర్మలముగా తీర్చిదిద్దును.

గురుపూర్ణిమ అనగా చెవిలో మంత్రము చెప్పి, చేతిలో డబ్బులు పుచ్చుకొనే సాధనకాదు. నీ ప్రజ్ఞానమే నీ గురువు. నీ ప్రజ్ఞానమనే సత్యముచేత నీ అజ్ఞానాన్ని నీవే హతమార్చుకోవాలి. నీ గదియందే చీకటి ఉన్నది, నీ చేతియందే టార్చిలైటు కూడ ఉన్నది. ఈ రెండూ నీయందే ఉంటున్నవి. కనుక, నీవు ప్రజ్ఞానమనే టార్చిని వేసి అజ్ఞానమనే అంధకారాన్ని దూరము చేసికో! ఈ బాహ్య గురువులు నిన్ను బంధించేవారేగానీ, నీకు బంధవిమోచన కలిగించేవారు కారు.

గురువు ఎలాంటివాడై ఉండాలి? శిష్యుడు ఎలాంటివాడై ఉండాలి? భగవద్గీతయందలి గురుశిష్యుల విషయాన్ని గుర్తించుకుంటే నిజంగా మనము శిష్యులమేనా? అయితే ఏ స్థాయికి చెందినవారమని

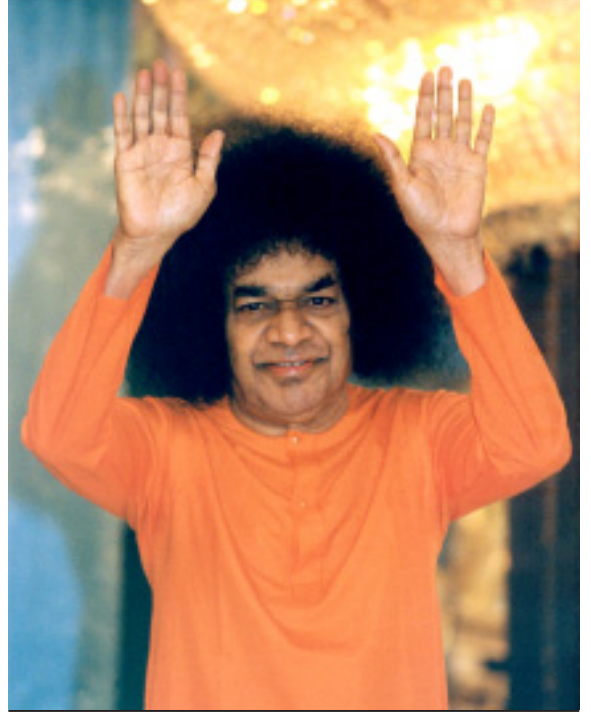
మనకు మనమే నిర్ణయించుకోవచ్చు. భగవద్గీతయందలి శిష్యుడు నరోత్తముడు. గురువు పురుషోత్తముడు; శిష్యుడు మహాత్ముడు, గురువు పరమాత్ముడు; శిష్యుడు ఆదర్శ ప్రాయుడు, ఆదర్శమూర్తి, గురువు అవతారమూర్తి; శిష్యుడు పాత్రధారుడు, గురువు సూత్రధారుడు; శిష్యుడు ధనుర్ధరుడు, గురువు యోగేశ్వరుడు. ఇలాంటి గురుశిష్యుల సంబంధమే సరియైన గురుత్వాన్ని నిరూపిస్తుంది. ఆనాటి శిష్యుడు తనకు మానవత్వమనే కర్తవ్యమున్నదని విజ్ఞప్తిగలేదు. 'కరిష్యే వచనం తవ', 'నీ అజ్ఞానం నేను శిరసావహిస్తాను' అని తన అహంకారాన్ని దూరంచేశాడు. అహంకారమున్నంతవరకు గురువు చిక్కడు. చిక్కెనా అహంకారముండదు. కాని, దురదృష్టవశాత్తు ఈనాడు అలాంటి గురుశిష్యులు లభ్యంకావటం లేదు. లోభి గురువులు, సోమరి శిష్యులు అధికమైపోతున్నారు. చెవిలో మంత్రము, చేతిలో డబ్బు, ఇదికాదు గురుత్వానికి సరియైన అర్థము. గురుత్వమనగా అజ్ఞానమనే అంధకారమును దూరంచేసి ప్రజ్ఞానమనే జ్యోతిని ప్రకాశింపజేయడం. కానీ ఈనాటి గురువులు అజ్ఞానమును అధికం చేస్తున్నారు, ఆశలను పెంచుతున్నారు, అహంకారమును విజృంభింప జేస్తున్నారు. తద్వారా మానవత్వాన్నే కోల్పోతున్నారు శిష్యులు. ఆధ్యాత్మిక విషయంలో అవిశ్వాసం పెరిగి ఆధ్యాత్మిక సంపద క్షణక్షణమునకు అధఃపతనమై పోతున్నది, హాస్యాస్పదమైపోతున్నది.

ఎన్ని విధములైన శాస్త్రజ్ఞానము తెలిసినప్పటికీ అహంకారం మనలను ఆవరించియున్నంతకాలము మనము ఆనందాన్ని అనుభవించలేము. గురువాజ్ఞాన శిరసావహించాలి. గురువు ఒక అలారం టైమ్ పీస్ వంటివాడు. అలారం మనలను అజ్ఞానమునుండి లేపి మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించుకొనే జాగ్రతను అందిస్తుంది. గురువు కేవలము మార్గమును చూపగలడేకాని నడువ వలసిన బాధ్యత శిష్యునిదే! కాషాయ వస్త్రములు ధరించి, మంత్రములు ఉపదేశించి, ఏవో కొన్ని గ్రంథములను బోధించ ప్రయత్నించేవారంతా గురువులు కారు. శిష్యుణ్ణి పూర్తిగా తన స్థాయికి తీసుకొనిపోవాలి. 'బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి,' గురువు స్థాయికి శిష్యుని తీసుకొనిపోయే

శక్తి సామర్థ్యములు కలిగినటువంటివారిని నిజమైన గురువుగా మనము ఎన్నుకోవాలి. నిజమైన గురువు లక్షణములను మనము గుర్తించడానికి ప్రయత్నించాలి. గురువు విశాల హృదయమై ఉండాలి; స్వార్థరహితుడై ఉండాలి; పవిత్ర ప్రవర్తన కలిగి ఉండాలి. లోభితనం ఏమాత్రముండరాదు. సర్వులయందు ఉండే సమత్వాన్ని తెలిసి వర్తించాలి. అసూయ అనగా ఇతరుల మంచిని చూసి ఓర్వలేకుండా పోవటం మాత్రమేకాదు, ఇతరులందు దోషములను వెతికే వ్యక్తికూడా అసూయాపరుడనే చెప్పవచ్చు. అందువలననే భగవద్గీతయందు, “అర్జునా! నీవు దోషములను వెతికే మార్గములో ప్రయాణించవద్దు. నీవు అనసూయుడవు కమ్ము, అసూయాపరుడవు కారాదు” అన్నాడు. సామాన్య మానవులందు దోషములను కనిపెట్టుటకు ప్రయత్నించువాడే అసూయాపరుడైనప్పుడు ఇంక దైవమునందు దోషములను వెతకడానికి ప్రయత్నించేవాడు ఎలాంటివాడో మీరే యోచించాలి. సమస్త దుఃఖములకు మూలకారణము అసూయనే! ఈ అసూయను ఏనాడు దూరము చేసుకొంటామో ఆనాడే అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుతాము.

అవతార పురుషుడే అందరికంటే అధికమైన గురువు

గురువులలో రెండు రకములవారుంటున్నారు - బాధ గురువులు, బోధ గురువులు అని. బాధ గురువులు శిష్యులను పీడించి వారిని రకరకములైన చిక్కుల పాలుచేసి, ధనము ప్రోగుచేయుటకు అనేక కుయుక్తులు పన్నేవారు. బోధ గురువులు నిశ్చల మనస్సుతో, వినయ విధేయతలతో తమ దగ్గరకు వచ్చి ఆశ్రయించువారికి హితోపదేశము చేయువారు. **వీరిద్దరికంటే అధికమైన గురువు - అవతార పురుషుడు. అవతార పురుషుడైన గురువు తప్పులకు శిక్షించి, ఒప్పులను మెచ్చుకొని, అందరినీ ప్రేమించుచు, సరైన ఆధ్యాత్మిక మార్గమును తెలుపుదురు. వారి పూర్ణానుగ్రహమువలన క్షణములో జ్ఞానసిద్ధికూడ కలుగును. వారి సంకల్పముచేత భక్తులు ఆధ్యాత్మిక మార్గమందు సులభముగ అభివృద్ధి నొందుదురు. అధఃపతనము చెందినవారినికూడ వారు ఉద్ధరింతురు. వారియెడల విశ్వాసముండిన చాలు, అనుగ్రహింతురు.**

జనుల హృదయ భూమిని సాగుచేసి, ప్రేమ బీజములను నాటి ఆనందఫలము నందిస్తారు. సృష్టి, స్థితి, లయములు మూడునూ నెరవేర్చు శక్తి అవతార పురుషునికి మాత్రమే ఉండును. అందుకే “గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ” అని చెప్పారు. ఈనాడు గురుపౌర్ణమి. ఈ పవిత్ర దినమందు పాదపూజలు స్వీకరించి, దక్షిణ రూపముగా ధనము ప్రోగుచేసి, ఈనాటి గురువులు తమ గురుత్వాన్నే నాశనము చేసుకుంటున్నారు. ఇదికాదు సరైన గురుపూజ. హృదయమునుంచి అజ్ఞానాంధకారమును దూరంచేసి ఏనాడు ప్రశాంతిని ప్రసాదించే జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించుకొందుమో ఆనాడే మనకు గురు పౌర్ణమి. అదే సరైన గురుపూజ. అసత్యము, అనిత్యము, అశాశ్వతమైన దేహారాధనవలన ఫలితమేమాత్రమూ ఉండదు. దైవారాధన చేసిన ఫలితము దొరకునుకానీ దేహారాధనవలన ఏమి లాభం?! మీయొక్క గురుస్థానము మీ హృదయమే! అక్కడ ప్రకాశించుచున్న Super-Consciousness, దివ్య తత్త్వమును, ఆత్మతత్త్వమును అనుసరించుటకు ఏనాడు పూనుకుంటారో ఆనాడే గురు పౌర్ణమి.

‘దైవం మానుషరూపేణ’

అయితే, ఈశ్వరుని మానవ రూపమందే మానవులు ఆరాధన సలపాలి. మనలో మానవత్వ భావము ఉన్నంత వరకూ దానికతీతమైన రూపాన్ని దర్శించుట అసాధ్యమైన పని. తన స్థాయికి అర్థంకాని, ఊహించుటకు సాధ్యంకాని రూపమును దర్శించుటకు ప్రయత్నం చేసితే మానవుడు విఫలుడౌతాడు. “నిరాకార, నిర్గుణము అంటే ఏమి? వివరించండి” అని అడిగితే, జవాబు శూన్యం. అద్భుతమైన ఉపన్యాసాలు చెప్పవచ్చు. తర్కవిత్కాలలో విజయము పొందవచ్చు; అయితే, అవన్నియూ హాస్యాస్పదముగానే మిగులును. అట్టి ప్రబోధలన్నియూ సత్యశూన్యం. అవి వారి బుద్ధిచాతుర్యమును ప్రకటించే ప్రయత్నములు. మానవత్వమునందు ఈశ్వరత్వమును దర్శించడమనేది చక్కని రాజబాట. ఆకార భ్రాంతిలో మునిగియున్నవాడు నిరాకారమును ఎట్లు నిరూపించగలడు? ఆకారమునే ఆధారముగా తీసుకొని, క్రమక్రమముగా నిరాకారమును అర్థము చేసుకొనుటకు వీలున్నది. అల్పబుద్ధులు, భక్తి ప్రపత్తి రహితులు “మానవాకారమున దివ్యత్వము రాదు” అని చెప్పవచ్చునుకానీ అది సత్యసూక్తి కాదు. ‘దైవం మానుషరూపేణ’ అని అంటారు కదా! దానికోసమే నర జన్మమును శ్రుతి, స్మృతులు అంతగా వర్ణించును.

స్వాధ్యధృష్టి గలవారు ప్రాపంచిక గురువులు

కృతయుగంలో బలిచక్రవర్తి వామనుడు సాక్షాత్ నారాయణుడేనని తెలుసుకొని అతనికి తన సర్వస్వమును అర్పించడానికి సిద్ధమైనప్పుడు శుక్రాచార్యుడు వద్దని అడ్డుకున్నాడు. దైవానికి సర్వస్వం అర్పితం చేస్తుంటే వద్దని చెప్పేవాడు గురువేనా? కాదు, కాదు. ద్వాపరయుగంలో ద్రోణాచార్యుడు అర్జునుని కొక ప్రామిస్ చేశాడు. “నా శక్తినంతా నీకే ధారపోస్తాను. ప్రపంచంలో నిన్ను మించిన విలుకాదు లేకుండా చేస్తాను” అన్నాడు. ఒకనాడు ఏకలవ్యుడు వచ్చి తనకు విలువిద్య నేర్పమని ప్రార్థించాడు. ద్రోణాచార్యుడు తాను అర్జునునికి తప్ప మరొకరికి గురువుగా ఉండదల్చుకోలేదని చెప్పి నిరాకరించాడు. అంతవరకు బాగానే ఉంది. అయితే ఒకసారి పాండవులు విహారార్థమై అరణ్యానికి వెళ్ళారు.

వీరివెంట కొన్ని వేటకుక్కలను కూడా తీసుకొని వెళ్ళారు. అక్కడొక మృగమును చూసి ఒక కుక్క గట్టిగా అరిచింది. తక్షణమే ఎక్కడి నుండో నాలుగైదు అంబులు ఒక్కతూరి వచ్చి కుక్కను నేలకూల్చాయి. “ఈ శక్తి నాకుకూడా లేదే! ఇంతటి గొప్ప విలుకాదు ఎవరైయుంటారబ్బా!” అని అర్జునుడు ఆశ్చర్యపడి అరణ్యంలో వెతుకుతూ పోయాడు. ఒక పూరిగుడిసెవద్ద ఏకలవ్యుడు ధనుర్బాణములతో కనిపించాడు. అర్జునుడు, “నీవేనా ఇప్పుడు అంబులను వదలినది?” అని ప్రశ్నించగా అతడు అవునన్నాడు. “ఎవరు నీ గురువు?” అని ప్రశ్నించాడు అర్జునుడు. ద్రోణాచార్యుడు తనను శిష్యునిగా స్వీకరించకపోవడంచేత అతని ప్రతిమనే తన గురువుగా భావించుకొని ఏకలవ్యుడు విలువిద్యలో ప్రావీణ్యత గడించాడు. అందుచేత ద్రోణాచార్యుడే తన గురువని సమాధానమిచ్చాడు. అర్జునుడు అసూయతో మండిపడ్డాడు. ద్రోణాచార్యుడు మాట తప్పాడని కోపంగా ఇంటికి వెళ్ళాడు. ద్రోణాచార్యుడు మాత్రం సత్యమే చెప్పాడు. “నేను ఆ ఏకలవ్యునికి గురువును కాదు. అతడు నా దగ్గరకు వచ్చి విలువిద్య నేర్పమని ప్రార్థించిన మాట నిజమేకాని, నేను అంగీకరించలేదు” అన్నాడు. కాని, అర్జునుడు మాత్రం తనను మించిన విలుకాదు ఈ లోకంలో ఉండకూడదనీ, ఎట్లాగైనా ఏకలవ్యుని విలువిద్యను నిర్వీర్యం గావించాలని పట్టుపట్టాడు. ఇంక విధి లేక, రాజకుమారునికి విరుద్ధంగా పోతే తన గతి ఏమవుతుందోనని భయపడి ద్రోణాచార్యుడు ఒక కుయుక్తి వన్నాడు. అరణ్యంలో నివసిస్తున్న ఏకలవ్యునివద్దకు పోయి, “ఏకలవ్యా! ఎవరు నీ గురువు?” అని అడిగాడు. ఏకలవ్యుడు ఎంతో గౌరవంగా, “స్వామీ! నీవే నా గురువు” అన్నాడు. అయితే నాకు గురుదక్షిణ ఏమిస్తావని అడిగాడు. ఏదడిగితే అదిస్తానన్నాడు ఏకలవ్యుడు. అన్నింటికీ అతడు సిద్ధమే! గురువుపై అతనికి అంతటి విశ్వాసం! అట్టివానికి గురువు చాలా ద్రోహం చేశాడు.

“దక్షిణాంగుష్ఠ మిచ్చిన దానజేసి

బాణసంధాన లాఘవ భంగమయిన

నెఱుకు విలువిద్య కలిమికి హీనుడయ్యె

బార్ధనకు మనోరుజయును బాసె నంత”

అర్జునుణ్ణి తృప్తిపర్చడానికి ఏకలవ్యునియొక్క దక్షిణాంగుష్ఠమును గురుదక్షిణగా కోరాడు, ద్రోణాచార్యుడు. ఇది గురువు చేసే పనియేనా? కాదు, కాదు. ఇలాంటి ప్రాపంచిక గురువులు శిష్యులను తమ స్వార్థ, స్వప్రయోజనములకు వినియోగించుకొని ఆత్మజ్ఞానమునకు దూరం చేస్తున్నారు. వీరందరూ వ్యావహారికమైన గురువులేకాని ఆత్మసంబంధమైన గురువులు కాదు. మీరు ఎవరివద్దనైనా విద్యను నేర్చుకోవచ్చు, తప్పులేదు. కానీ మీ జీవితం భగవంతునికి మాత్రమే అర్పితం కావాలి. అదే నిజమైన భక్తి, అదే నిజమైన ఆధ్యాత్మికం.

దక్షిణ - ప్రదక్షిణ

ప్రేమస్వరూపులారా! దివ్యత్వముయొక్క తత్త్వము గుర్తించాలంటే మొట్టమొదట దివ్యత్వము సర్వత్రా ఉంటున్నదని గుర్తించాలి. ఈ జగత్తులో దివ్యత్వం లేని స్థానముగాని, వస్తువుగాని లేవు. పౌర్ణమి అనగా పూర్ణమైన చంద్రుడు. “చంద్రమా మనసో జాతః, చక్షో సూర్యో

అజాయత”. కనుక, చంద్రుడనగా మనస్సే! ఈ మనస్సు పరిపూర్ణమైనదిగా ఉన్నప్పుడు, అదే గురుపూర్ణిమ. అదే మంచి ప్రకాశాన్ని అందిస్తుంది. అదే గురుపూర్ణిమయొక్క ప్రభావం. అంతేగాని, శిష్యులందరినీ చేర్చుకొని పాదపూజలు చేయించుకోవడము కాదు. ఎంత ప్రదక్షిణ చేసినా దక్షిణ లేకపోతే ఫలితం లేదంటారు! దక్షిణ అనగా ఏమిటి? నీ ప్రేమను అందించడమే దక్షిణ. ప్రదక్షిణ అనగా ఏమిటి? సర్వత్రా ఉన్నది భగవంతుడొక్కడేయని తెలుసుకోవడమే ప్రదక్షిణ! ఈ రెండు తత్త్వాలను మనము చక్కగా గుర్తించుకొంటే మనకు నిత్యమూ గురుపూర్ణిమయే. సర్వమూ గురుత్వమే. “మర్మమెరిగిన మరునిమిషములో మనస్సే మీకు గురువు.” మర్మము తెలియకుండా ఉండినంతవరకు అంతా అంధకారమే! ఈ సత్యాన్ని గుర్తించుకుంటే, అదే గురుత్వము. కాబట్టి, గురువనగా ఒక్క దైవమే. ఈ లోకంలో ఇంక గురువులు ఎవ్వరూ లేరు. దైవమే గురువు. కనుక, దైవచింతన చేయండి!

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

మంత్రోపదేశం

ఒకసారి స్వామితో కస్తూరిగారు కాశీ వెళ్ళేరు. కాశీలో గురుముఖతః మంత్రోపదేశం పొంది తరించినవారు ఎందరో ఉన్నారన్న విషయం కస్తూరిగారికి గుర్తుకొచ్చి, “స్వామీ, ఈ పవిత్రమైన అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటాను. నాకు ఈనాడు స్వామి మంత్రోపదేశం చెయ్యాలి. ఇప్పుడే వెళ్ళి గంగలో స్నానం చేసి వస్తాను” అని ఉదయమే లేచి వెళ్ళేరు. మంత్రోపదేశం పొందేవరకూ ఉపవాసం చెయ్యాలన్న నిష్ఠతో స్నానం చేసి వచ్చి స్వామికోసం ఎదురు చూడసాగారు. స్వామి ఎంతకీ రాలేదు. గంటలు గడిచిపోతున్నాయి. కస్తూరిగారు పచ్చి మంచినీరుకూడా తీసుకోలేదు.

మధ్యాహ్నం భోజన సమయమయింది. భోజనానికి రమ్మని స్వామి కస్తూరిగారిని పిలిపించేరు. ఈయన స్వామి పక్కనే కూర్చున్నారు. “ఊ... భోజనం చెయ్యి” అన్నారు స్వామి. “స్వామీ, మంత్రం...” అంటూ కస్తూరిగారు గద్గద స్వరంతో కంటతడితో జ్ఞాపకం చేశారు. “మంత్రం దేనికి?” అన్నారు స్వామి. వారి వామహస్తం కస్తూరిగారి భుజానికి తాకుతోంది. “భగవంతుడికి దగ్గరవ్వడానికి” అన్నారు కస్తూరి. ఇంచుమించు భుజం భుజం తాకుతూ ఉండగా, “ఇంతకంటే ఇంకా ఎంత దగ్గరకు రావాలి!” అన్నారు స్వామి చిరునవ్వు చిందిస్తూ.

వెంటనే కస్తూరిగారికి జ్ఞానోదయమైంది. ఇంతగా స్వామి సాన్నిధ్యాన్ని, సామీప్యాన్ని పొంది ఇంకా భగవంతుడికి దగ్గర కావాలని తపన పడుతున్న తన అజ్ఞానానికి సిగ్గుపడి స్వామివారి పాదాలు పట్టుకున్నారు.

స్వామి సాక్షాత్తు సూర్యుడు

గౌ॥ ఇ.ఎస్.ఎల్. నరసింహన్
ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర గవర్నర్

భగవాన్ ఆశీస్సులతో ఇక్కడే కాక విశ్వవ్యాప్తంగా ఉన్న బాబా భక్తులందరికీ నా నమస్సులు.

నా దృష్టిలో భగవాన్ బాబావారు సూర్యుడు, ఉదయాస్తమయములు లేని నిత్య సత్యమైన సూర్యుడు. భూమిని ఏదో ఒకచోట ప్రకాశింపజేసే సూర్యునివలెనే శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు కూడా అన్నివేళలా ప్రపంచంలో ఏదో ఒకచోట భక్తులకు తమ ఆశీస్సులను అందిస్తూనే ఉంటారు.

ఆదిత్య హృదయం, “ఆదిత్య హృదయం పుణ్యం సర్వశత్రు వినాశనం” అని పేర్కొంటుంది. అరిషడ్వర్గాలనే మనలోని అంతర్గత శత్రువులను పరిమార్చే శక్తి బాబావారిలోనూ పుష్కలంగా ఉంది. కానీ, బాబా శత్రుసంహారం చేయడానికి బదులు మనలోని దుర్గుణాలను సద్గుణాలుగా మార్చివేస్తారు. ప్రమాదకరమైన ఆ గుణాల స్థానంలో సేవాతత్పరత పెంపొందేలా చేస్తారు. ఉదాహరణకు, క్రోధాన్నే తీసుకోండి. ఆ క్రోధాన్ని మనలో సేవాదృక్పథం లోపించడంపట్ల క్రోధంగానూ, అట్టే లోభాన్ని సామాజిక సేవకు మరిన్ని అవకాశాలు లభించాలని దైవాన్ని వేడుకునే ప్రార్థనగానూ మలుస్తారు. ఆవిధంగా బాబా మనకు సకారాత్మక భావాలను సకారాత్మకంగా మార్చుకోవడం ఎలాగో నేర్పారు.

భగవాన్ మన మధ్య భౌతికంగా లేరని కొందరనవచ్చు. నేనది ఒప్పుకోను. ఎందుకంటే వారు, వారితో కలిగిన అనుభవాలద్వారా తెలుసుకోవలసినవారే కానీ చర్మచక్షువులతో చూసి కాదు. ప్రత్యక్షంగా కనబడకపోయినంతమాత్రాన సూర్యుడు లేడనలేకదా! ఎన్నోవిధాలుగా సూర్యుని ఉనికి మన అనుభవంలోకి వస్తూనే ఉంది. స్వామి విశ్వంలో ఎక్కడో మరోచోట సాయి భక్త సమాజంలో తమ వెలుగు నింపుతూ ఉంటారు.

భక్తులు వారిని బాబా అని, స్వామి అని, భగవాన్ అని వేరువేరు విధాలుగా సంబోధిస్తారు. అందుకు తగ్గట్టే స్వామి స్పందన ఉంటుంది. నిజానికి వారు మూడు రూపాలు ఏకమైన త్రిమూర్త్యాత్మక స్వరూపులు. తమను ‘బాబా’ అని పిలిచేవారిని తండ్రివలె అక్కున చేర్చి, ‘బంగారూ’ అంటూ ఆదరిస్తారు. తమను ‘స్వామీ’ అని పిలిచేవారిని ఒక గురువుగా సమాశ్వాసించి, ఏ పని చేయమని ఆదేశించినా, అది తప్పుక నెరవేరుతుంది. నేను క్రిందటిసారి ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు ఒక వసతి భవన నిర్మాణం జరుగుతోంది. నిర్మాణం అనుకున్న సమయానికి పూర్తవుతుందా అని నేను అక్కడున్న ఒకరిని అడిగాను. ఆ వ్యక్తి, “ఇది స్వామి

ఆదేశం. పూర్తయి తీరాలి. ఆదేశమిచ్చినది వారే కనుక, గడువులోపల నిర్మాణం పూర్తయేలా వారే చూస్తారు” అన్నారు. నిజం, వారు తోడు లేకుండా మనమేమీ చేయలేం. ఇక, వారిని ‘భగవాన్’ అన్నప్పుడు వారిని అవతార పురుషునిగా మనం ఆరాధిస్తున్నాం. సమయ సందర్భాలను బట్టి తల్లిగా, తండ్రీగా, గురువుగా, దైవంగా వారు దర్శనమిస్తుంటారు.

“మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథి దేవో భవ” అని అంటూ ఉంటాము. స్వామిలో ఈ నాలుగు లక్షణాలూ ఉన్నాయి. భక్తుడు తమవద్దకు వచ్చేదాకా ఆగకుండా తామే స్వయంగా భక్తుని గడపవద్దకు వెళతారు. ఆ సమయంలో వారు ‘అతిథి’. మీలోనే, మీతోనే, మీకోసమే ఉన్నానని భక్తులకు తెలియజేస్తారు.

విశ్వవ్యాప్తమైన సాయి భక్త సామ్రాజ్యాన్ని పరికించినప్పుడు ‘సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్ర్రాక్షః సహస్ర పాత్’ అన్నట్లు స్వామి విశ్వరూపం గోచరిస్తుంది. వారు సర్వాంతర్యామి, అనంతుడు. అందువల్లనే, వారి భక్త సందోహం పుట్టవర్తిలోని ప్రశాంతి నిలయానికే పరిమితం కాలేదు. ప్రపంచమంతటా స్వామికి భక్తులున్నారు. అదే ఈ అవతార విశిష్టతకూడా.

వారు ఏ ఒక్క దేవతారూపానికో, ఏ ఒక్క మతానికో ప్రాధాన్యత ఇచ్చినవారు కాదు. ‘ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదన్తి’ అనే సిద్ధాంతాన్ని బోధించినవారు. మనం వారిని ‘రామ్’ అనవచ్చు, ‘రహీమ్’ అనవచ్చు. వారికి అందరూ ఒక్కటే. వారి దృష్టిలో దైవం అంటే సేవ, దైవం అంటే ప్రేమ. ‘కర్మణ్యేవాధికారస్తే మాఫలేషు కదాచన’ - కర్మ చేయడమే నీ కర్తవ్యం, ఫలంతో నీకు నిమిత్తం లేదు - అని బోధించారు. కానీ, అందరూ కర్మయోగులు కాలేరు కదా! మానవమాత్రులమైన మనకు ఎక్కడో, దేనిమీదో మమకారం మిగిలే ఉంటుంది. ఏవేవో ఆశలు, విశ్వాసాలు ఉంటాయి. అవతారపురుషులైన స్వామి వీటన్నింటికీ అతీతులు. అందుకే వారిని ‘భగవాన్’ అన్నాము. మౌలిక వసతులు కల్పించినట్లయితే ప్రజలు భక్తిమార్గంలోకి వస్తారు, భక్తి పెంపొందేకొద్దీ వారు మంచి పౌరులుగా మారి ముక్తిమార్గంలో ముందుకు సాగడం తేలికవుతుంది.

కనుకనే వారు విద్య, వైద్యం, త్రాగునీరు వంటి మౌలిక సదుపాయాలు కల్పించారు. ఎందరు ఎన్ని ఉపన్యాసాలు ఇచ్చినా, ఏమి చేసినా గొంతు తడుపుకోవడానికి ఓ గుక్కెడు నీరు, ఆకలి చల్లారడానికి గుప్పెడు మెతుకులు లేకపోతే ఏమీ చెయ్యలేరు. కనుకనే, స్వామి ఎంతో ప్రేమతో, శ్రద్ధతో నెలకొల్పిన సంస్థలు మనకు ఎన్నో సేవలందిస్తున్నాయి.

స్వామి ఒక్కరే ఇన్ని పనులు సాధించగలిగినప్పుడు మన ప్రభుత్వాలు ఎందుకా పని చేయలేకపోతున్నాయని విమర్శించినందుకు నేను కొందరి దృష్టిలో చెడ్డవాడిగా పేరు తెచ్చుకున్నాను. ఒకే ఒక్క వ్యక్తి నిర్దిష్ట కాల వ్యవధిలో, విశ్వప్రమాణాలకు తీసిపోని రీతిలో సంస్థలను నిర్మించ గలిగినప్పుడు మనం ఇంతమందిమీ ఉండికూడా ఎందుకా పని చేయలేకపోతున్నామనేది ఆలోచించవలసిన విషయం. ఎందుకంటే, బాబావారు నిరంతరం ఇతరుల మేలుకోసం ఆలోచించారు. విశ్వవిద్యాలయాలు పెట్టినా, మరేమి చేసినా మానవాళికి సేవచేయడమే వారి లక్ష్యం. స్వామివద్దనుండి మనం గ్రహించవలసిందికూడా అదే. “నేను నా తోటి మానవునికి ఎలా సహాయపడగలను?” అనేది మన దృక్పథం కావాలి. ప్రజల జీవితాలు మెరుగుపడడానికి ఇది ఎంతగానో తోడ్పడుతుంది.

అందరూ అన్ని పనులూ చేయలేరు. లంకను చేరడానికి శ్రీరాముడు కడలిపై వారధి నిర్మించే సమయంలో ఉడుత చేసిన సహాయాన్ని మనం ఈసందర్భంగా గుర్తు చేసుకోవాలి. ప్రతి వ్యక్తి తోటి మనిషికి సహాయపడగలడు. దానికి ధనమక్కరలేదు, సాయపడాలనే గుణముంటే చాలు. అదే పది వేలు. సహాయపడగల స్థితిలో లేకపోయినా సహాయపడాలనే తపన ఉండాలన్నది స్వామీ మనకు నేర్పారు. ధనం, సమయం, సామర్థ్యం ఏమి లేకపోయినా ఫరవాలేదు. కానీ, సహాయం అవసరమన్న విషయాన్ని నలుగురికీ తెలిసేలా చేయగలిగితే, చేయగల సామర్థ్యం, సాధన సంపత్తి కలవారెవరో ఒకరు ముందుకు రాకపోరు. ఎల్లవేళలా ఇతరులకు ఎలా సహాయపడగలమనే ఆలోచన మనను నడిపిస్తూ ఉండాలి. భగవంతుని సృష్టి అంతటా మానవత్వం వెల్లివిరియాలన్నదే స్వామి సందేశం.

మనిషిపట్ల స్వామి దృక్పథం విలక్షణమైనది. నలుగురికోసం జీవించేవాడే మనిషి. ప్రతి ఒక్కరూ అలా ఉండాలన్నది స్వామి ఆకాంక్ష. మనం చేసేది కేవలం పేదవారికోసం కాదు, మొత్తం మానవాళికోసం చేయాలని స్వామి చెప్పారు. పేదవారిపైనే దృష్టి కేంద్రీకరించకుండా, నిజంగా సహాయమవసరమైన ప్రతి ఒక్కరికీ చేతోడు అందించాలి. స్వామి మనకు బోధించినది అదే.

ప్రశాంతి నిలయంలో అడుగుపెట్టగానే మనస్సు ప్రసన్నమవుతుంది. నిత్య జీవితంలో మనం దేనికోసం ఆరాటపడతామో, ఆ మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. మీలో చాలామందిలా ప్రశాంతి నిలయంలో నివాసముంటూ, తరచు బాబాను దర్శించుకుంటూ, బాబా పలుకులు వినే అదృష్టం నాకు లేదు. కానీ, బాబా నిర్దేశానుసారం నేను ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చినప్పుడల్లా ఎంతో శాంతిని అనుభవిస్తాను. నూతనోత్తేజంతో, సంతృప్తితో, జీవితానికి సార్థకత కలిగేలా ఏదో ఒకటి చేసి తీరాలనే దృఢ సంకల్పంతో తిరిగి వెళుతూ ఉంటాను.

స్వామివారు నాకు ప్రసాదించిన అనుభవాలను మీతో పంచుకుంటాను. మొదటిసారి ప్రశాంతి నిలయానికి రావాలనుకున్నప్పుడు చక్రవర్తిగారికి ఫోను చేసి, స్వామిని దర్శించి నా ప్రణామాలు అర్పించడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేసుకొన్నాను. మర్నాడు ఉదయం ప్రయాణమనగా శ్రీ చక్రవర్తి ఫోను చేసి, “మీరు మీ ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేసుకుంటే మంచిదంటున్నారు స్వామి” అని చెప్పారు. నేను కొద్దిగా బాధపడ్డాను. గవర్నర్ గా నాకు అవమానం జరిగిందనే ఉద్దేశ్యంతో కాదు. అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తయ్యాక చివరి క్షణంలో స్వామి వద్దంటున్నారేమిటి? ఎందుకిలా జరిగింది? స్వామి నాపై ఆగ్రహించారా, అని మథనపడ్డాను. చక్రవర్తిగారిని అడిగితే, “ఏమో తెలియదండీ, వేచి ఉండమను, చూస్తాను, అన్నారు” అని చెప్పారు. స్వామిపట్ల చెక్కుచెదరని విశ్వాసాన్ని నిలుపుకుని, “నావంతు వచ్చినప్పుడు తప్పకుండా వచ్చి మీ దర్శనం చేసుకుంటాను స్వామీ” అని అనుకున్నాను. అలాగే మరో నెలలోగా నాకు ఇక్కడికి రావడానికి స్వామి అనుమతి లభించింది.

బాబావారి లీలలగురించి, వారి ఘనతగురించి విని ఉన్నాను. వారి బోధనలూ విన్నాను. కానీ, వారిని చూడడం అదే మొదటిసారి. ఎందుకో తెలియదుకానీ నా కళ్ళలో నీళ్లు నిండాయి. ఆ సమయంలో స్వామి నన్ను, నా భార్యను తలలపై చేతులుంచి ఆశీర్వాదిస్తూ, **“నీవేమీ తప్పు పని చేయవు. ముందుకు సాగు, నీకు నా ఆశీస్సులుంటాయి”** అన్నారు. వారన్న ఆ రెండు మాటలు నా జీవితానికి మార్గదర్శకాలయ్యాయి, నాకు నేటికీ కొండంత బలాన్నిస్తున్నాయి. మనసా వాచా కర్మణా స్వామికి సంపూర్ణ శరణాగతి చేశాను. స్వామి ఆశీస్సులు పొందడం నా జీవితంలో అత్యుత్తమ ఘట్టంగా భావిస్తున్నాను.

మా దగ్గరి బంధువు ఒకరు తీవ్ర అనారోగ్యంతో ఉన్న సమయంలో అతనికి స్వామి ఆశీస్సులు కావాలని కోరుతూ నేను రెండవసారి ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చాను. స్వామి నా శిరస్సుపై చేయి ఉంచి, **“అతనికేమీ కాదు”** అన్నారు. అతను ఈరోజున సజీవుడై ఉన్నాడు. స్వామి అతనికి జీవనదానం చేశారన్నది ముమ్మాటికీ సత్యం.

నేనీరోజున వారి దర్శనానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నర్ గా రాలేదు. వారిని ఆరాధించే, పూజించే వ్యక్తిగా, నాకు జీవితాన్ని ఇచ్చిన వారిపట్ల ప్రగాఢ నమ్మకంతో వచ్చాను. విశ్వాసానికి అనుభవాలే పునాది. అందుకే, స్వామిని దర్శించుకోవడం కాదు, అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలని చెప్పాను. వారికోసం ఇక్కడికే రానవసరం లేదు. వారు లేని చోటు లేదు. వారు అంతటా ఉన్నారు. ఇన్ని వేలమంది ఇంత క్రమశిక్షణతో మెలగడం ప్రశాంతి నిలయంలో కాక మరెక్కడైనా చూడగలమా? ఎవరి ఆజమాన్యం లేకుండా, తోపులాటలు, కుమ్ములాటలు లేకుండా వరుసక్రమం పాటించడం అక్కడ ఎలా సాధ్యమైందో గమనించడని నేను పోలీసు శాఖలోని నా మిత్రులకు చెబుతుంటాను. మైళ్ళ పొడవున్న క్యూలో కొందరికి స్వామిని దూరంగానుంచైనా చూసే అవకాశం దొరకకపోవచ్చు. ఐనా వారు క్రమశిక్షణ పాటిస్తారు. ఏమైనా ఈరోజు ప్రశాంతి నిలయం వచ్చాము, స్వామి దర్శనం చేసుకున్నాం అనుకుని సంతోషిస్తారు. అదీ స్వామి దివ్యత్వం. వారు కోరేది సేవ; పేదలకే కాక అర్హులకూ, సహాయం

అవసరమైనవారందరికీ అందించే స్వార్థరహితమైన సేవ. భగవాన్ యాత్ర నిరంతరాయంగా సాగే అనంత యాత్ర. మనది అంతం ఉన్న జీవనయాత్ర. ఈ పరిమిత జీవిత కాలంలో మనకున్న సమయాన్ని స్వామి బోధల వ్యాప్తికి వినియోగించడం ఎంతో ప్రయోజనకరం అవుతుంది. స్వామి కోరినదిచ్చే కల్పవృక్షం వంటివారు; చీకటిలోనుండి వెలుగులోకి, అజ్ఞానం నుండి జ్ఞానానికి, మృత్యువు నుండి అమృతత్వానికి నడిపించే దైవం. 'అసతోమా సద్గమయ, తమసోమా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మా అమృతంగమయ.' భక్తులతో కలిసి సత్సంగంలో పాల్గొన్నప్పుడు నాలో, మనం సరైన దోషన సాగుతున్నామనే విశ్వాసం బలపడుతుంది. మనకు ఓటమి లేదు, విజయం సాధించే రోజు తప్పక వస్తుంది. ప్రపంచమంతటా ఉన్న సాయి భక్తులను, వారి క్రమశిక్షణను, సేవాతత్పరతను, స్వామి సంకల్పాన్ని నెరవేర్చాలనే వారి తపనను చూసినప్పుడు, ఈ దేశానికే కాదు, యావత్ ప్రపంచానికే మంచి భవిష్యత్తు

ఉన్నదనిపిస్తుంది. ఇటీవల హైదరాబాదులో సత్యసాయి సంస్థ సంచార వైద్యశాలను ప్రారంభించినప్పుడు అందులో ఉన్న అత్యుత్తమ పరికరాలను, సేవకు ఉరకలు వేసే మెరికలవంటి వైద్యులను చూసినప్పుడు నాకు ఎంతో ఆనందమైంది.

సాయి భక్తులతో గడిపే ఈ అవకాశాన్ని ప్రసాదించిన స్వామివారికి నా కృతజ్ఞతలు.

స్వామీ, నేడు మీ ఆశీస్సులతో పొందిన ఉత్తేజంతో సమాజానికి, ప్రజలకు సేవచేయటానికి శక్తి వంచన లేకుండా కృషి చేస్తానని మీకు మాట ఇస్తున్నాను.

(శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవాల సందర్భంగా తేదీ 24.4.2012 న సాయికుల్యంత్ సభామండపంలో ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నర్ గౌ|| ఇ.ఎస్.ఎల్. నరసింహన్ గారు ఆంగ్లంలో చేసిన ప్రసంగం ఆధారంగా)

తెలుగుసేతూ వసంతభాను

మాటల్లో హీరోలు, చేతల్లో జీరోలు

ఇంద్రియ నిగ్రహ విషయంలోకాని, దానధర్మాల్లోకాని భావోద్వేగంతో ఒక నిర్ణయం తీసుకుంటాడు. కానీ, సమయం వచ్చేటప్పటికి ఆ నిర్ణయానికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తాడు. మనస్సు చంచలమైనది, బుద్ధి కుశలత అనే పగ్గాలతో దానిని బంధించాలి.

ఒకసారి జింకలన్నీ చేరి అడవిలో సమావేశమయ్యాయి. అందులో బహు ఆవేశంతో ఒక జింక అంది, “మనకున్న శక్తి వేటకుక్కలకు ఉందా?! ఎందుకు మనం వాటికి భయపడాలి?! మనం వాటికంటే వేగంగా పరిగెత్తగలం, ఎగిరి దూకగలం. మనకున్న శక్తిసామర్థ్యాలు వాటికి లేవు. అవునా?” “హియర్, హియర్” అంటూ అక్కడ చేరిన జింకలన్నీ తలలూపేయి. అదే సమయంలో ఒక వేటకుక్క మొరిగింది. అంతే! సమావేశంలో ఒక్క జింక కూడా నిలవలేదు.

అదేవిధంగా మానవుడుకూడా వేదాంతపరమైన

- బాబా

అవతారవాణి:

“...ఆరోగ్యం మూలముత్తమం”

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! ఆనంద నిలయమైన మన ప్రశాంతి నిలయమునందు ఆరోగ్య నిలయము యొక్క వార్షికోత్సవము జరుపుకోవడం కొంతమందికి అశ్చర్యముగా ఉండవచ్చును, హాస్యాస్పదముగా ఉండవచ్చును. “ధర్మార్థ కామ మోక్షాణాం ఆరోగ్యం మూలముత్తమం”, ధర్మార్థ కామ మోక్షములనే చతుర్విధ పురుషార్థములకొరకు ఆరోగ్యము చాలా అవసరము. ఆరోగ్యముద్వారానే మనకు ఆనందము లభిస్తుంది. ఆనందముద్వారానే ఆత్మస్వరూపుని తెలుసుకోవటానికి వీలౌతుంది. కనుక, ఆరోగ్యము అత్యవసరమనే విషయము నొక్కి చెప్పక తప్పదు. దేహముయొక్క వ్యవహారము ఆహారవిహారములపై ఆధారపడి ఉండటంచేత తమయొక్క దేహక్షేమముకోసమని ఆహార విహారములను కొంత హద్దులో ఉంచుకొనే ప్రయత్నము మానవులు మొట్టమొదట చేపట్టవలసిన విషయము. అనారోగ్యమునకు మూలకారణము ఆహార విహారములే గాని మరి వేరు కారణములు లేవు. దేహముయొక్క తత్త్వము, దానియొక్క పటుత్వము, దానియొక్క స్థితిగతులు గుర్తించి వర్తించినప్పుడు అనారోగ్యమునకు ఏమాత్రము ఆస్కారము ఏర్పడదు. రోగము వచ్చిన తరువాత చికిత్సకోసమై ప్రాకులాడుటకంటే రోగమే రాకుండా ఉండే ప్రయత్నము ప్రప్రథమముగా చేయవలసినది. కాని, మానవత్వములో యిలాంటి వివేకబుద్ధితో విచారణ సల్పక, ఆరోగ్యమును చెడగొట్టుకొని, తదుపరి చికిత్స పొందు నిమిత్తమై మరింత అశాంతికి గురికావడం, దానిద్వారా ఈ అనారోగ్యమును మరింత అధికము చేసుకోవడం, ఈ అనారోగ్య కారణముచేత అనందానికి అతిదూరము కావటము - ఈనాడు మన భారతదేశములో అధికముగా జరుగుతున్న అనాగరికత.

“ఓం శ్రీ సాయి ఆరోగ్య ప్రదాయ నమః”

అయితే, పూర్వకాలమందు ఆరోగ్య నిమిత్తమై ఏ రకములైన పద్ధతులు అనుసరించారనేది చక్కగా ఆయుర్వేదమందు మనము విచారణ చేసి చూచిన, నాటి కాలమునకు, నేటి కాలమునకు ఎలాంటి సంబంధమూ లేని పరిస్థితిలో ఉంటున్నది. ఏక భోక్తా మహాయోగి, ద్విభోక్తా మహా భోగి, త్రిభోక్తా మహా రోగి అన్నారు. రోజుకు ఒక్క పర్యాయము ఆహారము తీసుకోవడం... అతనే యోగి అన్నారు; రెండు పర్యాయములు ఆహారము తీసుకోవడము... అతను భోగి అన్నారు; మూడు పర్యాయములు ఆహారము తీసుకొనేవానిని రోగి అని తీర్మానము చేశారు. అనాటి కాలములో తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే టిఫిన్లు, కాఫీలు యిలాంటివంతా లేవు; ఇంక మధ్యాహ్నము లంచ్ పేరుతో కావలసినన్ని పదార్థములు చేసుకొని గొంతువరకు, శ్రేపటానికికూడను శక్తిలేని స్థితివరకు మింగటమనేది లేదు. ఈనాడు లంచ్ తదుపరి టీ! పేరుకు టీ కాని లంచ్ కంటే అధికంగా ఉంటుంటాది!

ఇంక రాత్రికి డిన్నరు! పండుకుంటే భుక్తాయాసంచేత నిద్ర రాదు. పొర్లి పొర్లి నిద్రించాలి!

ఇలాంటి తిండిద్వారానే మన ఆరోగ్యము మరింత నాశనమైపోతున్నది. కనుక, ఆహారమును అదుపులో పెట్టుకునే ప్రయత్నానికి ప్రతి ఒక్కరూ పూనుకోవాలి. ఈనాడు ఆహార కొరత ఏర్పడటానికి మానవులు అమితమైన ఆహారము తీసుకోవడంకూడను ఒక కారణంగా ఉంటున్నది. “అతి తిండి మతిహాని” అన్నారు. అతి హాయిగా మనము జీవించాలి. మిత తిండితో అమితమైన పనులు చేసి మన దేశమునకు తగిన శక్తిసామర్థ్యములను అందించే ప్రయత్నము చేసినప్పుడే మన భారతదేశము అన్నపూర్ణ స్వరూపమై ఆనందములో ఓలలాడుతుంది. అన్నపూర్ణ స్వరూపమైన మన భారత దేశము ఈనాడు, “అన్నమో రామచంద్రా” అని అల్లాడవలసిన పరిస్థితికి రావటానికి కారణము ఎవరు? అది మన ప్రయత్నలోపమేగాని భగవదనుగ్రహమునకు ఏమాత్రము లోటులేదు. ఆచరణరూపమైన ప్రయత్నములతో అనుగ్రహమునకు పాత్రులమై మనము ఆనందమును అందుకోవడానికి పూనుకున్నప్పుడే యిలాంటి కొరతలకు దూరమైపోతాము.

ఒక్కొక్క విషయాన్నికూడను చక్కగ విచారణ చేయాలి. భగవదనుగ్రహమన్నది లేకపోతే క్షణకాలమైనా మానవుడు జీవించటానికి వీలుకాదు. అందువల్లనే నిత్యము రెండు పర్యాయములైనా పరమాత్ముని ప్రార్థించాలనేది మన శాస్త్రముల నియమము. దానిని అనుసరించటంచేత కలిగే లాభమేమిటి? జాగ్రదవస్థయందు పంచభూతములద్వారా కొంతవరకు మనను మనము రక్షించుకోవడానికి ప్రయత్నము చేయవచ్చు. కాని, నిద్రించిన సమయమందు మన దేహమును రక్షించేవాడు నూటికి నూరు పాళ్లు భగవంతుడే. నిద్రించే సమయమందు ఏ ప్రమాదమైనా మనకు జరగవచ్చు. కాని, ఆ సమయమందు మనము ఎట్టి ప్రమాదమునకూ గురికాకుండా కాపాడే బాధ్యత భగవంతునిది. కనుక, మనం తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే బ్రహ్మముహూర్తమందు కృతజ్ఞతా పూర్వకమైన ప్రార్థన చేయాలి. “స్వామీ! రాత్రి నేను నిద్రించినంత కాలము ఈ దేహమును ఎంత జాగ్రత్తగా కాపాడితివి! ఇదిగో, నీకు

కృతజ్ఞతలు అర్పిస్తున్నాను” అని ప్రార్థించాలి. అలాంటి కృతజ్ఞతను భగవంతునికి తెలుపుకునే నిమిత్తమై బ్రహ్మముహూర్తమునందు ప్రార్థన అనేది నియమించారు.

చూచారా! ఎవరైనా అన్నం పెడితే, లేక అడిగిన సమయంలో నీరిస్తే థ్యాంక్స్ చెబుతాము. వారికి ఏదోరకముగా కృతజ్ఞతలు చెబుతాము. ప్రాణరక్షణ చేసిన పరమాత్మునికి బ్రహ్మముహూర్తమునందు అంతకంటే ఎక్కువైన పదములతో కృతజ్ఞత తెలుపుకోవటం మానవుని నిజమైన కర్తవ్యమని ఒప్పుకోక తప్పదు. అలా మనము భగవంతునికి, మనకు తగిన అనుకూలములు అందించిన ఆ కృపామయునికి కృతజ్ఞత తెలుపుకోకుండాపోవటం చేతనే కృారమృగములవలె ఈ లోకమునకు అనేక కీడులు సల్పటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. మానవుడు మానవుడుగానైనా బ్రతకటానికి ప్రయత్నం చేస్తే అంతకంటే ఉత్తమమైన మార్గము లేదు.

మానవునికి భగవంతుడు అందించే ప్రతి చిన్న కార్యమునకు, ప్రతి విషయమునకు ఆయన అనుగ్రహమే ఆధారముగాని తన ప్రయత్నము ఏమాత్రము కాదు. మన ప్రయత్నముతోనే లోకమంతా జరుగుతూంటే యిన్ని అవస్థలకు గురికావలసిన అవసరమే లేదు. మనము ఆహారమును మితముగా తీసుకొని, చేయవలసిన కర్తవ్యములను సక్రమంగా చేసినప్పుడే మన దేశమునకు గాని, మన దేహమునకుగాని సుక్షేమం ఏర్పడుతుంటాది. ఇక్కడ చేరినవారిలో చాలామంది విద్యావంతులు, విషయము తెలిసిన వివేకవంతులు ఉండవచ్చును. మనం ఒక కారు కొనాలని పోతే, అది తక్కువ పెట్రోలుతో ఎక్కువ మైళ్లు నడవాలని ఆశిస్తుంటాము. ఇది అందరికీ సహజము. పెట్రోలు ఖర్చు తక్కువ, మైలేజి ఎక్కువ. అదేరీతిగా మన పొట్టలో వేసే ‘పెట్రోలు’ తక్కువ ఉండాలి, పని ఎక్కువ చేయాలి. అప్పుడే జీవితము ధన్యమౌతుంది. కాని, మనము ఆశించేది ఒకటి, ఆచరించేది మరొకటి కావటంచేత ఇక్కట్లకు గురి కావలసివస్తున్నది.

మన ఆహార విహారములు పవిత్రమైనవిగను, పరిశుద్ధమైనవిగను, తోటి మానవునికి ఉపకారమైనవిగను ఉండినప్పుడే మన దేహారోగ్యం, దేశారోగ్యం కూడను చక్కగా అనుభవించవచ్చు. ఈనాడు ఆరోగ్య సంబంధమైన

అనుపత్రి వార్షికోత్సవము కనుక, దేహసంబంధమైన విషయాల్ని కొంతవరకు యోచించవలసిన అవసరము ఉంటున్నది.

అనేకరకములైన యోగములు, తపస్సులు సలిపి మహర్షులు, మహనీయులుకూడను దేహము ఒక రథము వంటిది అని నిర్ణయించారు. ఈ రథమునకు యిక్కట్లు కలుగక, మధ్యమార్గములో ఇది ప్రమాదములకు గురికాక చూచుకొనేటవంటి బాధ్యత మనపై ఉంటున్నది. కాన, ఈ దేహమనే రథమునకు అవాంతరములు రాకుండా, మన ప్రయత్నములో యేమాత్రము లోపము లేకుండా కొన్ని పనులకు మనము పూనుకోవాలి. కొన్ని విషయములు మనము చక్కగా విచారణ చేయాలి. ధ్యానమే భగవంతునికి సమీపంగా వెళ్ళే మార్గమని మనము విశ్వసించి ధ్యానమునకు కూర్చుంటున్నాము. అయితే, దేహమునకు ఆరోగ్యము లేకపోతే ధ్యానము కుదరటానికి వీలుకాదు. దేహములోనున్న కొన్ని భాగములు మనలను హింసిస్తుంటాయి. అలాంటి సమయమునందు ధ్యానంలో కూర్చోవటము మాత్రం కూర్చోవచ్చుగాని మనస్సు ధ్యేయముపై లగ్నము చేయలేము. ఆ ధ్యేయముపైన మనము మనస్సును యిమడ్చాలనుకున్నప్పుడు దేహము ఆరోగ్యవంతమైనదిగా ఉంటుండాలి. ఆ ఆరోగ్యవంతమైన దేహాన్ని అందుకోవడానికి కొన్నిరకములైన ఆహారాన్ని ప్రత్యేకముగా ఏర్పరచుకోవాలి. మత్తు పదార్థములుగాని, కొన్నిరకములైన అధిక తిండిగాని మనము తీసుకోవటానికి వీలులేదు. మన భారతదేశమందేకాక అనేక ఇతర దేశములందున్న కర్మాగారములందు యంత్రములకు వారమునకు ఒక దినము విశ్రాంతి నందిస్తున్నారు. చూచారా! ఆదివారము సెలవు అంటే ఎందుకోనమని? విశ్రాంతినివ్వటంచేత అందులోనున్న శక్తిని కాపాడిన వారమౌతామనే ఉద్దేశ్యముతో జడమైన యంత్రములకు కూడను వారమునకొక దినము విశ్రాంతినందిస్తున్నాము. కాని, చైతన్యవంతమైన దేహానికి మనము ఏమాత్రమైనా విశ్రాంతినందిస్తున్నామా? ఇవ్వటంలేదు. కనుక, వారమునకు ఒక పర్యాయమైనా ఉపవాసము ఉండినామంటే, అనగా ఆహారము లేకుండా

ఉండినామంటే, దేశానికి ఉపకారము, దేహానికి ఆరోగ్యము. మనయొక్క స్వార్థము, పరోపకారము రెండింటికి తగిన సేవ సల్పినవారమౌతాము. కన్నడములో ఒక సామెత ఉంటున్నది, “ఇందు మాడిద ఏకాదశి, బందుతిందే నలువత్తు దోసె” అంటే ఈరోజు ఉపవాసమని చెప్పి నలభై దోసెలకు పిండి కలిపి పెట్టుకోకూడదు. ఈనాడు ఉపవాసము ఏరీతిగా చేస్తున్నారంటే, ఒక అరశేరు పప్పు పిండి, రెండు శేర్ల పాలు, ఆరు అరటిపండ్లు యిన్ని కడుపులో వేసుకుంటే అది ఉపవాసము ఎట్లవుతుంది?! అది పస్తు అవుతుందా?! ఒక్క నీరు తప్ప మరి యే పదార్థమూ, ఏ పండ్ల రసమూ, ఏ పదార్థమైనా ఆహారము క్రిందనే లెక్కవుతుంది. కనుక, ఏ పదార్థములూ తీసుకోకూడదు. నీటితో మాత్రమే ఆ దినము గడిపినప్పుడు, పూర్వము కొంతవరకు మిగిలిపోయిన మాలిన్యముకూడను జారిపోతుంది. దేహమునకు ఆరోగ్యము కుదురుతుంది. ఈనాడు అనారోగ్యముతో కొంతవరకు మాలిన్యము ఉండటంచేత తిరిగి కడుపులో ఆ ‘పెట్రోలు’ పడేటప్పటికి అది అణగిపోతుంటుంది. కనుక, దేహాన్ని ఆరోగ్యవంతముగా చూచుకోవాలంటే మితాహారము చాలా అవసరము.

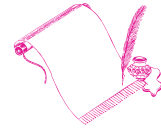
కొన్ని వికారములుంటున్నాయి. ఈనాడు నవనాగరికత లక్షణాలు ఏవిధంగా ఉంటున్నాయంటే, నాగరికత అంటున్నారేగాని, అది మొరటుతనమే అని చెప్పవచ్చు. అది నాగరికత కాదు. తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే మన పూర్వీకులంతా యింత పెరుగు అన్నము చక్కగా కలిపి, దానిని అంబలిగంజి అని పిలిచేవారు, ఆ ఆహారము చక్కగా తీసుకోవటంచేత ఎంతనో ప్రశాంతమైన గుణములతో, సాత్విక భావములతో, పుష్టికరమైన ఆరోగ్యముతో కాలము గడిపేవారు. ఈనాడు లేచిన తక్షణమే హోటలు జ్ఞాపకం వస్తుంది. అక్కడకు వెళ్లి అన్నిరకములైనవి తింటుంటారు. పశువైనా మేలుగాని ఈనాడు ఆహారములో మానవుడు మరింత హీనమై పోతున్నాడు. చాలామంది కుక్కలను పెంచేవారికి తెలుసు, కుక్కకు జ్వరము వస్తే దానిని నిర్బంధముచేసి పాలు మూతి దగ్గర పెట్టినా ముట్టదు. ఆవిధంగా కుక్క అయినా

అహార విషయంలో తన పద్ధతి వీడకుండా క్రమశిక్షణ పాటిస్తున్నది. కానీ, మానవునకు జ్వరము వచ్చినాకూడా ఎక్కడలేని వంటకాలు కావాలని కోరతాడు. చూడండి! పశుపక్షిమృగాదులు ఆహార విహారములందు ఏవిధమైన మార్పులూ చేసుకొనక తమ జీవితమును తాము గడుపుకుంటున్నాయి. కనుక, వాటికి ఏమాత్రము అనారోగ్యము ఏర్పడటం లేదు. కానీ, మానవజాతిలో అనారోగ్యము ఎక్కువైపోతున్నది. కారణమేమనగా అన్నింటినీ వారు ధిక్కరించి, అన్నిరకములైన అనాచారములలోపల ప్రవేశించటంచేత, అన్నింటియందు పెడమార్గము పట్టటంచేతనే ఆరోగ్యము క్షీణించి పోతున్నది. మనం ఆరోగ్యమును కాపాడుకున్నప్పుడే భగవదానందమునకు సమీపులమౌతాముగాని ఆరోగ్యము క్షీణిస్తే ఆనందము లభించదు. శబ్ద స్పర్శ రూప రస

గంధాదులతో చేరిన జ్ఞానేంద్రియములు, వీటికి తగిన కర్మేంద్రియములు - ఈ పదింటికీ అధికారి మనస్సు. ఈ మనస్సు పదకొండవ ఇంద్రియము. ఈ మనస్సు అధీనములో పది ఇంద్రియములు ఉండటంచేత, అన్ని ఇంద్రియములు మనస్సును అనుసరించటంచేత మరింత హీనమైపోతున్నది. ఒక పాత్రకు ఒక చిన్న రంధ్రము ఉన్నదంటే, అందులో పోసిన పదార్థము అంతా వృధా అయిపోతుంది. మన హృదయం పదకొండు రంధ్రములతో కూడిన పాత్రగా తయారైందంటే, అందులో ఏమాత్రము పదార్థము నిలుపుకోవడానికి సాధ్యముకాదు. కనుక, మొట్టమొదట మనం ఇంద్రియములను నిగ్రహించుకొనే ప్రయత్నానికి ఆహార నియమం పాటించాలి. (సశేషం)

(1958 అక్టోబరులో శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి వార్షికోత్సవ సందర్భంగా శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసము)

అభిప్రాయ వేదిక

భావనా భాస్కర్, విజయవాడ

సనాతన సారథి వినూత్నంగా, మాలాంటి సామాన్యులకుకూడా భగవాన్ బాబావారిపై మరింత భక్తిభావం పెంచేటట్లుగా ఉన్నది. 'జ్ఞాపకాల పందిరి' అనిల్ కుమార్గారిపై భగవాన్ వర్ణించిన అనుగ్రహంతో గుబాళిస్తున్నది.

'జ్ఞాపకాల పందిరి'లో అనిల్ కుమార్గారు అలనాటి భక్తులగురించి నెమరు వేయటం ముదావహం. ఇది కొత్తవారికి ప్రోత్సాహకరంగా ఉన్నది.

బి.టి. కుమార్, ఛార్జర్డ్ ఎకౌంటెంట్, హైదరాబాద్

ఆర్.జె. రత్నాకర్గారి 'ప్రేమరతనాలు' సందేశాత్మకంగా తళతళ మెరుస్తున్నాయి, రచయితగా కొత్తవారైనా ఆకట్టుకుంటున్నారు.

ఆయన మంచి వక్త, రచయితకూడాను. ఇంతకుముందు కాలేజీ మేగజైన్స్లో రాసేవారు. స్వామితో వారికున్న సాన్నిహిత్య అవకాశం, అనుభవం దృష్ట్యా మా కోరికపై రాస్తూ అందరి అభిమానానికి పాత్రులవుతున్నారు.

భక్తపారకులకు ఒక గమనిక:

భక్తుల గృహాల్లో ఫోటోలనుంచి విభూతి, కుంకుమ, అమృతం ఉద్భవించడం, విభూతితో కూడుకున్న స్వామి పదముద్రలు ప్రదర్శితమవడం, విభూతితో వ్యాధులు తగ్గడం, ఇంకా స్వప్న దర్శనాలగురించి అనేకమైన జాబులు వస్తున్నాయి. సుప్రసిద్ధ రచయితల పుస్తకాలనుండి ఈవిధమైన అనేక సంఘటనలు 'మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి' ధారావాహికంలో ప్రచురించడం జరిగింది. మరి అసాధారణమైన 'మిరకిల్స్' తప్ప ఇక ప్రచురించడం పునశ్చరణమే అవుతుంది. సం॥

విశ్వే పరీరంభ్యతే

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

యచ్చాపి సర్వ భూతానాం బీజం తదహమర్జున
న తదన్తి వినా యత్స్యాత్ మయా భూతం చరాచరమ్

“ఓ అర్జునా! సర్వ ప్రాణుల ఉత్పత్తికి కారణమైన
బీజమును నేనే. నేను లేని చరాచర ప్రాణియేదియును
లేదు.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 10 శ్లో. 39)

“బ్రహ్మ సత్యం జగత్ మిథ్యా” గోచర జగత్తు ఒక
మైనపుబొమ్మయని, అది కాలాగ్నిలో కరిగిపోతూ
ఉంటుందని, ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకొన్నవాడు జ్ఞానియని
శ్రీ ఆది శంకరుల వారు సెలవిచ్చారు.

భగవంతుడు సర్వవ్యాపి. ఈ సృష్టి అంతటా
భగవంతుడే నిండి ఉన్నాడు. జగత్తు అంతా భగవంతుని
ప్రతిరూపమేకాని, భగవంతునికి భిన్నము కాదు అని
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస ఉపదేశించారు.

విశ్వమంతా ప్రేమమయం. భగవంతుడు
ప్రేమస్వరూపుడు. “నేను భగవంతుణ్ణి, నీవుకూడా
భగవంతుడివే. అయితే, నేను భగవంతుడనని నాకు
తెలుసు; నీవు తెలుసుకోవలసియున్నది” అని భగవాన్
ప్రబోధించారు. తనలో ఉన్నది, సర్వ జీవులలో ఉన్నదీ ఒకే
దేవుడని తెలుసుకోవడమే ఆధ్యాత్మికత అని మనందరికీ
తెలిపారు.

సాక్షాత్తు కాలస్వరూపుడైన భగవంతుడు అవనిపై
అవతరించినప్పుడు, వారి దర్శన స్పర్శన సంభాషణల
దివ్యానుగ్రహము మనపై ప్రసరించినప్పుడు ఆ దివ్య
పురుషుని మహిమా విశేషములను చూసి మనము
సంభ్రమాశ్చర్యములలో మునుగక తప్పదు. కలియుగ

అవతారపురుషుడైన భగవాన్ సాంగత్య దివ్యానుగ్రహముతో
కలిగిన ఒక అనుభూతి మీకొరకు...

అది 2004వ సంవత్సరం, డిసెంబరు నెల.
చలికాలములో పుట్టపర్తి ఎంతో ఆహ్లాదంగా ఉంటుంది.
25న జరిగే క్రిస్మస్ వేడుకలను ఒక మిషగా చేసుకొని
స్వామివారి దర్శనానికై అనేక దేశములనుండి భక్తులు
విచ్చేసియున్నారు. ప్రశాంతి నిలయమంతా పండుగ
వాతావరణముతో నిండియున్నది. ఎట్టివారికైనా మనస్సుకు
ప్రశాంతత చేకూర్చడమే ప్రశాంతి నిలయం ప్రత్యేకత
మరియు విశిష్టత.

ప్రేమరతనాలు - 7

ఆ సందర్భములో ఒకరోజు ఉన్నట్లుండి సునామీ వార్త
అందరినీ దిగ్భ్రమకు గురిచేసింది. మరుసటి రోజు
ఉదయం పేపర్లో దాదాపు వేయిమంది మరణించారనీ,
చాలామంది ఆచూకి తెలియలేదని చదివాను.

ఆరోజు దర్శనం, భజనల అనంతరం స్వామివారు
తమ నివాస మందిరంలో సోఫాలో కూర్చుని ఉన్నారు.
నేను పాదసేవ చేస్తూ ఉన్నాను.

భగవాన్ నావంక చూసి తమదైన దివ్యశైలిలో, “ఏమి
సమాచారం?” అని అడిగారు.

స్వామివారు భక్తులను అప్పుడప్పుడు ఈవిధంగా
పలుకరించడం పరిపాటి.

కాస్త నెమ్మదిగా సునామీ గురించి చెప్పాను. సముద్రం
పెద్ద ఎత్తున ఉప్పొంగిందట. పాపం వెయ్యిమంది
పోయారట! నష్టం బాగా ఎక్కువగా జరిగిందట. మృతుల

సంఖ్య మరో వేయి లేక రెండు వేలకు పెరిగినా ఆశ్చర్యం లేదు అని ఉదయం పేపర్లో చదివినదంతా వినయంగా నాదైన శైలిలో వివరించాను. అయినా పేపర్లలో వచ్చే విషయాలలో వాస్తవాలెంత?! అరువు జ్ఞానాన్ని ప్రదర్శించాను.

తమకేమీ తెలియనట్లు నటించే సర్వజ్ఞులు భగవాన్. ఒక్కసారిగా నా కళ్ళలోకి చూస్తూ, ఒక లక్షా యాభై వేలమందిపైనే పోయారని చెప్పారు.

(అప్పుడు స్వామివారు ఖచ్చితంగా ఒక సంఖ్య చెప్పారు. ఆ సంఖ్యను గుర్తు చేసుకొనలేకున్నందుకు పాఠకులు మన్నించాలి. లక్షా యాభై వేల వైమాటే)

నా చెవులను నేనే నమ్మలేకపోయాను. అంచనాలు తప్పు అయినా అసలు సంఖ్యతో పోలిస్తే వ్యత్యాసము ఏదో కొంత ఉండవచ్చునేకానీ మరీ ఇంతగా ఉండకపోవచ్చు. ఇది సగటు మానవులమైన మన తర్కము.

కానీ, భగవాన్ సృష్టికే అధిపతి. మరి వారు చెప్పారంటే, అది పదునాల్గు భువనభాండములలో ఎక్కడైనా జరిగి తీరవలసిందే. ఆశ్చర్యమేసింది.

“అంతమంది పోయారా స్వామీ?” అన్నాను.

“అవును, చాలా పెద్ద అలలు వచ్చాయిరా” అన్నారు భగవాన్.

అది సునామీ వచ్చిన మరుసటిరోజు ఉదయం జరిగిన సంభాషణ. అప్పటికింకా దానివలన కలిగిన నష్టం ఖచ్చితంగా ఎవరికీ తెలియరాలేదు. ఎన్నో దేశాలలో అపారమైన నష్టం జరిగింది. దాదాపు మూడు వారాల తరువాత ఇండోనేషియా ప్రభుత్వం సునామీ మృతుల సంఖ్య సుమారు ఒక లక్షా యాభై వేలు అని ఒక ప్రకటన చేసింది.

భగవద్గీతలో పరమాత్ముడైన శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునితో చెప్పిన మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి:

“...మయై వైతే నిహతాః పూర్వమేవ
నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిన్”

“ఓ సవ్యసాచీ! నా పూర్వపు ఏర్పాటుచేతనే
వారందరును ఇదివరకే చంపబడిరి. నీవు యుద్ధమున
కేవలం నిమిత్తమాత్రుడవు కమ్ము.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 11 శ్లో. 33)

భగవాన్ మనతో ఆడుతూ పాడుతూ మాట్లాడుతూ మనలో
ఒకరిగా ఉన్నప్పుడు వారి దివ్యత్వాన్ని మనం
మరచిపోతుంటాము. వారి దివ్యశక్తి అపారము. భగవాన్ కి
తెలియనిది లేదు, ఉండదు, ఉండలేదు. విశ్వానికి ఉనికి,
ఊపిరి భగవాన్.

“విశ్వమందు విభుడు వెల్లుచునుండును
విభునియందు వెలుగు విశ్వమెప్పుడు
విశ్వవిభుల మైత్రి విడదీయరానిది
ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట”

అన్నారు భగవాన్. విశ్వమే సాయి విభుని మందిరము.
విశ్వమే సాయీశ్వరుని స్వరూపము. మన దేహముపై
ఎక్కడ ఏ చిన్న చీమ పారాడినా మనకు తక్షణమే
తెలుస్తున్నప్పుడు ఈ విశ్వములో ఎక్కడ ఏమి జరిగినా
విశ్వేశ్వరుడైన సత్యసాయీశ్వరునికి తెలియడంలో
ఆశ్చర్యమేమున్నది!

1968లో భగవాన్ తమ తూర్పు ఆఫ్రికా పర్యటన
దిగ్విజయంగా ముగించుకొని తిరిగి వచ్చిన సందర్భంగా
ముంబైలో ఒక పెద్ద బహిరంగ సమావేశం ఏర్పాటు
చేయబడింది. ఆ సభలో భగవాన్ ప్రసంగిస్తూ, “ఈ
ప్రపంచమే నా ఇల్లు. నేను ఇతర దేశానికి వెళ్లడమంటే ఒక
గదిలోంచి మరొక గదిలోకి వెళ్ళడంవంటిదే” అని
ఉద్ఘాటించారు.

స్వామివారి దివ్యోపన్యాసాన్ని ఆంగ్లంలోకి
అనువదిస్తున్న కస్తూరిగారు, “ఈ ప్రపంచమే నా ఇల్లు”
అనే మాటని, “దిన్ వరల్డ్ ఈజ్ మై మేన్షన్” అని
అనువదించారు. భగవాన్ వెంటనే “నో, నో..” అన్నారు.
కస్తూరిగారు ఏమి పొరపాటు జరిగిపోయిందో అని
భయపడుతూ స్వామివైపు చూశారు. స్వామి చిరునవ్వులు

చిందిస్తూ, “దిన్ యూనివర్స్ ఈజ్ మై మేన్షన్ (ఈ విశ్వమే
నా ఇల్లు) అని చెప్పు” అంటూ సరిదిద్దారు.

భగవాన్ అవతార కార్యచరణ ప్రణాళికలు, వారి
యొక్క లీలావిశేషాలు తరచి చూచిన మనకు బోధపడవు.
వారి అవతార తత్త్వం భావాతీతమైనది, భాషకు చిక్కనిది.
తమగురించి స్వయంగా వారు తెలిపితే తప్ప భగవాన్
గురించి మనం అణుమాత్రమైనా తెలుసుకోలేము. ఆ
దివ్యతత్త్వం గురించి వారి మాటల్లోనే....

క్రమము తప్పక మింట ప్రతి దినంబును భాను
దుదయాస్తమయముల నొందనేల?

గగనంబునకు కాంతిక్రైసేయు తారకల్

పగలు మాత్రము దాగు భంగియేల?

క్షణమైన విశ్రాంతిగొనక తా పవనుండు

జీవకోటుల భ్రోవ వీవనేల?

అనిశంబు కలకల ధ్వనుల నవ్వుచు నది

సలిలమై ప్రవహించు చందమేల?

ప్రకృతిలో నెందు చూచిన భ్రమయె ఏల?

భువిని ధన కుల మత జాతి భేదమేల?

ఎవరి యానతి యిది ఎల్ల నిట్లు జరుగు

నతడె యితడని యితడె యతడనుచు

సర్వులకధిపతి యనుచు కాంచరయ్య

ఈ లోకములన్నింటికీ నాథుడైన ఆ పరమాత్ముడే ఈ
పరీశుడని మనందరికీ తెలిపారు.

మనము ఈ భూమిపై ద్వైతభావనతో కలుషితమైన
సమాజములో జీవిస్తున్నాము. ఎటు చూసినా స్వార్థము,
స్వప్రయోజనము, ఈర్ష్య, ద్వేషము, అహంకారము అనే
బురద మాత్రమే కనబడుతుంటుంది. అయితే, కాంతిని
కాంక్షించే కమలములు బురదలోంచే పుట్టి, ఆ బురదను
ఒక అందమైన పుష్పవనంగా తీర్చిదిద్దుతాయి. సాయి
భక్తులందరూ కూడా భగవాన్ ప్రేమ కిరణాలు స్పృశించిన
కమలములుగా మారి, ఈ సమాజమునంతా ప్రేమమయం
చేయాలి. చేసే ప్రయత్నము చేయాలి. అప్పుడే ఆ
అవ్యాజకరుణామూర్తి అనుగ్రహము మనపై ఎల్లవేళలా
ఉంటుంది.

“సమస్త లోకాః సుఖిన్ భవంతు”

కారణ గురువు భగవాన్

శ్రీమతి సి. జయాశాస్త్రి

స్వామి ఒక గురుపూర్ణిమ సందర్భంగా గురువుల్ని ఎనిమిది రకాలుగా వివరించారు. స్వామి ప్రసాదించిన అభిభాషణం -

“ఈనాడు గురుపూర్ణిమ. గ్రంథాలవల్లనో, ఉపదేశాలవల్లనో అజ్ఞానాన్ని దూరం చేసుకొని ప్రజ్ఞానమనే ప్రకాశవంతమైన జ్యోతిని వెలిగించుకోవడం గురుపూర్ణిమ ప్రత్యేకత.

ఆధ్యాత్మిక సంబంధమైన గురువులు ఎనిమిది మంది - బోధ గురువు, వేద గురువు, నిషిద్ధ గురువు, కామ్య గురువు, వాచక గురువు, సూచక గురువు, కారణ గురువు, విహిత గురువు.

బోధ గురువు కేవలం శాస్త్రాన్ని మాత్రం బోధించి నిబంధనలను తగినరీతిగా ఆచరించుటకు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాలనందించేవాడు.

వేదగురువు తత్వార్థాన్ని బోధించి, తత్త్వవేత్తలను గావించి, మనస్సులను దైవంవైపు మరల్చేవాడు.

నిషిద్ధ గురువు కామ్య కర్మలను బోధించి ఇహ పరములందు మోదమును అందించేవాడు.

కామ్య గురువు పుణ్య కార్యములను ఆచరింప జేసి తద్వారా ఇహ పరములందు సుఖమును అందించేవాడు.

వాచక గురువు యోగ తత్త్వమును బోధించి దివ్యత్వమైన ఆత్మతత్త్వాన్ని అనుభవింపజేసేవాడు.

సూచక గురువు శమ దమాది షట్సంపత్తిని బోధించి ఇంద్రియాలను నిగ్రహింపజేసేవాడు.

కారణ గురువు జీవబ్రహ్మైక్యానుసంధానమును కలిగింపజేసేవాడు.

విహిత గురువు సందేహములను రూపుమాపి, మనస్సును పరిశుద్ధము గావించి చిత్తశుద్ధిచే ఆత్మతత్త్వాన్ని గుర్తింపజేసేవాడు.

వీరందరిలో జీవబ్రహ్మైక్యానుసంధానమును కలిగించే కారణ గురువే ప్రధాన గురువు. ఇతడే జీవతత్త్వాన్ని దైవత్వంగా మార్చేవాడు. ఈ రెండు బింబ ప్రతిబింబాల సంబంధాన్ని బోధించేవాడు. జీవునికీ దేవునికీ భేదము లేదని నిరూపించేవాడు. ఇట్టి గురువు ఒక్క దైవం మాత్రమే. ఇట్టి గురువునే, “గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీ గురవే నమః” అతనినే బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర స్వరూపునిగా భావించాలి.”

ఎంత అద్భుతమైన వివరణ! ద్రాక్షా పాకంలో సునిశితంగా మనస్సును ముంచివేసిన స్వామికి కృతజ్ఞతతో నిండిన ప్రణామాలు. జీవతత్త్వాన్ని దైవత్వంగా మార్చి, జీవునికీ దేవునికీ భేదం లేదని నిరూపించిన కారణ గురువు భగవాన్ శ్రీశ్రీశ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. స్వామి చెప్పే ప్రతి అక్షరాన్నీ భక్తి శ్రద్ధలతో ఆచరించి జీవబ్రహ్మైక్యానుసంధాన స్థితిని చేరాలంటే, కారణ గురువైన ప్రేమమూర్తి బోధనలను అనుసరించి వారి అనుగ్రహాన్ని పొందాలి.

అజ్ఞానం తొలగించి
 విజ్ఞానం వివరించే
 రాజహంస గురురాజ
 శ్రీ సత్యసాయి నమో నమో
 సద్గురు సూచన దిక్కుచి
 నడవడి వడి తగ్గించి
 నరనరాన నమ్మిక పెంచే
 ఆత్మానుసంధాత గురురాజ నమోనమో
 మాయ తెరలు తీసి
 ప్రేమ అరలు తెరచి
 పరమాత్మ నీవని తెలిపే
 రాజహంస గురుసాయి నమో నమో
 గురువానందం అహరహం
 శోధన బోధన నిరంతరం
 గమనించిన, గమనం, సుగమం
 అనుసరించి, గ్రహించిన, అనుగ్రహం
 శ్వాస శ్వాసలో సోహం
 మోహం లేని శివోహం
 దుర్గుణాల పూర్ణాహుతి
 గురుపూర్ణిమ నిర్వచనం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు చెప్పిన ఎనిమిది విధముల గురువుల బోధన తరచి చూస్తే, పాఠశాలలో గురు బోధన తరువాత 'హోమ్‌వర్క్' ఇచ్చినట్లుంటుంది. ఎనమండుగురు చెప్పినవీ దేనికదే ప్రధానంగా తోస్తుంది. విద్యార్థులకు అయోమయ స్థితి. (మనిషి జీవితమంతా విద్యార్థి దశే. ఎంతో కొంత తెలుసుననుకునే తెలియనితనం). సాక్షాత్ భగవంతుడైన కారణ గురువులో తపనపడే తల్లిదండ్రులను తలపిస్తూ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి కనిపిస్తున్నారు. బడినుంచి ఇంటికి వచ్చిన పిల్లలకు భుజించడానికి తయారుగా ఉన్న పదార్థాలను చూపిస్తూ, అవి ఎలా తయారు చేయబడ్డాయో తెలుపుతూన్న తండ్రిలో బోధ, వేద, నిషిద్ధ, కామ్య, వాచక, సూచక, విహిత గురువుల బోధనలు కనబడతాయి. అయోమయ స్థితిలో ఉన్న తన పిల్లలను ఒడిలోకి చేర్చుకుని ప్రేమతో, తృప్తిగా ప్రతి పదార్థం రుచి చూపిస్తూ, 'అన్నం పరబ్రహ్మమ'ని, ఇవన్నీ అనుపానాలని

అర్థమయ్యేలా చెప్తూ, ఇదంతా భగవంతుని దివ్య సృష్టినని మరీమరీ చెప్తూ తినిపించే తల్లి కారణ గురువులో కనిపిస్తుంది. ఆ తల్లే వేయి తల్లుల ప్రేమ వెదజల్లుతూ జగన్మాతగా దివ్య 'జీవబ్రహ్మైక్య' ప్రసాదాన్ని భుజింపజేసే భగవానునికి భక్తి, విశ్వాసాల కృతజ్ఞతలు. భుజించ గలగడం మనవంతు.

భగవంతుని సృష్టిలో ప్రతిదీ ప్రత్యేకమే. భగవానునికి అత్యంత ప్రీతికరమైన సంగీతాన్ని వీక్షిస్తే, సప్తస్వరాల సమ్మిళితమే. దీనిలో ఏడుగురు గురువులు కనిపిస్తున్నారు. విడివిడిగా చేస్తే సప్తస్వరాలు అర్థం కావు. రాగం, తానం, పల్లవి, శ్రుతి, లయ బద్ధం చేసినప్పుడు శ్రావ్యంగా ఉంటుంది. దీనిలో కారణ గురుత్వాన్ని అధిష్టించిన బ్రహ్మపదార్థం శబ్దం. అది సాహిత్యంగా పరిణతి చెందేలా చేసి, మనస్సును ఉల్లాసపరచే శ్రావ్య సంగీతంగా మలచిన 'సాయి సరస్వతి'కి వర్ణనాతీత స్పందనాంజలి. (ఉడుతా భక్తిగా) స్వామే ప్రసాదించిన అక్షర ప్రసాదాన్ని 'స రి గ మ ప ద ని' సప్త స్వరాంజలిగా స్వామికే అర్పితం చేస్తూ....

స రి గ మ ప ద ని సప్త స్వరముల
 రాగ భావముల రాగిణి
 రిగమప కిలకిల మధులయ
 రసమయ మృదు సంభాషిణి
 గమకాలన్నీ గమనికలై
 గళమున స్వరసుధ దేవతలై
 మంజుల మంగళ
 శుక పిక స్వన రవముల
 పల్లవించి పరితపించి
 పరిపరి పరితములాలపించి
 ద ధవళాంబరధారిణి ఇల నీ
 కరుణామృతఝరి కురిపింపుమా
 నిర్మల హంస నిస్వన స్వన
 కచ్చపి నినద వినోదిని
 జయ జయ జయ భగవతి
 సత్యసాయి సరస్వతి
 మీకిదే అభినుతి మీకిదే ప్రణుతి

✽

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 9వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

రామకృష్ణ మిషన్ వారి మందిరము, స్కూలు గుంటూరులో శ్రీ సత్యసాయి శాంతి సుధ ప్రకృత ఉన్నవి. కార్యదర్శి శ్రీ అంకయ్యనాయుడుగారు, అధ్యక్షులు డా॥ రాందాసుగారు నన్ను శ్రీరామకృష్ణ జన్మదినోత్సవాలలో ప్రసంగించవలసిందిగా ఆహ్వానించారు. మేధావులు కొందరు, రామకృష్ణ మిషన్ సభ్యులు, వారి కుటుంబాలు హాజరయినారు. విషయం గొప్పది కనుక సభ రక్తి కట్టింది. ఆ రోజు సభానంతరం పెద్దాయన ఒకరు వచ్చారు మా ఇంటికి. ఆఫీసు డిప్యూటీషన్ మీద వచ్చానని, నా ప్రసంగం వారికి నచ్చిందని చెప్పారు. మాటలలో వారి పేరు నాగేంద్రనాథ్ గారని తెలిసింది. ఎంతో గౌరవంగా ప్రేమతో నన్ను మదనపల్లి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితికి ఆహ్వానించారు. రాయలసీమ జిల్లాలలో మొట్టమొదటిసారి మదనపల్లికి వెళ్ళటం జరిగింది. శ్రీ నాగేంద్రనాథ్ గారు అక్కడ పనిచేస్తుండేవారు. ఆరోజు సాయంకాలం ప్రసంగించాను. రాత్రి ప్రయాణమవుతుండగా శ్రీ కస్తూరి గారు మదనపల్లికి చేరుకొని, నన్ను మరునాడుకూడా ప్రసంగించమని కోరి ఉంచేసారు.

రెండవ రోజు కార్యక్రమంలో ఉదయం బాలవికాస్ ర్యాలీ ఏర్పాటు చేశారు. బాలబాలికలు ముచ్చటగా పాల్గొన్నారు. ర్యాలీలో జిల్లా బాలవికాస్ కన్వీనరు పద్మినీబాయిగారు ఎంతో హుషారుగా, చలాకీగా, ఉత్సాహంగా పాల్గొనటం చూసి కస్తూరిగారు ఎంతో సంతోషించారు. కస్తూరిగారు నా ప్రసంగం విన్న తరువాత ఒక మాట అన్నారు సూచనప్రాయంగా - “ఎన్నెన్నో విషయాలు చెప్పనక్కరలేదు. కొన్ని అంశాలను ప్రధానంగా చేసుకుని సోదాహరణంగా వివరిస్తే బాగుంటుంది.” కస్తూరిగారికి తెలుగు స్పష్టంగా రాకపోయినా వారు చెప్పదలచుకున్న విషయానికి చక్కగా హాస్యం జోడించి ప్రసంగించేవారు. చిన్న, పెద్ద అందరూ నవ్వుల జల్లులతో

తడిసిపోయేవారు. కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత బాబావారి వద్ద నా ప్రస్తావన వచ్చిందని కస్తూరిగారు చెప్పారు. “కస్తూరి! నువ్వు అనిల్ కుమార్ ఉపన్యాసం విన్నావా?” అని స్వామి అడిగినప్పుడు ఆయన నాగురించి చెబుతూ మొదటిసారి మదనపల్లిలో విన్నానని, అభినయంతోసహా ఒక మిమిక్రీ ప్రోగ్రాంలాగ స్వామికి వివరించారట. స్వయంగా కస్తూరిగారే నాకు చెప్పారు.

1978లో దసరాల సందర్భంలో బాబావారు అన్నమాట నాకు జ్ఞాపకం వస్తున్నది. ఏడు సంవత్సరాల తరువాత వారు నాతో మాట్లాడటం అదే మొదటిసారి. అంతకుముందు ఒక తమాషా జరిగింది. స్వామి దర్శన సమయంలో అందంగా నడుచుకొంటూ వచ్చి, “అనిల్ కుమార్” అని పిలిచారు.

అప్పటిదాక వారితో ఎలాంటి సంభాషణ భాగ్యానికి నోచుకోని నాకు ఆశ్చర్యమేసి, బహుశా నన్ను కాదేమో అనుకున్నాను.

“గుంటూరు ప్రొఫెసర్ అనిల్ కుమార్” అన్నారు.

చెంగున వారి పాదాలపైన వ్రాలాను.

“ఎప్పుడొచ్చావు?” అన్నారు.

“స్వామీ, నిన్ననే వచ్చాను.”

“ఎక్కడున్నావు?” అని అడిగితే బయట రంగప్పగారి చీరల షాపు ప్రక్కనున్న వసతి గదులలో చేరానని చెప్పాను.

“అట్లా వద్దు. లోపలే ఉండు” అంటూ వారు శ్రీ కుటుంబరావుగారిని పిలిచి, “ఈయన ఎప్పుడొచ్చినా ఎకామొడేషన్ ఇవ్వు. రూం రెంట్ ఏమీ తీసుకోవద్దు” అన్నారు.

ఆనాటి నుంచి నేటివరకు ఒక స్టాండింగ్ ఇన్ ప్రక్షన్ ఇచ్చినట్లు నాకు ఎకామొడేషన్ ఇవ్వడమే కాదు, ఉచితం కూడా.

ప్రభువు పలకరింపు ఒక పులకరింపు. నా పేరు ఊరుతో సహా పిలవడం కలిగించింది మైమరపు.

అదే మొదటిసారి కావడంవల్ల అమాయకంగా, “స్వామీ! నేను రూం రెంట్ అడ్వాన్స్ ఇచ్చేశాను” అన్నాను. బాబావారు, “అయ్యో పాపం, సాయిబాబా అడ్వాన్స్ రిటర్న్ చేయమన్నారని చెప్పు. లోపల ఉండమన్నారని చెప్పు” అన్నారు.

భగవంతుడి మాటలివి. నా అజ్ఞాన ప్రదర్శన ఇది.

మరునాడు బాబావారడిగారు, “పంపేను, చేరిందా?”

ఏమిటది? చేరడమేమిటి? నాకర్థం కాలేదు. వారినిడిగే ధైర్యంలేక నోరుమూసుకున్నాను. రూమ్ కు చేరాక తెలిసింది, బాబావారు దయతో ఒక పట్టుచీర కుటుంబరావుగారితో పంపినారని. అనందంతో మా ఆవిడ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది. శ్రీవారి మొదటి ప్రేమ భిక్ష ఇదే.

దసరాల్లో బాబావారు నా ముందు నుంచుని అంటున్నారు, “ఏమి, నీవు డాన్స్ చేస్తావంటనే!”

ఆశ్చర్యం, ఆనందం నాకు కలిగాయి. “స్వామీ, డాన్స్ అంటే?” అన్నాను.

“చేతులు, కాళ్ళు కదుపుతూ డాన్స్ చేస్తూ ఉపన్యసిస్తావు. నాకంతా తెలుసు” అన్నారు.

భయం, విస్మయం, తొట్రుపాటు నావంతయింది. అదేమిటోగాని నన్ను స్వామి “డాన్సర్, వైజయంతిమాల, యామినీ కృష్ణమూర్తి, పతివ్రత, ద్రౌపది” అంటూ సంబోధించేవారు. మొదట్లో నాకు బిడియమనిపించేది. క్రమేణ అలవాటైపోయింది.

ఆ రోజు విజయ దశమి (1978) మరునాడు తిరుగు ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యాము. బస్సులోకి సామాను సర్దాము. ఈలోగా శ్రీ శివరామ కృష్ణయ్య (ప్రస్తుతం శ్రీ సత్యసాయి హయ్యర్ సెకండరీ స్కూలు ప్రిన్సిపాల్, మా గుంటూరు ఎ.సి. కాలేజి పూర్వ విద్యార్థి) వచ్చి, “మాస్టారూ! స్వామి దగ్గర సెలవు తీసుకున్నారా?” అని అడిగారు. “లేదు. ఏడు సంవత్సరాలనుంచి వచ్చి పోతున్నాను. పలకరింపుకే నోచుకోలేదు. ఇంకా నా బ్రతుక్కి సెలవు తీసుకోవడంకూడానా? వద్దు బాబూ! ఆలస్యంగా వెడితే ఉద్యోగం ఊడిపోతుంది, నేను వెళ్ళాలి” అన్నాను. “కాదండీ! ఈమాటు వేరు, స్వామి దగ్గర ఉపన్యసించారు. తప్పక సెలవు తీసుకోవాలి” అన్నారు.

వెంటనే సామాను క్రిందికి దింపి మళ్ళీ పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాను. బాబావారు వచ్చి, “వరండాలో కూర్చో! వెళ్ళు” అన్నారు. హారతి అనంతరం భజన మందిరం వరండాలో కూర్చోమన్నట్లు అర్థమైంది. కానీ అక్కడికి నన్నెవరు రానిస్తారు? పైగా ఢిల్లీ సేవాదళ్ డ్యూటీలో ఉన్నారు. వస్తాదుల్లా ఉన్నారు. చెయ్యి పట్టుకుని గొలుసులాగ వలయంగా నుంచున్నారు. ఛస్తే కదలనివ్వరు. కాస్త అటు ఇటు తారట్లాడి ఇద్దరు చేతులు పట్టుకుని ఉంటే వారి కిందనుంచి దూరి పరిగెత్తుకెళ్ళి మందిరం వరండాలో కూర్చున్నాను. అక్కడికి చేరాక నన్నేమీ చేయలేరన్నది నా ధీమా! ఎవరూ పొమ్మనలేదు.

కొద్దిసేపట్లో పూర్ణచంద్రనుంచి బాబావారు ప్రశాంతి మందిరం చేరి నన్ను చూచి చిరునవ్వు నవ్వి ఇంటర్వ్యూ రూంలోకి రమ్మన్నారు. ఎంతో ప్రేమతో దగ్గరగా పిలిచి, నా ప్రసంగాన్ని ప్రశంసించి, నా జేబులో ఒక కవరు పెట్టి, “పుట్టు పండుగకు డ్రస్ కుట్టించుకో” అన్నారు.

అప్పుడు నేనిచ్చిన సమాధానం తలుచుకుంటూ ఈనాటికీ నవ్వుకుంటాను. “స్వామీ! పుట్టుపండుగా?” అన్నాను.

బాబా నవ్వుతూ, “బర్త్ డే” అన్నారు.

నాకు అర్థంకాక, “నా బర్త్ డే అక్టోబరు 25 స్వామీ!” అన్నాను.

నా అమాయకత్వం చూచి బాబా నవ్వుకున్నారో, జాలిపడ్డారో తెలియదు. “స్వామి బర్త్ డేకి కుట్టించుకో, నీ బర్త్ డేకికూడా కుట్టించుకో. కవర్ లో స్టిచింగ్ ఛార్జీలుకూడా పెట్టాను” అన్నారు.

“స్వామీ! నేను ఉద్యోగం చేస్తున్నాను. తప్పకుండా కుట్టించుకుంటాను” అన్నాను.

బాబా నాకు ఒళ్ళు రుల్లుమనేలా ఇలా అన్నారు - “చూడు. మీ అమ్మ నిన్ను బట్టలు కుట్టించుకోమని డబ్బిస్తే, అది ఆమె ప్రేమ. అంతేకాని, నువ్వు కుట్టించుకోలేవని కాదు.”

ఎంత మాట! ఎంత ప్రేమ! మాతృప్రేమ అంటే అదే!

“తల్లికంటే మిగుల దైవంబె దగ్గర

సన్నిహితుడు తండ్రి కంటే చాల

అట్టి దైవమును మరువ నంటును పాపంబు...”

అన్న సాయి మాట సకల సౌభాగ్యాలమూట. స్వామి చెప్పిన

ప్రకారమే రెండు జతల సఫారీలు కుట్టించుకున్నాను. ఇంతకీ ఏమయిందనుకున్నారు? తరువాత పుట్టపర్తి వచ్చి స్వామి బర్తేదేనాడు కొత్త బట్టలు ధరించాను. దూరం నుంచి దేవుడు చూడనే చూశారు. మరునాడు రెండో జత ధరించాను. ఆరోజున బాబా నాకు దగ్గరగా వచ్చి, “నిన్నటి డ్రస్ ఇవాల్టి డ్రస్ కంటే బాగుంది” అన్నారు. అంటే స్వామి బర్తేదేకి కుట్టించుకున్నదే బాగుందన్నమాట. ఎందుకు బాగుండదు?! వారి పేరుతో ఏది చేసినా, వేసుకున్నా, పలికినా, తలచినా, ఆరగించినా బాగుండే తీరుతుంది. స్వామి దివ్యత్వం అలాంటిది.

1978 దసరా నాకు స్వామి సాన్నిధ్య అనుభూతి నందించింది. అంతరంగిక సంభాషణ అనుగ్రహించింది. పురస్కారాలను నింపింది. నాకు జీవితంలో మరపురాని, మరువలేని మహోత్సవమది.

ఇదంతా మదనపల్లినుంచి ప్రారంభమయింది, బంగారు కలల్ని పండించింది. చిత్తూరు జిల్లాలో మహాభక్తులను కలుసుకున్నాను. శ్రీ భాస్కరరెడ్డిగారు, సేవాదళం సుభాష్ చంద్రబోస్ గారు, డా॥ చంద్రశేఖర్ గారు, డా॥ లక్ష్మణ రావుగారు, ప్రొ॥ అరుణాచలంగారు, ప్రొ॥ శాస్త్రిగారు, ప్రొ॥ రామారావుగారు, కత్తుల శ్యామలగారు, నాగేంద్రనాథ్ గారు, పద్మినీబాయిగారు, పాండురంగయ్య సెట్టిగారు మొదలైనవారు సాయిసంస్థల పురోభివృద్ధికి చాలా కృషి చేశారు. చిత్తూరు వరదాచారిగారు కోఆర్డినేటరుగా కూడా ఉన్నారు. వాయల్నాడు పద్మావతీ ప్రింటర్స్ కృష్ణమూర్తిగారనుకుంటాను, సంస్థల ప్రగతికి శ్రమపడిన వారిలో ఉన్నారు. శ్రీ వెంకట రెడ్డిగారు (రాష్ట్ర మాజీ డ్రగ్ కంట్రోలర్) ఆంధ్ర రాష్ట్ర గ్రామాభ్యుదయ కార్యక్రమాలకు కస్వీసరుగా ఉన్నారు. శ్రీ వెంకటరెడ్డిగారు సమర్థులు, ఎన్నెన్నో గ్రామసేవలను రాష్ట్రమంతటా చేయించినవారు. చిత్తూరు జిల్లాలో డా॥ చంటిరెడ్డిగారు పశువైద్య శిబిరాలను నిర్వహించేవారు. జిల్లావ్యాప్తంగా పశు వైద్య శిబిరాలను, మెడికల్ క్యాంపులను నిర్వహించడం జరిగింది. వారంతంలో వైద్యులను, ఔషధాలను, బాబావారి ఫిల్ము ప్రదర్శనకోసం ప్రొజెక్టర్, బాలవికాస్ కార్యక్రమాలు, డా॥ రఘునాథాచార్యగారి ప్రసంగాలు ప్రతి గ్రామంలో ఏర్పాటు చేసేవారు. వెటర్నరీ, వ్యవసాయ రంగాలలో చిత్తూరు జిల్లా ఆనాడు రాష్ట్రంలో మొదటి స్థానంలో ఉన్నది.

తిరుపతిలో వేంకటేశ్వరన్ గారని స్టేట్ బ్యాంక్ జోనల్ ఆఫీసరుండేవారు. వారి సతీమణి మహాభక్తురాలు. బాలవికాస్ గురువు హంసవేణిగారుండేవారు. వారింటికి నేను వెళ్ళటం జరిగింది. స్వామికి స్నానాలు, భోజనాలు, పవళింపు సేవలు, ఆఖరికి సంక్రాంతి సందర్భంగా భోగిపళ్ళు పోయడం విని చూచి నమ్మలేకపోయాను. ప్రతి సాయంకాలం ఉయ్యాలోత్సవం జరిపి హంసవేణి గారు వీణ వాయిస్తూ నిద్రబుచ్చేవారట. నమ్మశక్యంగా ఉందా?

హంసవేణిగారు ఒక సందర్భంలో ఆపరేషన్ చేయించుకోవాల్సి వచ్చింది. స్వామి పర్మిషన్ కావాలని ఆమె పట్టుపట్టారు. స్వామి అశీర్వాదం పర్తిలో పొందారు. బాబావారు, “ఆపరేషన్ చేయించుకో! నేనుంటాలే. భయపడకు” అన్నారు. అనుకున్న రోజున ఆపరేషన్ కు హంసవేణిగారిని థియేటర్ లోకి తీసికెళ్ళారు. నర్సులు, డాక్టర్లు తప్ప ఎవరూ ఉండరని తెలిసిన విషయమే గదా! కొద్ది సమయంలో బాబా ప్రత్యక్షమై, ఆపరేషన్ అయ్యేదాక ఉండి, చివర్లో అంతర్ధానమయ్యారు. డాక్టర్లందరూ చూశారు. నర్సులుకూడ చూశారు. డా॥ లక్ష్మణరావుగారు సిబ్బందిలో ఒకరు. స్వామినిగురించి వినాలి, అనుభవించాలి, అనందించాలి తప్ప తర్కవాదం చేయకూడదు. మనసుకు అందనిది, వాక్కుకు అలవి కానిది వారి దివ్యత్వం.

మరో మహిమ కళ్ళారా చూశాను. మిత్రుడు భాస్కర రెడ్డిగారితో పాకాల దగ్గర్లోని పి. కొత్తకోట గ్రామానికి వెళ్ళాను. నారాయణ సేవ సమయంలో అన్నరాశిపై విభూతితో రాసిన ఓంకారం చూశాను. భాస్కరరెడ్డిగారు కస్తూరివంటివారికి సేవలందించిన రైల్వే ఉద్యోగి. చాలా క్రమశిక్షణ పాటించి అమలుచేసిన నాయకులు. డా॥ వ్యాఘ్రేశ్వరులు గారి నాయకత్వంలో చాలా పోలియో క్యాంపులు చిత్తూరు జిల్లాలో నిర్వహించారు. డా॥ కైలాసరావుగారు, డా॥ ఆదినారాయణగారు సహకారాన్నందించేవారు. తిరుమలలో కూడ సత్యసాయి భజన మండలి ఉన్నది. తిరుపతిలో మందిరానికి డా॥ రఘునాథాచార్య, కత్తుల శ్యామలవారి కుటుంబం, శ్రీ ఓరా గాంధీ, డా॥ శ్రీహరి వంటివారు చాలా కృషి జేశారు. ఇది నేను సూక్ష్మంగా పర్యటించి, దర్శించి, అనందించిన చిత్తూరు జిల్లా.

(సశేషం)

‘ఛాయా చిత్రాలు... దివ్యలీలా విచిత్రాలు...’

(గత సంచిక తరువాయి)

‘సాయిదాసు’

ఉరవకొండలో శ్రీ శేషమరాజుగారి ఇంటికి సమీపంలోనే కాశీభట్ల శ్రీరామమూర్తిగారి కుటుంబం నివసిస్తుండేవారు. శ్రీరామమూర్తి ధర్మపత్ని శ్రీమతి విశాలాక్షమ్మగారికి ‘రాజు’ (స్వామి) అంటే విపరీతమైన భక్తి, అభిమానమూను! అన్య కులస్థుడైన ‘రాజు’ను తమ పూజగదిలోకి రానిస్తున్నందుకు విశాలాక్షమ్మగారిపై ఆమె భర్త మండిపడేవారు. అతని ఎదుటపడకుండా, వెనుక త్రోవగుండా వారింట్లోకి ప్రవేశించి, విశాలాక్షమ్మగారి పూజలందుకొంటూ ఉండేవారు బాలబాబా. అలాంటి ఒక సందర్భంలో, ఆమె కోర్కె మేరకు ఒక అద్భుత ఛాయాచిత్రాన్ని సృజించి ప్రసాదించారు. కాలిమీద కాలు వేసుకొని ఒక రాతిపై కూర్చుని ఉన్న శ్రీ షిర్డీ సాయిబాబా వారు, వారికి నేపథ్యంలో శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, మహాశివ, శ్రీ హనుమాన్ రూపములు అపురూపముగా అమరి ఉండటం... ఆ ఛాయాచిత్ర విశిష్టత! దివ్యకళలతో ఉట్టిపడుతున్న ఆ చిత్రపటం కాశీభట్లవారి పూజాగృహంలో దశాబ్దాల తరబడి పూజలందుకుంటోంది.

※ ※ ※

బొంబాయిలోని ధర్మక్షేత్రయందలి భగవాన్ నివాసమైన ‘సత్యదీప్’లో ఒక గోడ గడియారం ఉండేది! గడియారాలలో సాధారణంగా ఉండే 12 అంకెలకు బదులుగా ఆ గోడ గడియారంలో ఆధ్యాత్మిక సాధనలో మానవులు ఆరోహించవలసిన 12 సోపానములు వర్ణింపబడి ఉండేవి. దానిని ‘ఆధ్యాత్మ గోడ గడియారం’ అనేవారు, స్వామి. ఒకనాడు స్వామి ఆ గడియారం ముందు నిలబడి ఉండగా, ‘లీ హాల్బర్ట్స్’గారు ఒక ఫోటో తీశారు. ఆ ఫోటో ఒక అద్భుత లీలగా ప్రసిద్ధికెక్కింది; అందుకు కారణం, స్వామి వెనుక ఉన్న ఆ గడియారం - ఫోటోలో స్వామి వక్షస్థలంపై ఒక ‘బ్యాడ్జీ’వలె

అలంకరింపబడి ఉండటం! “అవును, ఎవరైతే ఆ గడియారంలోని 12 ఆధ్యాత్మ సోపానాలు అధిరోహిస్తారో, అట్టివారిని నా హృదయ భూషణంగా నేను ధరిస్తాను” అని చమత్కారంగా అనేవారు, స్వామి. అందువలన, ఆ ఫోటో కాపీలకు విపరీతంగా డిమాండ్ పెరిగిపోయింది. అమెరికాకు చెందిన ‘కోవన్’ దంపతులకు మాత్రం ఆ ఫోటో ఎంత ప్రయత్నించినా లభించలేదు. వారి ఆకాంక్షను నెరవేర్చాలని భగవాన్ సంకల్పించారు కాబోలు! వరుసగా కొన్ని రాత్రులు వాళ్ళ ఇంట్లో బీరువాల వెనుక విచిత్ర శబ్దాలు వినిపించసాగాయి. ఆ శబ్దాలేమిటా అని బీరువాలు తొలగించి చూస్తే, ఆ అద్భుత ఫోటో ప్రతి ఒకటి వారికి లభించింది!

భక్తులకు తమ ఫోటోలు (నలుపు - తెలుపు, మరియు, వర్ణచిత్రాలు) సృజించి స్వామివారు ప్రసాదించిన సందర్భాలు కోకొల్లలు. ఆయా సందర్భాలలో తాము ఎక్కడ, ఏ పరిసరాల్లో, ఏ రంగు దుస్తులు ధరించి, ఏవిధంగా ఉన్నారో సరిగ్గా అటువంటి పరిస్థితులలోనే, ఆయా పరిసరాలను ప్రతిబింబిస్తూ ఉండే దృశ్యాలతో కూడిన ఫోటోలను స్వామి సృజించి భక్తులకు ప్రసాదించిన ఉదంతాలు అనేకములు! కానీ, తామున్న పరిసరాలకు, సందర్భాలకు అతీతమైన రీతిలో... స్వామివారు తమ 'నిజ' రూపాలను ఛాయాచిత్రాలుగా మలచి, భక్తులకు అనుగ్రహించిన రెండు విశిష్ట సందర్భాలు మాత్రము చారిత్రాత్మకమైన విశేషతను సంతరించుకొన్నవి.

కల్నల్ ఎస్.పి. జోగారావుగారు, ఒక సందర్భంలో స్వామివారిని, "స్వామీ, మీ నిజస్వరూపమును గురించి తెలియజేయండి" అని ప్రార్థించారు. బాబావారు నవ్వుతూ, "బంగారూ! ఏదో ఒక రోజున నీకు నా నిజస్వరూపాన్ని చూపిస్తానులే" అన్నారు. చాలాకాలం తరువాత ఆ రోజు రానే వచ్చింది. అది 1978 మార్చి 7వ తేదీ, గురువారం, మహాశివరాత్రి పర్వదినం. ఆనాడు స్వామివారు కొంతమంది విద్యార్థులు, భక్తుల బృందంతో కలిసి ముదుమలై అడవులలో ఒక అతిథి గృహంలో బసచేసి ఉన్నారు. ఆ ఉదయాన, స్వామివారు తమ వెంట ఉన్న భక్తులు, విద్యార్థుల బృందంలోని ప్రతి ఒక్కరితోనూ విడివిడిగా ఫోటోలు తీయించుకొన్నారు. అది 'పోలరాయిడ్' కేమెరా అవటంవల్ల, ఎవరి ఫోటోలు వారికి వెంటనే అందాయి. చివరిగా, భగవాన్ తమ ఒక్కరినే విడిగా ఒక ఫోటో తీయమని ఆ 'పోలరాయిడ్' కేమెరాగల విద్యార్థితో చెప్పారు. ఇంతలో అక్కడి ముళ్ళపొదలో చిక్కుకొన్న భగవాన్ అంగీ అంచును సరిచేసేందుకు శ్రీమతి రతన్లాల్ ప్రయత్నించబోగా, స్వామివారు, "నన్ను ముట్టుకోవద్దు" అని ఆమెను గట్టిగా వారించారు. స్వామివారి కంఠస్వరంలోని తీవ్రతకు అందరూ ఆశ్చర్యంతో నివ్వెరబోయారు. కేమెరా క్లిక్ మంది. అందులోనుండి ఫోటో బయటకు వస్తూ, అది డెవలప్ అవుతుండగా,

స్వామివారు ఆ ఫోటో తీసుకుని కల్నల్ జోగారావుగారికి ఇచ్చారు. అయితే, ఆ ఫోటోలోని దృశ్యం జోగారావుగారిని అత్యంతాశ్చర్యచకితులను గావించింది. ఆ బ్లాక్ అండ్ వైట్ ఫోటోలో - నేలవరకూ జీరాడుతున్న శ్వేత వస్త్రమును ధరించి ఉన్న ఒక దివ్యమూర్తి యువరూపం - మూడు శిరస్సులతో, ఆరు హస్తములతో దర్శనమిచ్చింది. ఒక్కొక్క హస్తమునందు ఒక్కొక్క దివ్యత్వ చిహ్నము ఉంది. తన ప్రక్కనే నిలబడి ఉన్న ఒక గోవుమీద తన ఎడమ చేతిని ఆనించి, రీవిగా, చిద్విలాసంగా నిలచి ఉన్న దివ్యమూర్తి వెనుక భాగంలో నాలుగు శునకములున్నవి. అయితే, ఆ దివ్యమూర్తి మూడు శిరస్సులలోని మధ్య శిరస్సుయొక్క ముఖ భాగము భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి ముఖమును పోలి ఉన్నది. ఆ దివ్యరూపము పురాణాలలో వర్ణింపబడిన బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరుల త్రిమూర్త్యాత్మక స్వరూపమైన దత్తాత్రేయునిది.

ఆవిధంగా, చాలా కాలం క్రితం కల్నల్ జోగారావుగారు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానముగా ఆనాడు భగవాన్ బాబావారు తమ నిజస్వరూపమును ఆయనకు చూపించారు. ఆ ఫోటో తీస్తున్న సమయంలో కనుక శ్రీమతి రతన్లాల్గారు తమను తాకి ఉంటే, తమ దేహమునుండి ప్రసరిస్తున్న శక్తిపాతమునకు ఆమె జీవించి ఉండేవారు కారని, భగవాన్ ఆ మరునాడు బృందావనంలో తమ విద్యార్థులకు వివరించారు.

శ్రీ కృష్ణ శంకర సంవాదము

(2012 మే సంచిక తరువాయి)

కొప్పరపు బాలామనోహర రావు

సారము లేనియట్టి భవసాగరమందున
ముని తేలుచున్
దారియు తెన్నున్ గనక తత్తరమందెడి
మానవుండ నీ
ఓరిమి యించుకంత మది నూనుచు
భక్తిని కల్గియుండు
శ్రీకారుడు సత్యసాయి నిను గావగ వచ్చిన
నావ గాంచవే

- బాబా

శ్రీకృష్ణ భగవానుడు సాదరముగా నారాయణునకు వనమాలా, కౌస్తుభ రత్నములతోపాటు మహాలక్ష్మిని, బ్రహ్మదేవునకు సరస్వతిని, శంకరునికి సింహవాహినియగు దుర్గను భార్యగా ఇచ్చాడు.

అప్పుడు శంకరుడు శ్రీకృష్ణ దేవునితో ఇట్లు పలికాడు, “భక్తులు కోరినది పరమేశ్వరుడు తీర్చునుకాన నాకు ఇష్టమైన నీ సేవనిమ్ము. నాకు నీ భక్తి విషయమున, దాస్యమున కోరిక దినదినప్రవర్ధమానమగుచున్నది. నీ నామజపమున, నీ పాదపూజయందు నాకు తృప్తి తీరుటలేదు. నీ నామములను, నీ కళ్యాణ గుణములను మేలుకొన్న సమయమున, స్వప్నావస్థయందు నా ఐదు శిరములచే గానము చేయుచుండును. నీ సేవలో, పూజలో, నమస్కృతియందు నా మనస్సు ఎల్లప్పుడు మునిగి యుండును. వీటిని విరమించుకొన్న నాకు అజ్ఞానము ఆవరించును. నవవిధ భక్తులను నాకు వరముగా నిమ్ము. అష్టాదశ సిద్ధులు, యోగములు, తపస్సులు, సమస్త దానములు, సమస్త వ్రతములు, యశస్సు, సత్యవాక్కు, ధర్మము, ఉపవాసములు, సమస్త పుణ్యక్షేత్ర సందర్శనము, సమస్త పుణ్యతీర్థ సేవనము, బ్రహ్మపదవి, రుద్రపదవి, విష్ణుపదవి.... ఇవన్నీ నీ భక్తి కళాంశముయొక్క పదునారవ

భాగముకూడ కానేరవు.” ఇవి యోగులందరికీ గురువైన శంకరుని మాటలు.

ఇక, మన భగవాన్ బాబావారు భక్తిగురించి ఏవిధంగా చెప్పారో విన్నాం.

కాషాయ వస్త్రంబు కట్టిన మాత్రాస
కరతలామలకంబు కాదు భక్తి
నోటితో మంత్రంబు నుచ్చరించినయంత
చేసిన పాపంబు చెదిరిపోదు
గీతను చేబట్టి కేకలు వేసిన
పుణ్యము మనయింట ప్రోవుపడదు
చెప్పు మాటలకును చేయు పనులకును
సామ్యముండెడివాడె సాధువగును
తామసంబు విడక తత్త్వంబు కనరాదు
రాజసంబు విడక రాదు భక్తి
సాత్వికంబె భక్తి సాధనంబగునయా
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట

శ్రీకృష్ణ భగవానుడు శంకరుని మాటలు విని నవ్వుతూ ఇట్లు పలికెను, “శంకరా! రాత్రింబవళ్ళు నా సేవ చేయుము. నీవు తపస్సులలో, సిద్ధులలో, యోగులలో అందరికన్నా శ్రేష్ఠుడవు. నా వరమువల్ల అమరత్వమును, సర్వసిద్ధిని, సర్వజ్ఞత్వాన్ని, వేదములను పొందితివి. మృత్యుంజయుడవు కమ్ము. నేటినుండి జ్ఞానములోనూ, తేజస్సులోనూ, పరాక్రమములోనూ, కీర్తిలోనూ, అన్నిటిలో నాతో సమానుడవు కాగలవు. నీవు నేటినుండి నా భక్తుడవు కాదు, నా ప్రాణములకన్న అధికమైన దగ్గరివాడవు. నాకు నీకంటే ఇష్టమైనవాడు లేడు. నీవే, నేను.”

శివలింగార్చన జరిగిన స్థలము పుణ్యక్షేత్రము. అచ్చట మరణించినవాడు శివలోకమును పొందును. ‘శివ’ అని ఉచ్చరించి ఎవరైతే ప్రాణము విడుచునో అతడు చేసిన

పాపములను వదలి ముక్తిని పొందును. భగవాన్ శివరాత్రి సమయంలో లింగోద్భవము కావించుట, శివతత్త్వమును వివరించుట, భక్తులందరికీ అనుభవములో నున్నదే. ‘శి’ అను శబ్దమునకు పాపములను పోగొట్టావాడు అనీ, ‘వ’ అను శబ్దమునకు ముక్తి దాత అనీ అర్థములున్నవి. కాబట్టి, ‘శివ’ అనగా పాపములను పోగొట్టి ముక్తి నిచ్చువాడు.

శ్రీకృష్ణ భగవానుని ఆదేశము మేరకు బ్రహ్మదేవుడు తపస్సు చేసి సృష్టిని ప్రారంభించినాడు. ఒకరోజు విష్ణు పాదాలు కడుగుటకు ‘నారద’ అని అన్నాడట బ్రహ్మదేవుడు. ‘నార’ - నారము, అనగా నీరు. ‘ద’ - ఇచ్చుట - ఇవ్వ అని; అనగా, నీటిని తీసుకు రమ్మనమని అన్నాడు. బ్రహ్మ

అజ్ఞతో అప్పటికప్పుడే ఒక బాలుడు ఉద్భవించి చెంబుతో నీరు తెచ్చాడు. బ్రహ్మ ఆ బాలునకు ‘నారద’ అని పేరు పెట్టినట్లు సాక్షాత్తు ఆ గోలోక కృష్ణుడైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు భక్తులకు వివరించారు.

స్వామిపై భక్తి అంటే స్వామివారి మాటలను ఆచరించి ఆనందించుటే. భక్తి అంటే భగవంతునిపై అనన్యమైన ప్రేమ. భక్తి అంటే పరమ శాంతము, పరమ తృప్తి. భక్తి అంటే సత్యాన్వేషణ. భక్తి అంటే నిష్కామంగా దైవప్రీతితో ధర్మాచరణ. భక్తి అంటే అహింసను అలవాటు చేసుకొనుటే. భక్తితోనే జ్ఞానము కలిగి మానవుడు ముక్తుడవుతాడు.

(బ్రహ్మవైవర్త మహా పురాణము ఆధారముగా)

రోగికి తగ్గ చికిత్స

1980లో స్వామి సర్వం స్వయంగా పర్యవేక్షిస్తుండగా ఆశ్రమ పరిరక్షణ బాధ్యత కుటుంబరావుగారికి అప్పగించేరు. ఆ యేడు స్వామి జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా పెద్ద ఎత్తున విద్యార్థి స్టేడియంలో నారాయణ సేవ జరుగుతోంది. అప్పట్లో పులిహోరకు బదులు కూరగాయలతో తయారైన సాంబారు అన్నంలో కలిపి నారాయణ సేవలో వడ్డించేవారు. ఆ యేడు జనం ఎక్కువ రావడంవల్ల మళ్ళీమళ్ళీ అన్నం, సాంబారు జీప్లలో తీసుకొని వచ్చి వడ్డించారు. మళ్ళీ సాంబారు అయిపోవచ్చింది. వెంటనే కుటుంబరావుగారు జీప్లో క్యాంటీనుకు వెళ్ళి, సాంబారు గంగాళాన్ని జీపులోకి ఎక్కిస్తుండగా, చేతులు పట్టు తప్పడంవల్ల ఆ పొగలు కక్కుతున్న సాంబారు కుటుంబరావుగారి తొడలనుండి కాళ్ళవరకు ఒలికింది. అందరూ హాహాకారాలు చేస్తుండగా కుటుంబరావుగారిని హాస్పిటల్లో చేర్చేరు. తొడలు, కాళ్ళు, పాదాలు బొబ్బలెక్కియి. ఆయింట్మెంటు రాసి బ్యాండేజి కట్టేరు.

సాయంత్రం మందిరానికి అర్జంటుగా రమ్మని స్వామి కుటుంబరావుగారికి కబురుపెట్టేరు. ఎవరి మాటా వినకుండా ఆయన అంత బాధలోనూ మెట్లుదిగి వెళ్ళి స్వామి సమక్షంలో నిలబడ్డారు. స్వామి ఆయనకేసి చూసి, “ఏమిటీ వేషం? తర్వాత రెండు తీసుకుందువుగాని ముందు ఢిల్లీనుండి సోహాన్లాల్ డజనుమందిని వెంటపెట్టుకు వచ్చేడు, వాళ్ళు ఏ రూమ్లో ఉన్నారో కనుక్కుని, స్వయంగా వెళ్ళి ఈ గెస్ట్ బ్యాండ్లు వాళ్ళకి స్వామి ఇమ్మన్నారని చెప్పి ఇయ్యి” అని పని పురమాయించేరు. అలాగే కుంటుకుంటూ వెళ్ళి స్వామి అజ్ఞని శిరసావహించేరు.

రాత్రి బాధతో ఆయన మూలుగుతుండగా ఆయన భార్య కాళ్ళ కింద తలగడలు ఉంచి, కంట తడితో తెల్లవార్లు జాగారం చేసింది. తెల్లవారుఝామున నాలుగు గంటలకు కుటుంబరావుగారు లేచి, “బ్యాండేజి తీసెయ్యి, స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకుని దర్శనానికి వెళ్ళాలి” అనగానే ఆయన మొండి వైఖరి తెలిసిన భార్య నెమ్మదిగా బ్యాండేజిలు ఒకదానితర్వాత ఒకటి విప్పి చూసి నిర్ఘాతపోయింది. ఎక్కడా ఒక్క మచ్చయినా, కాలిన బొబ్బయినా లేకుండా కాళ్ళు యథాతథంగా ఉన్నాయి. స్నానానంతరం ఆయన యథావిధిగా మందిరానికి వెళ్ళి స్వామి దర్శనం చేసుకున్నారు. స్వామి మాత్రం ఏమీ జరగనట్లే దాని మాట ఎత్తలేదు. నిశ్శబ్దంగా పాదాభివందనం చేసుకుని బయటకొచ్చి స్వామి అజ్ఞకొరకు వేచి ఆయన ఉన్నారు. ఆయనని అంత చలాకీగా చూసిన డాక్టర్లు, భక్తులు దిగ్భ్రమ చెందేరు.

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 16వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

సజన తైలవర్ణ చిత్రం!

1950 నుండి జీవితాంతం వెంకటగిరి రాజావారు భగవాన్ బాబావారిని తమ ఇంటి ఇలవేల్పుగా ఆరాధించారు. వారు స్వామి లీలలను, మహిమలను ఎన్నో చూశారు. వారు మరువలేని ముఖ్యమైన సంఘటన ఒకటి ఉంది. రాజావారి దర్బారులో చావడిలో వారి తల్లిగారు, రాజమాత రత్నమ్మగారి తైలవర్ణ చిత్రం గోడకి తగిలించబడి ఉండేది. ఆమె 1948లో పరమపదించింది. 1952లో రాజావారితో, వారి పుత్రులతో ఇష్టాగోష్ఠి జరుపుతున్న సందర్భంలో భగవాన్ బాబావారు రాజావారి మాతృభక్తిని కొనియాడేరు. తాను బాల్యంనుండి భారతీయ సంస్కృతి మీద, దైవంమీద భక్తి కలిగి ఉండటానికి కారణం తన తల్లిగారేననీ, శ్రీరామచంద్రుడి తర్వాత తన ఆరాధ్య దేవత ఆమెయేనని రాజావారు అన్నారు.

అప్పుడు స్వామి, “ఆమెను చూడాలని ఉందా?” అని అడుగగా, “అంతకంటేనా స్వామీ, చూడాలని ఉంది” అన్నారు. వెంటనే స్వామి, “రత్నమ్మ, బయటకు రా” అనగానే ఆ తైలవర్ణ చిత్రం నుండి రాజమాత సజీవంగా నడచి వచ్చి, “నాయనా! బాబా ఎవరనుకున్నావు? సాక్షాత్తు ఆ శ్రీరామచంద్రుడే. వారి పాదాలనెన్నటికీ విడువకండి” అంటుండగా, రాజావారు, పుత్రులూ ఆమె పాదాలను స్పృశించి నమస్కరించారు. ఆమె అడుగులు వెనక్కివేస్తూ ఆ చిత్రంలో లీనమైపోయింది. ఆ తర్వాత ఒకసారి స్వామి రాజావారికి కోదండపాణియైన శ్రీరామచంద్రునిగా దర్శనమిచ్చేరు.

శ్రీ సాయీశుని చరిత్ర

బుక్కపట్నం స్కూల్లో టీచర్ అయిన వి.సి. కొండప్ప బాబావారి దివ్యత్వం పట్ల అనుభవ పూర్వకంగా ప్రగాఢ

విశ్వాసం పొంది భక్తిపూర్వకంగా 1944లో “శ్రీ సాయీశుని చరిత్ర” అనే పుస్తకాన్ని ప్రచురించేడు. ఆ పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించే ముందు “స్వామీ, మీరు అందరితోనూ ‘నేను షిరిడీ బాబాను’ అని చెబుతున్నారు. నేనూ నా పుస్తకంలో అదే వ్రాయవలసి వచ్చింది. దానికి నిదర్శనమేమిటి? అని రేపు నన్నందరూ అడుగుతారు” అని విన్నవించేడు. బాబా చిరునవ్వు నవ్వి, “అలాగే నిదర్శనం చూపెడతాను” అన్నారు.

మద్రాసులో ఉండే లోకనాథ ముదలియార్ చాలా కాలంగా షిరిడీ సాయి భక్తుడు. పదహారేళ్ళ పుట్టపర్తి బాలుడు తాను షిరిడీ సాయినే అనడం అసంబద్ధమన్న నమ్మకంతో, నిజానిజాలు బయటపెడదామన్న ఉద్దేశ్యంతో పుట్టపర్తి వచ్చేడు.

ఒక సాయంత్రం అందరినీ చిత్రావతి ఇసుక తిన్నెల మీద కూర్చోబెట్టి బాబావారు ముదలియార్ కుమార్తె లీలచేత “శ్రీ సాయీశుని చరిత్ర” పుస్తకంలో ఒక భాగాన్ని చదవమన్నారు. ఆమె, “నేను మీ ‘సత్య’ను కాదు, షిరిడీ సాయిబాబాను” అన్న వాక్యం చదువుతుండగా ఆ క్షణంలో ముదలియార్ కి స్వామి షిరిడీ సాయిబాబా రూపంలో దర్శనం ఇచ్చారు. వెంటనే ముదలియార్ ఆవేశంగా లేచి వెళ్ళి బాబా పాదాలను కౌగిలించుకొని, “సాయీదేవా! సాయీదేవా!” అంటూ కంటిధారలు కార్చేడు. కొండప్పకు సందేహ నివారణ అయింది.

మహర్షి అస్తమయం

1950 ఏప్రిల్ 15వ తేదీ రాత్రి ఎనిమిదిన్నరకు భక్తులందరూ స్వామి పాదాలకు నమస్కరించి ఎవరి స్థానాలకు వాళ్ళు వెళ్ళి పడుకున్నారు.

బాబా చిరకాల భక్తురాలైన శ్రీమతి కమలా సారథిగారి బంధువైన వరదు, మరొక యువకుడు కృష్ణ బాబావారికి పాదసేవ చేస్తున్నారు. రాత్రి 9 గం.లు కావస్తోంది. ఆనాటి సంఘటనగురించి వరదు కథనం చదవండి:

“రాత్రి సుమారు తొమ్మిదయింది. అంతవరకు మా యోగక్షేమాలగురించి పలకరిస్తున్న స్వామి ఉన్నట్లుండి ఉలిక్కిపడి, శూన్యంలోకి చూస్తూ లేచి గదివైపు నడుస్తున్నారు. నేనూ, కృష్ణ స్వామి పడుకునే గది తలుపు తీశాము. లోపలికి వెళ్ళేక స్వామి తమ పక్కవైపు అడుగులు వేస్తూ తూలుతున్నట్లు చూసి వెంటనే కృష్ణ, నేనూ స్వామి చేతులు పట్టుకుని, నడుముమీద చేతులు వేసి పట్టుకోగానే స్వామి దేహం కట్టె ఫలకంవలె బిర్రబిగుసుకుపోయింది. స్వామి ట్రాన్స్ (చైతన్యరహిత స్థితి)లోకి వెళ్ళిపోయినట్లు గ్రహించేం.

అదే సమయంలో స్వామి శరీరం మా చేతులనుంచి నాలుగైదు అంగుళాలు గాలిలోకి పైకి లేచింది. స్వామి మాటలు అస్పష్టముగా “రమణ మహర్షి... చేరిపోయేడు...” అని వినబడ్డాయి. చూస్తుండగా స్వామి కుడిపాదం బొటనవ్రేలు క్రింద చీలి ఆ చీలికగుండా గుప్పుగుప్పు మంటూ కుప్పలు కుప్పలుగా పరిమళభరితమైన విభూతి పడుతోంది. అటువంటి సమయాల్లో మౌనంగా స్వామిని కనిపెట్టుకొని ఉండటం తప్ప ఏమీ చేయకూడదని నాకు అనుభవపూర్వకంగా తెలుసు.

కొన్ని క్షణాల తర్వాత స్వామి దేహం పక్కమీద పరుండబోతుండగా, మా చేతులు వారి నడుము కింద నుంచి తీసేసి, చేతులు జోడించి నిలబడ్డాం. స్వామి నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి మావైపు చూస్తూ, పక్కమీద లేచి కూర్చుని, “ఏమి జరిగింది?” అని అడిగేరు. మేము విన్న స్వామి మాటలు, రెండు కేజీలపైననే విభూతి రాలిన ఘట్టం గురించి విన్నవించేం. ఆ విభూతి గుట్టపైవున్న తమ పాదాన్ని స్వామి తీసేశారు. అది యథాతథంగా ఉంది. ఎటువంటి చీలికకానీ, రంధ్రంకానీ లేదు. స్వామి, ‘అవును, రమణ మహర్షి నాలో ఐక్యమైపోయేడు. నేలమీద, పక్కమీద పడిన విభూతిని పోగుచేసి రేపు భక్తులందరికీ పంచండి’ అని చెప్పారు.”

ఇసుకనుండి 40 ఏళ్ళనాటి ఫోటో

పాతమందిరం రోజుల్లో భగవాన్ తరచుగా భక్తులను వెంటపెట్టుకుని చిత్రావతి సైకత స్థలికి వెళ్ళేవారు. అక్కడ భక్తులచే భజనలు చేయించేవారు. ఇసుకనుండి సంకల్ప మాత్రమున అనేక వస్తువులను సృష్టించి అనుగ్రహించే వారు. చిత్రావతికి వెళ్లే త్రోవలో ఉన్న చిన్న గుడిసెలో నివసించే ఒక ముసలామె ప్రతి రోజు స్వామికి దూరం నుండే నమస్కారం చేసి తిరిగి తన గుడిసెకు వెళ్లేది.

ఒకరోజు స్వామి ఆమెను చిత్రావతికి తీసుకొని వెళ్ళినారు. స్వామి ఆమెతో, “అమ్మా, నీకేం కావాలి?” అని అడుగగా, ఆమె చనిపోయిన తన భర్త ఫోటో కావాలని అడిగింది. ఆ కోరికను విని చుట్టూ ఉన్న భక్తులు నివ్వెరపోయారు. కానీ, స్వామి తక్షణమే ఇసుకలోనుండి ఫోటో తీసి ఇచ్చారు. ఆమె భర్త చనిపోయింది 1910 సం॥లో. అప్పటికి 40 సంవత్సరాలైంది. స్వామి 1926లో అవతరించారు. తన భర్త ఫోటో చూసుకొని ఆమె చాలా ఆనందించింది. స్వామియొక్క ఈ దివ్యలీలను చూసి భక్తులు సంభ్రమాశ్చర్యచకితులయ్యారు.

బాలపట్టాభి అనుభవాలు

ఉడుంపేటకు చెందిన బాలపట్టాభి బాబాను సంపూర్ణ భక్తి, విశ్వాసములతో నమ్మిన భక్తుడు. బాబాకూడా ఎంతో ఆదరాభిమానాలతో సన్నిహితంగా ఉండేవారు. ఎన్నో అనుభవాలు పొందిన బాలపట్టాభి తాలూకు రెండు సంఘటనలు ఈక్రింద ఉదాహరించబడ్డాయి.

1947 అక్టోబరు 25వ తేదీన కరూర్లో బాబాకు ఘనస్వాగతంతో పబ్లిక్ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేయబడింది. ప్రబోధాత్మకమైన బాబావారి వాగ్ధాటికి ప్రజలు తన్మయులైపోయేరు. ఆ సమయంలో ఒక యువకుడు బాబా వద్ద, వద్దన్నా వినకుండా ఎదురుగా నిలబడి ఫ్లేష్ లైట్ సహాయంతో ఫోటో తీయబోతుంటే బాబా, “ఎందుకు వృథా శ్రమ! నీ కేమెరాలో ఫిల్ము రోల్ లేదు” అన్నారు. ఆ యువకుడికి పౌరుషం వచ్చి బాబాకు, తాను ఒక గంట క్రితమే కొని లోడ్ చేసిన ఫిల్మ్ చూపెడదామని కేమెరా తెరిచి చూస్తే, అందులో ఫిల్ము లేదు. నిర్ఘాతపోయి బుద్ధిగా కూర్చున్నాడు. మీటింగ్ అయిపోయిన తరువాత బాబా

తమ హస్తచాలనంతో సృష్టించి భక్తులవైపు చాక్లెట్లు, లాకెట్లు, డాలర్లు విసురుతూ, ఆ యువకుడి ఒళ్ళో పడేలాగ ఒక కొత్త ఫిల్మ్ రోల్ విసిరేరు. అప్పుడతను బాబా తన కేమెరాలో ఫిల్మ్ మాయం చేసి తిరిగి తనకిచ్చేరని గ్రహించేడు.

1947లో బాలపట్టాభి అభ్యర్థన ననుసరించి, అతడి స్వగ్రామమైన ఉడుంపేటకు వెళ్ళడానికి అతడి స్నేహితుడి కొత్త వేన్లో భక్త బృందంతో ఎక్కి కూర్చున్నారు, బాబా. వేన్ డ్రయివర్ ముప్పై ఏళ్ళ కుమారస్వామి పెట్రోల్ చాలదని, దగ్గరలో ఉన్న బంక్లో పెట్రోల్ కొట్టించాలని బాలపట్టాభికి సంజ్ఞ చేయడం సర్వజ్ఞులైన బాబా గమనించి, “కారు ఎక్కడా ఆపవద్దు. పెట్రోల్ కొట్టించనక్కర్లేదు” అని రెండుసార్లు హెచ్చరించేరు. డ్రయివర్కి బాబా దివ్యత్వంపట్ల వ్యతిరేక అభిప్రాయం ఉండటంవల్ల కారుని నిర్లక్ష్యంగా, జోరుగా నడిపించడం మొదలుపెట్టాడు.

వేన్లో ఉన్న భక్తులు తమ వెంట తెచ్చిన కాఫీని, తినుబండారాలను బాబాతోపాటు అందరూ తీసుకోవడానికై మధ్యలో వేన్ ఆపడానికి బాబావారి అనుజ్ఞ కోరేరు. బాబా సరేనన్నారు. వేన్ ఒక కొబ్బరి తోటలో చెట్ల నీడన ఆగింది. డ్రయివర్ మీటరు చూసి పెట్రోల్ పూర్తిగా అయిపోయిందని బాలపట్టాభితో చెప్పి వేన్ వెనుకకు పోయి బీడీ వెలిగించుకున్నాడు. బాలపట్టాభి కంగారుపడటం చూసి బాబా, “పెట్రోల్ కొట్టించనక్కర్లేదు” అని చెప్పి నెమ్మదిగా అడుగులేసుకుంటూ వేన్ వెనుకకు వెళ్ళి డ్రైవర్ భుజంమీద చెయ్యి వేసి, “నీ పేరేమిటి?” అని అడిగేరు. “కుమారస్వామి” అన్నాడతడు. “నువ్వు విభూతి పెట్టుకుంటావా?” అని చిరునవ్వుతో అడిగేరు. “నాకు అలాంటి పగటి వేషాలలో నమ్మకం లేదు” అన్నాడు. “నీకు వడలంటే ఇష్టం కదా” అన్నారు బాబా. “వడలంటే ఇష్టం లేనివారెవరంటారు?” అన్నాడు డ్రైవర్ అదే నిర్లక్ష్య ధోరణిలో. “మీ అమ్మ జ్ఞాపకముందా? నీ చిన్నప్పుడు ఆమె వడలు చేస్తూ ఉంటే, నువ్వు వెనుకనుంచి వచ్చి ఆమె మెడ చుట్టూ చేతులు వేసి సడన్గా కౌగలించుకోబోతుంటే ఆమె త్రుళ్ళిపడింది. నువ్వు ఆమె భుజం మీదనుంచి జారగా నీ కుడి చెయ్యి సలసల మరుగుతున్న నూనె ఉన్న బూరెల

మూకుడులో పడింది. కెవ్వుమని కేక వేశావు. నీ కుడి చెయ్యి కాలి పెద్ద బొబ్బలతో నిన్ను హాస్పిటల్లో చేర్చారు” అంటూ బాబా చెబుతున్నారు.

కుమారస్వామికి అసలు సంఘటన జ్ఞాపకం వచ్చింది. అది బాబా జన్మించకపూర్వం జరిగిన సంఘటన. అతను బాబావైపు నిర్వాంతపోయి చూస్తున్నాడు. చటుక్కున అతని కుడి చెయ్యి పట్టుకుని చొక్కా మడత చేతిమీద నుంచి పైకి మడచి, “ఆ కాలిన మచ్చ ఇదే కదా” అన్నారు బాబా. అతని తల గిరున తిరిగింది. బాబా సర్వజ్ఞత అర్థమై బాబాకి రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించేడు. అతనిని కాఫీ, ఫలహారం చేసేక కారు స్టార్ట్ చెయ్యమన్నారు బాబా. అతని జేబులోంచి అతని డ్రయివింగ్ లైసెన్స్ బుక్ తీసి, తమ హస్తచాలనంతో ఒక చిన్న సైజు తమ ఫోటో సృష్టించి అందులో ఉంచి తిరిగి దాన్ని అతని జేబులో పెట్టారు. వేన్ వెంటనే స్టార్ట్ అయింది. నిరాఘాటంగా, మళ్ళీ పెట్రోల్ కొట్టనవసరం లేకుండా సరాసరి ఉడుంపేట వెళ్ళింది.

ఆ సంవత్సరమే దసరా ఉత్సవాలు పుట్టపర్తిలో భక్తులు అమితోత్సాహంతో జరుపుకుంటున్నారు. ఆ సమయంలో బాలపట్టాభి తల్లి వ్యాధిగ్రస్తరాలై ఉంది. అది తెలిసిన బాబా, “మరేమీ ఇబ్బంది లేదు, నీ తల్లిని వెంటబెట్టుకుని రా” అని జాబు రాశారు. బాబా వాళ్ళిద్దరూ ఉండటానికి ఒక ప్రత్యేకమైన చిన్న టెంట్ ఏర్పాటు చేశారు. బాలపట్టాభి, తల్లి ఆ సాయంత్రానికి పుట్టపర్తికి వచ్చి, ఎక్కడ ఉండాలో తెలియక ఆ చిన్న టెంటు ముందరే సామాను పెట్టుకుని, పూలరథంపై బాబా ఊరేగింపు జరుగుతుంటే అది చూడడానికి వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళేరు. సరిగ్గా అదే సమయంలో బెంగళూరునుండి వచ్చిన ధనికుడైన ఒక నగల వ్యాపారి ఆ చిన్న టెంటు ఖాళీగా ఉండటం చూసి, దాన్ని తన సామాన్లతో ఆక్రమించేడు. సర్వజ్ఞులైన బాబా, బాలపట్టాభిని, తల్లిని దూరంగా చూసి జరిగింది గ్రహించేరు.

ఆ నగల వ్యాపారి ఆ టెంటులో తన పక్క పరుచుకుంటూ ఉండగా సరిగ్గా అదే సమయానికి ఒక పెద్ద నాగుపాము ఆ టెంటులో ప్రవేశించింది. వెంటనే అతను భయంతో కేకలు వేస్తూ బయటికి వచ్చేశాడు.

ఆ కేకలు విని భక్తులు కర్రలతో పరుగెత్తుకు వచ్చి ఆ పాముకోసం వెతికితే అది ఎక్కడా కనబడలేదు. ఇంతలోనే బాబావద్దనుండి ఆ నగల వ్యాపారిని వెంటనే రమ్మని కబుర్చొంది. అతడితో బాబా, “ఆ చిన్న టెంట్ను బాలపట్టాభి, అతని తల్లికోసం వేయించేను. నువ్వు ఒక పట్టాన ఎవరూ చెప్పినా ఖాళీ చెయ్యని మొండిఘటానివని తెలిసి పామును పంపించి నీచేత ఖాళీ చేయించేను.

భక్తులందరికోసం బెంగళూరునుంచి తెచ్చిన రెండు పెద్ద టెంట్లు ఉన్నాయి. నువ్వు అందులో చోటు చూసుకుని, వెంటనే బాలపట్టాభితో - ఏ పాములూ రావు, ధైర్యంగా అతని తల్లితో అందులోనే ఉండమన్నానని చెప్పు” అన్నారు. దానితో ఆ వ్యాపారికి బుద్ధొచ్చింది. బాబావారి అవ్యాజమైన ప్రేమకు బాలపట్టాభి, అతని తల్లి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటూ ఆ టెంట్ను ఆక్రమించేరు. (సశేషం)

సాకారము - నిరాకారము

డా॥ ఎస్. జగదీశ్వరరావు

భగవంతుడు నిరాకార, నిర్గుణ స్థితినుండి తగిన కాలంలో మానవతా విలువల పరిరక్షణకొరకు మానవాకారంలో అవతరించి మానవులు దైవత్వమును చేరుకొనుటకు తగిన సహాయ సహకారములు ప్రేమతో అందిస్తారు. తాము సంకల్పించిన కార్యక్రమం పూర్తికాగానే అవతార పురుషులు భౌతిక కాయమును వీడి తిరిగి నిరాకార, నిర్గుణ పరబ్రహ్మ స్థితిని పొందుతారు. అవతార పురుషుడు వదలిన పవిత్రమైన, శక్తివంతమైన దేహమునకు ఆ పవిత్ర ప్రదేశమునందే యేర్పరచిన సమాధిని ‘మహాసమాధి’గా, పవిత్రమైన సన్నిధిగా, పెన్నిధిగా భావించి భక్తులు భక్తి శ్రద్ధలతో పూజిస్తుంటారు; ప్రార్థనలు సలుపుతుంటారు. ఆ అనంతమైన దివ్యశక్తి ఎన్నో విధాలుగా భక్తులకు అనుగ్రహమును, ఆశీర్వాదమును అందిస్తుంది. సాయి భగవానుని అనుగ్రహశీస్సుల దివ్య ప్రభావాన్ని ఎందరో భక్తులు నిత్య జీవితాలలో అనుభవిస్తున్నారు, ఇంకనూ అనుభవిస్తారుకూడా. ప్రతి నిత్యము మనము ఉదయం, సాయంత్రం భజనానంతరం భగవానుని ‘మహాసమాధి’ని దర్శించే, స్పర్శించే సదవకాశమును పొందుతున్నాము.

సాకార, నిరాకార ఆరాధనలు రెండుకూడ భక్తునకు అవసరమే. ఇవి రెండూ ఒక పక్షికి రెండు రెక్కలవంటివి, మానవునికి రెండు కాళ్ళవంటివి. ఒక కాలు సాకార స్థితికి, మరొక కాలు నిరాకార స్థితికి పోల్చుకుంటే, ఒక కాలు మరియొక కాలుకు సహాయపడినప్పుడే సరిగా నడచి గమ్యమును చేరవచ్చును. కానీ, దైవత్వమునకు సంబంధించినంతవరకు నిరాకార, నిర్గుణ తత్త్వమే నిత్యసత్యమైనదిగా ఉంటుంది, అని బాబావారు చెప్పారు.

స్వామి మన ఆధ్యాత్మిక సాధనలలో ఎన్నో విధములుగా మనలను అనుగ్రహిస్తూ వచ్చారు. ఎంతో ప్రేమను అందిస్తూ వచ్చారు. ప్రేమస్వరూపమే స్వామి. మన నిత్యజీవితంలో అన్నీకూడ ఒక్క పరిపూర్ణమైన ప్రేమపైననే ఆధారపడి ఉన్నవి. ప్రేమ తప్ప వేరే ఇంకేమీ స్వామికి తెలియదు. రెండవది, సేవాతత్త్వము. అందుకే, మహాసమాధికి ముందువైపు, ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ (అందరినీ ప్రేమించు, అందరినీ సేవించు) అన్న స్వామి సూక్తిని లిఖించారు. ఈ సందేశాన్ని మన హృదయంలో భద్రపరచుకొని వీలైనంతవరకు అందరికీ, అన్ని జీవులకుకూడా మన ప్రేమను పంచి, ప్రేమతో కూడిన సేవలను అందించడమనేది ధ్యేయంగా పెట్టుకోవాలి. మన జీవితాలను స్వామి సందేశంగా మార్చుకొని తరించడానికి తగిన ప్రయత్నం చేసెదము గాక! ✽

భక్తుల కర్తవ్యం

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

“అనిశంబు అత్యంత అనురాగ భోగాను
రక్తులై సుజ్ఞాన సక్తులగుచు
స్వపర భేదము వీడి సర్వ జీవులయందు
సమభావమును జూపు సరసులగుచు
కష్టజీవులయందు కరుణ జూపించుచు
తగిన సాయము చేయు ధన్యులగుచు
దాంపత్య ధర్మ సత్యత్వ విలాసులై
పరులకాదర్శ సద్భావులగుచు
జగతి సత్సీర్తి గాంచి సాయి కృపతో
నిత్యమును ధర్మ జిజ్ఞాస నిరతులగుచు
సాటి మానవులందున మేటియగుచు
ఉత్తమోత్తమ వ్యక్తులై యుండ్రుగాక!”

ఇది 24.11.1980న భక్తులను ఆశీర్వదిస్తూ ఆదేశిస్తూ స్వామివారు అందించిన అమృతధార.

మన కర్తవ్యాన్ని ఈవిధంగా నిర్వహించి స్వామికి ఆనందాన్ని కల్గజేయాలి. ఒక రైతు తాను కష్టపడి పంచి ఇచ్చిన భూమిని పుత్రుడు పోషించి పెంచి, పంటను ఇంటికి తరలించి, గాడెలలో నింపి, “నాన్నా! ఇదిగో పంట, నీ బంధు జనులకు కడుపు నింపు” అన్నప్పుడు రైతు పరమానందపడతాడు. ఈ ఆధ్యాత్మిక భూమిని పెంచి ఆనందమనే పంటను ఇతరులకు అందించాలి. అదే స్వామికి ఆనందం.

1. అనురాగభోగానురక్తులు: అనగా, నిరంతరమూ ఇంద్రియాలకు దాసులై ‘ఖానా పీనా సోనా మర్నా’ అనేది జీవితం అనుకోకుండా ప్రాపంచిక సుఖాలకోసం ఇంద్రియాదులమీద నియంత్రణ లేక జీవితమంతా ‘మోహంలో పడి మట్టి కల్పును జన్మంబు మానవుండు’ అన్నట్లు చేసుకోకూడదు.

2. సుజ్ఞానసక్తులు: సుజ్ఞానమనగా ఆత్మజ్ఞానము. తాను దేహమని భ్రమించకుండా, ప్రపంచమే సత్యమని భావించకుండా, “దేవుడున్నాడు, ఆయనే అందరికీ ఆధారమైనవాడు, పరమ ప్రేమస్వరూపుడు” అనే భగవద్విశ్వాసాన్ని పెంచుకుంటూ సత్కార్యములలోనూ, సత్సంగములోనూ కాలాన్ని గడుపుతూ, దైవానుగ్రహాన్ని పొందాలనే తపనతో స్వామిని నిరంతరం మదిలో నిల్పుకుంటూ జీవనయాత్రను సాగించడమే సుజ్ఞాన ఆసక్తి. “మమాత్మా సర్వభూతాంతరాత్మా” అనే భగవద్వాక్యాన్ని స్మరించుకుంటూ ఉండాలి.

3. సమభావము: నిందానిష్ఠురాలకూ, కష్ట సుఖాలకూ అతీతంగా, ‘నావారు, పరాయివారు’, ‘నా మతస్థులు, పరమతస్థులు’ అనే భేదభావన రానీయకుండా, ‘బ్రదర్ హుడ్ ఆఫ్ మేన్, ఫాదర్ హుడ్ ఆఫ్ గాడ్’ అనే ఆదర్శాన్ని ఆచరణలో చూపుతూ, అందరితోనూ తీయగా సంభాషిస్తూ, ప్రేమగా మెలగడం.

4. కష్ట జీవులయందు కరుణ జూపించుచు... అంటే సాటి మానవుల కష్టాలను పంచుకోవడానికి ఉత్త మాటలతో కాకుండా ఏదో ఒక విధంగా సాయాన్ని అందించటం. ఒకసారి స్వామితో, “స్వామీ, మేము సమితి స్థాపించుకుంటాము” అనగా స్వామి నవ్వి, “సమితా? సవితా?!” అని అన్నారుట. “భజన విభజనకు దారి తీయకూడదు” అనికూడా స్వామి అంటారు. అన్నదమ్ములలాగా, అక్కచెల్లెళ్ళలాగా ప్రేమను పంచుకుంటూ పరస్పరం సాయం చేసుకుంటూ, ముఖ్యంగా నారాయణసేవలో పాల్గొంటూ ఉండాలి. వ్యాధిగ్రస్తులకూ, మందు కొనలేనివారికి వైద్య, విద్య, నీటి సహాయము అందిస్తూ, గ్రామసేవే రామసేవ అనుకుంటూ కనీసం వారానికి నాలుగు గంటలైనా సమాజసేవకు

ఉపయోగించాలి. “చేతులారంగ సేవలు చేయడేని, నోరు నొవ్వంగ నామంబు నుడువడేని, పట్టెడన్నము పరులకు పెట్టడేని, ఉండనేటికి సమితిలో దండగేలే” అన్నది గుర్తుంచుకొని సేవలో పాల్గొనాలి. ‘చివరి శ్వాసను వీడుమా సేవలోన’ అనేదే స్వామి సూచన.

5. దాంపత్య ధర్మ: దాంపత్య ధర్మం ఉన్నతమైనది. అరుంధతి, సీత, కౌసల్య, మున్నగువారి జీవితాలు మనకు ఆదర్శం కావాలి. అనంతపురంలో మహిళా కళాశాల స్థాపనలో గల తమ ఉద్దేశ్యాన్ని వెల్లడిస్తూ భగవాన్, “ఆదర్శవంతమైన అమ్మలను తయారు చేయడమే మా లక్ష్యం” అన్నారు. The hand that rocks the cradle, rules the world. ధర్మాన్ని బోధించేది తల్లిదండ్రులు, ఆచరింపజేసేది తల్లిదండ్రులే. బాబా అంటారు: “తల్లిదండ్రులు తిట్టుకుంటూ లేస్తే పిల్లలు కొట్టుకుంటూ లేస్తారు.” ప్రేమతో జీవితాన్ని గడుపుతూ, ప్రేమను పెంచుతూ, ఏది మంచి? ఏది చెడు? అనే విచక్షణతో జీవితాన్ని గడపాలి. ధర్మపత్ని అనే పేరు ఎంత ఉదాత్తమైనది! ధర్మవర్తనలోనూ, బిడ్డలను తీర్చిదిద్దడంలోనూ తనవంతు బాధ్యతను నిర్వహిస్తూ, సత్సంగంలోనూ, సద్గుణ పఠనంలోనూ భర్తకు సహకరిస్తూ ఉండాలి. ఒకానొక సందర్భంలో భగవాన్ బాబావారు అనంతపురం కళాశాల విద్యార్థినుల సుద్దేశించి మాట్లాడుతూ, “మీనుండి నేను కోరేది మీ సత్ప్రవర్తన. మిమ్మల్ని చూసి మీ అత్తమామలు, ‘మా కోడళ్ళు అనంతపురంలోని స్వామి కళాశాలలో చదువుకున్నారు. వారు మాకు గర్వకారణంగా ఉన్నారు’ అనేటట్లుగా వారిని సంతోషపరచండి” అని అన్నారు.

“సీతా! అడవిలో క్రూరమృగాలుంటాయి. నీవు నాతో రావద్దు” అని రాముడు అనగానే సీత, “నాథా! రాముడు ఎక్కడ ఉంటే అదే నాకు అయోధ్య. రాముడు లేని అయోధ్యయే అడవి” అన్నది. ఈవిధంగా దాంపత్య ధర్మంలో సత్యత్వాన్ని తెలిసికొని ముక్తి మార్గాన్వేషణలో జీవనయాత్ర సాగించాలి.

6. సతీత్వం పొందాలి: పదిమందిలో సాయి భక్తులు గౌరవంగా ప్రత్యేకంగా గుర్తింపబడేటట్లు మన జీవితాన్ని

మలచుకోవాలి. ఎక్కడికి పోయినా సాయి భక్తుడు, సాయి విద్యార్థి, సాయి యువత అనే ముద్ర వేసి సమాజంలో ఒక మంచి స్థానాన్ని సంపాదించుకునేటట్లుగా మనం ఉండాలి.

7. సాటి మానవులలో మేటి అనిపించుకోవాలి...

అనగా, సమాజంలో ఉండటమే కాకుండా, ‘సమాజసేవే సర్వేశ్వర సేవ’ అన్నట్లుగా ఏదో ఒక సేవాకార్యక్రమంలో పాల్గొనాలి. “యాన్యసవద్యాని కర్మాణి తాని సేవితవ్యాని నో ఇతరాణి” అనేది తైత్తిరియోపనిషత్ వాక్యం. అనగా, ఇతరులు పొగిడే కర్మలను మాత్రమే మనం చేయాలి.

8. ధర్మజిజ్ఞాస: ధర్మమే మానవునకు ప్రాణాధారము. ప్రతి వ్యక్తికీ కొన్ని ధర్మాలుంటాయి. యక్షప్రశ్నలలో యక్షుడు ధర్మరాజును అడుగుతాడు, “దేనివలన సూర్యుడు ఉదయాస్తమయములకు లోనవుతున్నాడు?” అనగా ధర్మరాజు, “ధర్మమువలన” అని చెప్తాడు. కనుక, ఈ చరాచర సృష్టి అంతయు ధర్మముమీదనే ఆధారపడి ఉంది. భారతంలో ఒక చిన్న పద్యం ఉంది:

ఒరులేయవి యొనరించిన

నరవర అప్రియము తన మనంబునకగు, తా

నొరులకు అవి సేయకునికి,

పరాయణము పరమ ధర్మ పథములకెల్లన్

ఒకవేళ ఏది ధర్మమో, ఏది అధర్మమో చెప్పలేని సమయంలో స్వామికి నమస్కరించి, “స్వామీ, యద్యత్కర్మ కరోమి తత్తదఖిలం శంభో తవారాధనం” అని ప్రార్థించాలి.

9. ఉత్తమోత్తమ వ్యక్తులై... : అనగా ఉత్తములలో ఉత్తములై నిలవాలి. సదాచార సంపన్నులై, పరమ నిష్ఠా గరిష్ఠులై, నిరంతరమూ స్వామి సేవాతత్పరులై, స్వామిచేత, “ఐ యామ్ హ్యాపీ విత్ యు” అని అనిపించుకునే స్థాయికి ఎదగాలి. ఇది సాధ్యమా? అంత తేలిక కాదు. మహాత్మా గాంధీని ఒకరు అడిగారు, “ఆర్ యు పర్ఫెక్ట్?” అని. “నో ఐ డోన్ట్ థింక్ ఐ యామ్ పర్ఫెక్ట్. బట్ ఐ యామ్ ఆన్ ది రోడ్ టు పర్ఫెక్షన్” అన్నారు గాంధీ.

కనుక, స్వామి అనుగ్రహశీఘ్రులతో మన శక్తివంచన లేకుండా హృదయపూర్వకంగా మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిద్దాం. ఆపైన స్వామి దయ. ✽

పన్నీరు స్నానం!

ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి

ఆ రోజులలో (1950 వ దశకంలో) పుట్టపర్తిలో భక్తులు తక్కువ సంఖ్యలో ఉండేవారు. మేము భగవాన్‌తో సన్నిహితంగా మెలగే దివ్యావకాశాన్ని పొందాము. మా ప్రార్థనను మన్నించి భగవాన్ నిత్యం తమ స్నానానికి బావినుండి నీరు తెచ్చి మేడమీద స్నానాల గదికి చేర్చే భాగ్యాన్ని మాకు ప్రసాదించారు. ప్రస్తుతం వినాయకుని గుడి ఉన్నచోటన ఆరోజులలో బావి ఉండేది. మందిరం వెనుక భాగంలో ఒక ఇంట్లో కోనమ్మ అనే భక్తురాలుండేది. తెల్లవారుజామున నాల్గు గంటలకే ఆమె వేడినీళ్లు కాచి చిన్న రాగి బిందెల్లో పోసి ఉంచేది. నేనుకాని, శీనయ్యగాని ఆ బిందెలుకూడా తీసికొని మేడమీదకు వెళ్ళేవాళ్ళము. రాజారెడ్డి గారు మావద్దనుండి ఆ నీరు అందుకొని స్నానాల గదిలో ఉన్న గంగాళంలో పోసేవారు.

మా నెల్లూరు నుంచి వచ్చిన ఒక భక్తుడు ఒకసారి నేను స్వామికి నీళ్ళు తీసికొని వెళుతుంటే, “స్వామివారు ప్రతిరోజు పన్నీరుతో స్నానం చేస్తారట గదా” అని అడిగాడు. నేను లేదని సమాధానము చెప్పినాను. “నీకు తెలియదులే, మీరు స్వామి స్నానానికి నీళ్ళు పోసి క్రిందకు వచ్చిన తరువాత స్వామి గంగాళములో పన్నీరు పోసుకొని స్నానం చేస్తారు” అని అతడు చెప్పినాడు.

మరుసటిరోజు రాజారెడ్డి నా భుజముమీదనుండి బిందె అందుకొని గంగాళంలో పోసే సమయంలో నేను స్నానాల గదిని జాగ్రత్తగా పరిశీలించినాను. ఆ గదిలో కనీసం అల్మారాకూడా లేదు. నేను బిందె అందుకోవడానికి కొంచెం ఆలస్యం చేయడంతో, “ఏమిటి, ఈరోజు నీ ప్రవర్తన ఒకవిధంగా ఉన్నదే” అన్నారు రాజారెడ్డి. “ఏమీ లేదు, ఏమీ లేదు” అంటూ బిందె తీసికొని క్రిందికి వచ్చినాను. మరల నీరు తీసికొని వెళ్ళినాను. రాజారెడ్డి ఆ బిందె అందుకొని నీరు గంగాళంలో పోస్తున్నారు.

ఇంతలో స్వామి వచ్చినారు. అంతకుముందు ఏనాడూ స్వామివారు మేము నీళ్లు తెచ్చే సమయంలో స్నానాల గదివద్దకు రాలేదు. కానీ, ఆరోజు మాత్రం వచ్చి, “రాజా! ఈరోజు రెండు పన్నీరుసీసాలు ఎక్కువపోయి గంగాళంలో” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయారు. రాజారెడ్డి, నేను షాక్ తిన్నాము. కొద్ది క్షణాల్లో రాజారెడ్డి తేరుకొని నన్ను చూసి నవ్వుతూ, “జనార్దన్! ఇన్ని రోజులనుండి నీవు స్వామికి నీరు తెస్తున్నావు కదా! స్వామివారు ఏనాడైనా పన్నీరుతో స్నానం చేయడం చూసినావా?” అని అడిగారు. “రాజా! క్రింద ఒక భక్తుడు ఈ విషయం నా మనస్సులో వేసినాడు. స్వామి దయామయులు. కోపం తెచ్చుకోకుండా ఒక మాటతో నా అనుమానం తీర్చినారు” అన్నాను.

స్వామివారు స్నానం ముగించే లోపల యథాప్రకారం నేను, శీను ఇద్దరం చిత్రావతికి వెళ్లి స్నానం చేసి తిరిగి వచ్చినాము. అప్పటికే రాజారెడ్డిగారు, కస్తూరిగారు వచ్చి ఉన్నారు. స్వామివారు మొదట పాదసమస్కారం నాకు ప్రసాదించారు. నేను సమస్కారం చేసి పైకి లేస్తుంటే స్వామి కొంచెం కోపం నటిస్తూ, “ఏయ్ జనార్దన్! నీవల్లనే స్వామికి చెడ్డపేరు వస్తున్నది” అన్నారు. నేను ఆశ్చర్యపోయాను. “చూడు కస్తూరీ, ఈ జనార్దన్ ఏమి చేసినాడో” అన్నారు. నేను చేసిన తప్పు ఏమిటో మాకెవ్వరికీ అర్థం కాలేదు. “తలకి ఏమి పెట్టుకున్నావు?” అని అడిగారు. “బిల్క్రీమ్ పెట్టుకున్నాను స్వామీ” అని చెప్పాను. అప్పుడు స్వామి చెప్పారు, “తలకి కొద్దిగా పెట్టుకుంటారు. నీవు మాత్రం ఎక్కువగా పెట్టుకున్నావు. పాదసమస్కారం చేసుకొనే టప్పుడు ఆ క్రీమ్ అంతా నా అంగీకి పూసినావు. నేను ఇప్పుడు క్రిందికి వెళ్ళి భక్తులకి పాద సమస్కారం ఇస్తాను కదా! సమస్కారం చేసుకొనేటప్పుడు ఈ అంగీకి అంటిన బిల్క్రీమ్ వలన వాళ్ళకి మంచి వాసన వస్తుంది. స్వామి పన్నీరుతో స్నానం చేసి వస్తున్నారని వాళ్ళనుకుంటారు.”

మేము చేసే పొరపాట్లకు కోపగించుకోకుండా స్వామివారు, మాకు బాధకలుగకుండా ఎంతో సున్నితంగా మేము చేసే పనులు ఎలా చేయాలో మాకు నేర్పేవారు. ఆరోజుల్లో కొందరికి స్వామి పన్నీరుతో స్నానం చేస్తారన్న అపోహ ఉండేది. మా అనుభవాలు చెప్పి వాళ్ళ అనుమానాన్ని నివృత్తి చేసేవాళ్ళం.

✽

మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మ వర్ణంతి

మే నెల 6వ తేదీ ఉదయం భగవాన్ బాబావారి జననీ జనకులైన శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ, శ్రీ పెద్ద వెంకమరాజు గార్ల సమాధి మందిరాన్ని భక్తులు సందర్శించారు. ఈశ్వరమ్మగారి కుటుంబ సభ్యులు సమాధి చెంత పుష్పగుచ్చాలను ఉంచి, నారికేళ ఫలాలను నివేదించి, నివాళులర్పించారు. మంగళ హారతి అనంతరం పులిహోర, పొంగలి ప్రసాదాన్ని భక్తులు స్వీకరించారు. ఈశ్వరమ్మ సంస్మరణ దినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని 54 గోవులను, పుట్టపర్తి పరిసర గ్రామాలైన పైపల్లి, వెంకటగిరి, జగరాజుపల్లి, గుంటిపల్లి మరియు కంబాలపల్లికి చెందిన లబ్ధిదారులకు అందజేశారు. ఈ గోవులలో తొమ్మిది గోవులను పంచవాయిద్యములతో సాయికుల్యంత్ హాలుకు తోడ్కొని వచ్చి లబ్ధిదారులకు అందజేయగా మిగిలిన 45 గోవులను గోకులములో లబ్ధిదారులు స్వీకరించారు. తదుపరి భజన కొనసాగింది.

నాటి సాయంకాలం డా॥ ద్వారం లక్ష్మి, శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల పూర్వ విద్యార్థులు కలసి వివిధ భాషలలో శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని అందించారు. తదుపరి భగవాన్ బాబావారి ప్రసంగముయొక్క రికార్డును భక్తులు విన్నారు. ప్రతి ఒక్కరూ తల్లిని ప్రథమ దైవంగా గుర్తించాలన్నారు, భగవాన్ బాబా. చర్యకు ప్రతిచర్య, కర్మకు ప్రతికర్మ ఉంటాయని గ్రహించి యోచనలను, మాటలను, కర్మలను సరిదిద్దుకోవాలని అన్నారు. 1972 వేసవి తరగతులలో జరిగిన కొన్ని సంఘటనలను ఉటంకిస్తూ, ఈశ్వరమ్మను ఆదర్శంగా తీసుకొని అందరూ

త్యాగభావాన్ని, క్రమశిక్షణను అలవర్చుకోవాలన్నారు. నిస్వార్థ సేవ, భగవన్నామ స్మరణల ఆవశ్యకతను గుర్తించాలన్నారు.

బుద్ధపూర్ణిమ

మే 7వ తేదీన జపాన్, తైవాన్, కొరియా, హంకాంగ్, భూటాన్, నేపాల్, థాయిలాండ్, శ్రీలంక, చైనా, మలేషియా, బ్రూనై, సింగపూర్ మరియు ఇండోనేషియా దేశాలనుండి విచ్చేసిన భక్తులు ప్రశాంతి నిలయంలో బుద్ధపూర్ణిమ వేడుకలలో పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భములో శ్రీ సత్యసాయి హంకాంగ్ నేషనల్ కోఆర్డినేటర్ శ్రీ అశోక్ సత్రానీ ఆహుతులను స్వాగతించి, మనోవికాసానికై బుద్ధుడు ప్రవచించిన 'మైత్రి', 'కరుణ', 'ముదిత'ల గురించి మాట్లాడారు. సాయిసంస్థల ఐదవ జోన్ చైర్మన్ శ్రీ నారిచుగానీ 'శాంతి', 'ప్రేమ', 'పవిత్రత'లపై భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా మరియు బుద్ధుని ప్రబోధములలో గల సారూప్యాన్ని వివరిస్తూ లక్షలాది భక్తులు ఈ సత్సాన్ని గ్రహించారన్నారు.

శ్రీలంక నుండి వచ్చిన ప్రొ॥ సునంద ప్రసంగిస్తూ, తాను బౌద్ధమతాన్ని విడనాడవలసివస్తుందేమో అన్న సంశయముతో ప్రారంభములో భగవాన్ బాబావారిని అనుసరించడానికి సందేహించాననీ, అయితే, భగవాన్ బాబావారి ప్రేమ - బుద్ధుని ప్రబోధములకు, భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములకు మధ్య వైవిధ్యము లేదని గ్రహించేటట్లు చేసిందని, తన సాధన గణనీయముగా పుంజుకున్నదని చెప్పారు.

ఈ ప్రసంగాల అనంతరం భక్తులు వివిధ భాషలలో భజన పాటలను పాడారు.

మే 7వ తేదీ సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ఐదవ జోన్ కు చెందిన భక్తులు జపనీయుల నేతృత్వంలో వేదపఠనం చేశారు. అనంతరం, శ్రీ అశోక్ సత్రానీ జపాన్ లో భూకంపము, సునామీలు సంభవించినప్పుడు భగవాన్ బాబా భక్తులను సంరక్షించిన ఉదంతాన్ని వివరించారు. తదుపరి థాయిలాండ్ బాలలు, "నిన్ను నీవు తెలుసుకో, సత్యావిష్కరణతో నీ జీవితాన్ని ఆనందభరితం చేసుకో" అన్న అర్థం వచ్చే ఇతివృత్తంతో

నర్తించారు. అనంతరం, ఐదవ జోన్ భక్తులు “నిత్య జీవితంలో భజన ప్రయోజనం” అనే విషయాన్ని ప్రధానాంశముగా తీసుకొని ఇంగ్లీషు, జపాన్ భాషలలో సంగీత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమ నిర్వాహకురాలు జపాన్ భాషలో స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలియజేశారు.

బుద్ధపూర్ణిమ ముగింపు కార్యక్రమంలో డా॥ పెరీర తమ ఉపన్యాసములో ఎన్నో ఉపమానాలను ఉటంకిస్తూ, అవతార పురుషులు మహోన్నతమైన కరుణకు ప్రతిరూపాలన్నారు. వీరి ప్రసంగానంతరం తూర్పు జపాన్ లో సంభవించిన సునామీపై ఒక నాటికను ప్రదర్శించారు. పాత్రధారులు తెరముందు నటిస్తూ ఉండగా, తెరపై సునామీ సంభవించినప్పుడు మానవత్వముతో ఎందరో పరస్పర సహాయాన్ని అందించుకున్న దృశ్యాలను చూపించారు. ఆ మానవత్వానికి దైవమే ప్రేరణ. ఆ ప్రేమ కరిన హృదయాలనుకూడా కరిగిస్తుందని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

రంగారెడ్డి జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

రంగారెడ్డి జిల్లానుండి 1100ల మందికి పైగా భక్తులు మే 18వ తేదీ సాయంకాలానికి పర్తి చేరుకున్నారు. వీరు ప్రశాంతి నిలయంలో మే 19వ తేదీన ఉదయం లలితా సహస్రనామ పారాయణం చేశారు. సత్సంగములో పాల్గొన్నారు. నాటి సాయంకాలం జిల్లా అధ్యక్షులు సమగ్ర గ్రామీణాభివృద్ధి పథకం క్రింద వారు చేపట్టిన వ్యవసాయక, సామాజిక, వైద్యసేవలను, దీనజనోద్ధరణ పథకంయొక్క వివరాలను తెలియజేశారు. అనంతరం, రంగారెడ్డి జిల్లా భక్తులు నిర్వహించిన వ్యాఖ్యాన సహిత సంగీత కార్యక్రమములో ‘వేయి కన్నులు చాలవు మనకు’ పాట సభాసదులను ఆకట్టుకున్నది. తదుపరి గం 7 లకు శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి గుడి నుండి రథములో స్వామిని ఊరేగించారు. మే 20వ తేదీన ఉదయం 11 గంటలకు వారు సామూహిక రుద్రాభిషేకం చేశారు. సత్సంగములో పాల్గొన్నారు. ఆనాటి సాయంకాలం సాయి యువత సభ్యులు “సర్వదేవతాతీతం శ్రీ సాయీశ్వరం” నాటికను ప్రదర్శించారు.

రైలు ప్రమాద బాధితులకు శ్రీ సత్యసాయి హాస్పిటల్ అందించిన సేవ

మే 22వ తేదీన తెల్లవారుఝామున బెంగళూరు వెళుతున్న హంపీ ఎక్స్ప్రెస్ పెనుకొండ స్టేషన్ వద్ద ఆగి ఉన్న గూడ్స్ రైలును ఢీకొనడంతో ఎందరో ప్రయాణీకులు గాయపడ్డారు. వారిలో కొందరిని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ కు తరలించారు. డాక్టర్లు, పారా మెడికల్ ఉద్యోగులు తక్షణమే రంగములోకి దిగి సేవలను అందించారు. హాస్పిటల్ వారు అందిస్తున్న సేవలకు ఉత్తేజితలై ఎందరో రక్తదానము చేయటానికి ముందుకు వచ్చారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎన్. కిరణ్ కుమార్ రెడ్డి, రెవెన్యూ మినిష్టర్ శ్రీ రఘువీరారెడ్డి శ్రీ సత్యసాయి హాస్పిటల్ ను సందర్శించి ప్రమాద బాధితులను పరామర్శించారు. హాస్పిటల్ సిబ్బంది సేవలను ప్రశంసించారు. దుర్ఘటన జరిగిన స్థలానికి అనంతపురం జిల్లా శ్రీ సత్యసాయి సేవాదళ్ సభ్యులు హుటాహుటిన వెళ్లి ప్రమాదంలో చిక్కుకున్నవారిని రక్షించడంలో అధికారులకు సహాయాన్ని అందించారు. అహారాన్ని, త్రాగునీటిని ప్రయాణీకులకు అందించారు. ప్రమాదంలో చిక్కుకున్న వారి బంధువులకు సమాచారాన్ని చేరవేశారు.

పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో జూన్ 8వ తేదీనుండి 10వ తేదీవరకు “భారతీయ సంస్కృతి - ఆధ్యాత్మికత” అన్న ఇతివృత్తముపై శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ నిర్వహించిన వేసవి తరగతులలో అనంతపురం, బృందావనం, ముద్దేనహళ్ళి మరియు ప్రశాంతి నిలయం విద్యార్థినీ విద్యార్థులు పాల్గొన్నారు. మూడు రోజులపాటు జరిగిన ఈ తరగతులలో ప్రసంగాలతోపాటు వీడియో ప్రదర్శనలు, చర్చలు, క్వీజ్, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు చోటుచేసుకున్నాయి. వక్తలు వారికి కలిగిన అనుభవాలను ప్రస్తావిస్తూ, అవి వారి వ్యక్తిత్వ వికాసానికి, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి తద్వారా విద్యారంగంలో పురోగతికి ఏరీతిగా తోడ్పడ్డాయో వివరించారు. గతములో భగవాన్ ఇచ్చిన ప్రసంగాలలోని వివిధ అంశాలు ఈ వేసవి తరగతులలో చర్చలకు ఆధారం.

- దివి చతుర్వేది

చిన్నకథ:

ఆదర్శ గురువు

సమర్థ రామదాసు ఒకసారి తన శిష్యులతో శివాజీ వద్దకు బయలుదేరాడు. అతడు బాల్యమునందు శివాజీకి విద్యాబుద్ధులు నేర్పిన గురువు. అప్పుడప్పుడు తన శిష్యుడైన శివాజీవద్దకు వెళ్ళి యోగ, క్షేమములు విచారించి, అవసరమైన సలహాలను అందించేవాడు.

మార్గమధ్యములో సమర్థ రామదాసు శిష్యులకు ఆకలి, దాహము కలిగాయి. వారి గురువైన రామదాసు ముందుగా వెళుతున్నాడు. శిష్యులు దారికి అటూ ఇటూ చూస్తూ తినడానికి ఏమయినా దొరుకుతుందేమోనని వెతుకుతూ నడుస్తున్నారు. ఆ శిష్యులకు ఒకచోట చెఱకు తోట కనిపించింది. ఆకలి బాధను ఓర్చుకోలేక చెఱకు తోటలో ప్రవేశించి తలా ఒక చెఱకుగడను తీసుకొని తినటం ప్రారంభించారు. ఇంతలో ఆ తోట యజమాని పరుగెత్తుకొని వచ్చి శిష్యులను బాగా కఠ్రతో కొట్టాడు. శిష్యులు గురువుగారిని చేరుటకు పరుగెత్తుకొని వెళ్ళారు. చెఱకు తోట యజమానికూడా వారిని వెంబడించి, సమర్థ రామదాసుతో అతని శిష్యులు చేసిన ఘనకార్యం విన్నవించాడు. గురువైన రామదాసు తన శిష్యులు చేసిన పనికి వారందరి తరపున క్షమాపణ

చెప్పకున్నాడు. జిహ్వాచాపల్యం అరికట్టుకోలేని తన శిష్యులను మందలించాడు. కొంతసేపటికి వారు శివాజీ రాజ భవనం చేరుకున్నారు. శివాజీ స్వయంగా తన గురువుగారికి ఎదురు వచ్చి, పాదాభివందనం చేసి లోనికి ఆహ్వానించాడు. గురువుగారికి స్నానం చేయించాలని స్వయంగా గురువుగారితో స్నానాల గది లోనికి వెళ్ళాడు శివాజీ. గురువుగారి వీపు మీద ఎర్రని చారలు, బొబ్బలు చూచి, “ఇదేమి స్వామి! ఎవరు మిమ్మల్ని ఈవిధంగా కొట్టారు?” అని ప్రశ్నించాడు. రామదాసు ఏమీ సమాధానం చెప్పలేదు.

కొంతసేపయిన తర్వాత శివాజీ రామదాసు శిష్యులను యీవిషయం గురించి అడిగాడు. వారు కొంత సిగ్గుతో, భయంతో దారిలో జరిగినదంతా చెప్పారు. వెంటనే శివాజీ, “ఇదేమి వింత! శిష్యులను కొడితే గురువుగారి వీపుమీద దెబ్బలు ఏమిటి?” అని

అశ్వర్యపడక, గురువుగారి తత్వం గ్రహించాడు. సాధు పురుషుల లక్షణం - తమ సమక్షంలో ఏ ప్రాణికి హాని కలిగినా ఆ బాధను వారే స్వీకరిస్తారు. శివాజీకి చెఱకు తోట యజమానిపై చాలా కోపం వచ్చింది. భటులను పంపి సభకు పిలిపించాడు. గురువుగారి ఎదుట నిలబెట్టి, “స్వామీ! ఇతనికి ఎటువంటి శిక్ష విధించమంటారు?” అని అడిగాడు. గజగజ వణికి పోతున్న చెఱకు తోట యజమానిని చూస్తూ రామదాసు శాంతంగా, “కుమారా! తప్పు చేసింది నా శిష్యులు, అతను కాదు కదా! నా శిష్యులుగా ఉండికూడా ఇంద్రియ నిగ్రహంలేక, చెఱకు తోట యజమాని అనుమతి లేకుండా చెఱకుగడలను తినడం అపరాధం కదా! కనుక నష్టపరిహారమును మనమే అతనికి చెల్లించాలి. నీవు రాజుగా అతని చెఱకు తోటపై పన్నును రద్దుచేయి” అన్నాడు.

ఆదర్శ గురువు తన శిష్యులు చేసిన తప్పుకు తానే స్వయంగా శిక్షను అనుభవించటానికి పూనుకుంటాడు. శిష్యులకు తగిలిన దెబ్బలను తాను స్వీకరించి బాధను అనుభవించాడు సమర్థ రామదాసు.

- బాబా

జి.వి. సత్యమూర్తి

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASATHINILAYAM

With the Divine blessings of Bhagawan Sri Sathya Sai Baba Varu , X and XII students of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Prasanthinilayam have appeared for CBSE board examination March 2012, the highlights of the results are given below:

CLASS X

Total number of students appeared in class X : 99

32 students secured 10/10 Grade point average

67 students secured 7.5/10 Grade point average

CLASS XII

Total number of students appeared in class XII : 119

54 students secured 90% and above

109 students passed with distinction (75% and above)

119 students passed with first division (60% and above)

School Toppers

School First	Santosh C.R	96.2%
School Second	Rahul Raju Pattar	96.0%
School Third	K Ganga Geeta Gayathri	95.6%

Subject wise highest marks

2 students secured in Mathematics 100% out of 100 marks

4 students secured in Computer Science 99% out of 100

1 student secured in Sanskrit 99% out of 100

1 student secured in Commerce 99% out of 100

సెల్ ఫోనులో స్వామి

తేదీ 15.4.2012 నాడు ఉదయం 9.30 గంటలకు మహారాష్ట్ర శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ఆధ్వర్యంలో రాయగడ్ జిల్లాలోని చించమల్ గ్రామంలో ఎంపిక చేసిన తొమ్మిదిమంది వధూవరులకు సామూహిక వివాహాలు ఉత్సాహముగా జరుపబడినవి.

కుడివైపున శ్రీ సత్యసాయి, ఎడమ వైపున శ్రీ షిరిడీ సాయి ఫోటోలు, మధ్యన శ్రీ షిరిడీ సాయి చలువరాతి విగ్రహం

ఉన్న ఆ గ్రామంలోని కమ్యూనిటీ సెంటర్ కి, వివాహమైన ఆ తొమ్మిదిమంది నూతన దంపతులను తీసుకువచ్చి ముందు కూర్చుండబెట్టేరు.

సుమారు 400 మంది గ్రామస్తులు, కార్యకర్తలు అక్కడ కూర్చుని ఉన్నారు.

భజన అనంతరం హారతి ఇవ్వబోయేముందు శ్రీ సత్యసాయి సంస్థకు చెందిన పింబులెస్సేను నడిపించుటకు వచ్చిన డ్రైవర్ సంతోష్ కుమార్ తన మొబైల్ ఫోన్ సహాయంతో ఫోటో తీయగా అందులో ప్రత్యక్షముగా కాషాయాంబరధారియైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు షిరిడీ సాయి విగ్రహం ముందు నిలబడి ఉన్నారు. సంతోష్ కుమార్ దిగ్భ్రమ చెంది అనందోద్రేకముతో గట్టిగా కేకవేసి అక్కడ చేరినవారందరికీ తన మొబైల్ లో రికార్డుయిన ఫోటోను చూపెట్టేడు.

అందరూ స్వామి అదృశ్యముగా ఆ వివాహములు తిలకించి ఆశీర్వాదించుటకు ఆవిధముగా ప్రత్యక్షమైనందుకు అత్యంత ఆనందభరితులై సంతోష్ కుమార్ మొబైల్ ఫోనునుండి ఆ ఫోటో సేకరించి దాని కాపీలు అందరికీ పంచిపెట్టడం జరిగింది.

కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సేవా సమితి, ములుంద్, మహారాష్ట్ర

దేహం దైవమందిరం

ఈ దేహమును భగవంతుని మందిరముగా మనం విశ్వసించాలి. దీనిని అనేకవిధములుగా పరిశుద్ధపరచి, పవిత్రం గావించుకోవాలి. పరిశుద్ధమనగా దినమునకు పది పర్యాయములు స్నానం చేసి, 'ముట్టవడ్డు', 'ముట్టవడ్డు' అను మూఢాచారములో మునగడం కాదు. కేవలం జలముచేత మాత్రమే దేహమును పరిశుద్ధము గావించుకున్నంతమాత్రమున చాలదు. ఈ దేహమును నాలుగు విధములుగా పరిశుద్ధము చేయవలసి ఉంటుంది. జలముచేత దేహమును, సత్యముచేత వాక్కును, జ్ఞానముచేత బుద్ధిని, విద్యాతపస్సులచేత జీవుణ్ణి పరిశుద్ధము చేయవలసి యున్నది. ఈ నాలుగు విధములుగా పరిశుద్ధము గావించుకున్నప్పుడే ఈ దేహమనే దేవాలయము పరమ పవిత్రంగా రూపొందుతుంది.

- బాబా

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)
రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

Printed and published by K.S. Rajan on behalf of the owner Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam - 515134, Anantapur district (A.P.) and printed at Sri Sathya Sai Press, within Sri Sathya Sai Ashram premises, Prasanthi Nilayam and published at Prasanthi Nilayam. Editor : B.V. Ramana Rao